

**Α.Τ.Ε.Ι.Θ.
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΙΑΣ
& ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ**

**«ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»
(ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ & ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ)**

**ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑΣ
ΜΑΡΙΑΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ**

**ΕΠΟΠΤΡΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ
ΑΣΠΑΣΙΑ ΤΟΓΙΑ**

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2009

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.
<i>Ευχαριστίες</i>	IV
Πρόλογος	V
Εισαγωγή	VII
1. Κεφάλαιο	
1.1 Ιστορικά	1
1.1.1 Ο κινηματογράφος στην Ελλάδα και στην Θεσσαλονίκη	1
1.1.2 Οργανισμοί – Υποστηρικτές του Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης	15
2. Κεφάλαιο	
2.1 Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης	18
2.1.1 Προπολεμική Περίοδος (1903-1939)	19
2.1.2 Πολεμική Περίοδος (1940-1949)	55
2.1.3 Μεταπολεμική Περίοδος (1950-2001)	62
2.1.4 Κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης (χειμερινοί και θερινοί) : Χωρίς προσδιορισμό χρονολογίας έναρξης με αλφαβητική σειρά και είδος κινηματογράφου	85
2.1.4.1 Χειμερινοί Κινηματογράφοι	85
2.1.4.2 Θερινοί Κινηματογράφοι	100
2.1.5 Περίοδος των Multiplex (1997-2008)	114
3. Κεφάλαιο	
3.1 Συμπεράσματα	123
4. Αλφαβητικός συνοπτικός πίνακας ενεργών κινηματογράφων (χειμερινοί – θερινοί 2008)	125
5. Ευρετήριο Κινηματογράφων Θεσσαλονίκης (1903 – 2008)	128
6. Ευρετήριο εικόνας	141
7. Βιβλιογραφία	147

Το έργο αυτό είναι αφιερωμένο σε δύο ανθρώπους που με μεγάλωσαν και βρίσκονται πάντα δίπλα μου και σε ένα υπέροχο άνθρωπο που με πολύ υπομονή... και αγάπη με βοήθησε να φθάσω στο τέλος.

Τους ευχαριστώ και εύχομαι να τους κάνει περήφανους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Οφείλω να ευχαριστήσω κάποιους ανθρώπους που χωρίς την πολύτιμη βοήθεια τους θα ήταν αδύνατη η ολοκλήρωση αυτής της εργασίας.

Πρώτα απ' όλα να ευχαριστήσω την κυρία Μαρία Χαλκιοπούλου – συνταξιούχο πλέον - για τη βοήθειά της στην επιλογή του θέματος και την καθοδήγησή της, καθώς και την κυρία Άσπα Τόγια, για την επίβλεψή της στο τελευταίο στάδιο της εργασίας.

Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τον κ. Γεώργιο Αποστολίδη, Κριτικό και λάτρη του κινηματογράφου, για τις πολύτιμες επαφές και πληροφορίες που μου πρόσφερε, τον κ. Βασίλη Κεχαγιά, Γενικό Διευθυντή του Μουσείου Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, καθώς και το προσωπικό του μουσείου για την πολύτιμη βοήθεια τους.

Τον κ. Αλέξη Δερμετζόγλου, Κριτικό Κινηματογράφου – Δημοσιογράφο – Συγγραφέα, για την τηλεφωνική συνέντευξη που μου παρέθεσε, δίνοντας μου στοιχεία για τους παλιούς κινηματογράφους.

Τον υπεύθυνο του θερινού κινηματογράφου «ΝΑΤΑΛΙ» και τον Διευθυντή του κινηματογράφου «ASSOS ODEON» για τις πληροφορίες σχετικά με τους κινηματογράφους της Θεσσαλονίκης.

Τέλος, ευχαριστώ τον κ. Γεώργιο Λιόδη, παλιό επιχειρηματία κινηματογράφων και τον γιο του Χρήστο Λιόδη, για τα στοιχεία που μου έδωσαν σε σχέση με τους παλιούς και νέους κινηματογράφους της πόλης, σε μια συνέντευξη που είχαμε.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σκοπός της πτυχιακής εργασίας είναι η παρουσίαση των κινηματογράφων της Θεσσαλονίκης, από το 1903, έτος λειτουργίας του πρώτου κινηματογράφου της πόλης, μέχρι σήμερα.

Για την πραγματοποίηση της εργασίας διενεργήθηκε έρευνα, προκειμένου να διαπιστωθεί ποιοι κινηματογράφοι λειτούργησαν παλαιότερα στην πόλη, ποιοι από αυτούς έκλεισαν και ποια είναι η κατάσταση στις μέρες μας. Η έλλειψη σχετικού έντυπου υλικού δημιούργησε αρκετές δυσκολίες κατά τη διάρκεια της έρευνας, η οποία τελικά βασίστηκε κυρίως σε προσωπικές συνεντεύξεις ανθρώπων που ασχολούνται με τον κινηματογράφο ή εργάζονται σ' αυτόν.

Για τη συλλογή των στοιχείων πραγματοποιήθηκαν συνολικά επτά συνεντεύξεις το διάστημα 2000-2008, με κριτικούς κινηματογράφου, διευθυντές, υπευθύνους και επιχειρηματίες κινηματογράφου, καθώς και με τον Γενικό Διευθυντή του Μουσείου Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Οι συνεντεύξεις έγιναν με τη βοήθεια ερωτηματολογίου που αναπτύχθηκε για το σκοπό αυτό και περιελάμβανε ερωτήσεις σχετικά με

- το έτος έναρξης λειτουργίας των κινηματογράφων
- το κτίριο και τη διεύθυνσή τους
- το είδος τους (θερινοί ή χειμερινοί)
- το είδος των ταινιών που προβάλλουν ή προέβαλαν
- τον αριθμό των καθημερινών προβολών τους
- τις εγκαταστάσεις και τη χωρητικότητά τους
- τις ώρες λειτουργίας τους και
- τους ιδιοκτήτες τους.

Επιπλέον, αρκετά στοιχεία αντλήθηκαν από βιβλία, εφημερίδες, αλλά και το διαδίκτυο. Η εργασία διαρθρώνεται σε τρία κεφάλαια, που, πέρα από την Εισαγωγή, περιλαμβάνουν: αναλυτική ιστορία του κινηματογράφου στην Ελλάδα και τη Θεσσαλονίκη (Κεφάλαιο 1)· χρονολογική παρουσίαση των κινηματογράφων της πόλης, σε τρεις περιόδους: 1903-1939, 1940-1949 και 1950-2008 (Κεφάλαιο 2). Στο ίδιο κεφάλαιο καταγράφονται οι κινηματογράφοι για τους οποίους δεν είναι γνωστή η ημερομηνία έναρξης της λειτουργίας τους. Αυτή η ομάδα των κινηματογράφων χωρίζεται ανάλογα με το είδος τους, δηλαδή χειμερινοί και θερινοί · και τέλος συμπεράσματα (Κεφάλαιο 3). Επιτάσσονται αλφαβητικά ευρετήρια και βιβλιογραφία.

Η εργασία διανθίζεται με πλούσιο φωτογραφικό υλικό από βιβλία, εφημερίδες και το διαδίκτυο, που «ζωντανεύει» παλιούς και σύγχρονους κινηματογράφους της Θεσσαλονίκης και βοηθά τον αναγνώστη να παρακολουθήσει τη διαδρομή αυτών των δημοφιλών και πολυσύχναστων τόπων ψυχαγωγίας.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Με τον όρο κινηματογράφος εννοούμε το μέσο έκφρασης και παρουσίασης, ξεκινώντας από μία σειρά εικόνων που ανασυνθέτουν την κίνηση. Κινηματογράφος επίσης είναι η αίθουσα ή ο χώρος προβολής κινηματογραφικών ταινιών¹.

Η λέξη κινηματογράφος επινοήθηκε από το Λεόν Μπουλί, ο οποίος ονόμασε έτσι την εφεύρεση των αδελφών Limiere. Σήμαινε δε, αρχικά, τη μηχανή εκείνη η οποία είχε τη δυνατότητα να καταγράφει κίνηση όπως δηλώνει και ο ίδιος ο όρος².

Σήμερα ο κινηματογράφος αποτελεί την αποκαλούμενη έβδομη τέχνη και είναι μία εντελώς ξεχωριστή περίπτωση στην ιστορία του παγκόσμιου και ελληνικού πολιτισμού. Πρόκειται για μορφή έκφρασης, που έχει σαν φορέα μια τεχνική και αυτό ακριβώς είναι που τον διαφοροποιεί από τις υπόλοιπες τέχνες.

Ειδικότερα, ο Πτολεμαίος είναι αυτός που πρώτος κατασκεύασε μια συσκευή οπτικού τρικ που στηριζόμενος στην κίνηση του δίσκου, όπου τα τμήματα του ήταν βαμμένα με διαφορετικά χρώματα. Λίγο νωρίτερα ο εφευρέτης της αρχαιότητας, ο Ήρων, επινόησε ένα σύστημα με καθρέπτες που με τα παιγνίδια φωτός και σκιάς που δημιουργούσαν εντυπωσίαζαν τους θεατές. Όλα αυτά όμως ήρθε να τα διακόψει ο χριστιανικός μεσαίωνας, που τα θεώρησε σαν ειδωλολατρικές απάτες και πράγματα του διαβόλου και διέκοψε την περαιτέρω ανάπτυξή τους.

Ειδικότερα, σύμφωνα με στοιχεία της ιστοσελίδας www.cinemainfo.gr το 1816, ο εφευρέτης της στερεοσκοπικής φωτογραφίας Sir David Brewster κατασκεύασε το πρώτο καλειδοσκόπιο. Την δεκαετία του 1820 ο Βέλγος φυσικός Joseph Antoine Ferdinand Plateau κατασκεύασε το ανορθωσκόπιο και πολύ σύντομα το φενακιστισκόπιο που κυκλοφόρησε στην αγορά και με άλλα ονόματα (Phantasmoscope ή Fantoscope). Το 1825 ο Paris κατασκεύασε το Θαυματοσκόπιο. Το 1834 ο William George Horner φτιάχνει ένα σύστημα που το ονομάζει Daedalum που θα ξεχαστεί για πάνω από 30 χρόνια και θα επανέρθει από τους William F. Lincoln και M. Bradley με το όνομα Zoetrope. Με τη γρήγορη κίνηση του και τις ζωγραφισμένες του εικόνες, έμοιαζε με κινούμενο σχέδιο.

Αυτός που έφτασε κοντά στον κινηματογράφο όσο κανένας άλλος, ήταν ο Γάλλος Emile Reynaud το 1878. Αν αντί για τις ζωγραφισμένες χάρτινες ταινίες του, είχε

¹ Γ. Τεγόπουλος και Α. Φυτράκης, *Ελληνικό λεξικό* (Αθήνα: Αρμονία Α.Ε., 1993), 377.

² Ελληνική Ελεύθερη Εγκυκλοπαίδεια, στο λήμμα «Παγκόσμιος κινηματογράφος», <http://www.livepedia.gr/index.php>.

σκεφτεί να προβάλει φιλμ με το πραξινοσκόπιο, θα μιλάγαμε για αυτόν σήμερα σαν τον εφευρέτη του κινηματογράφου³.

Η ιστορία του κινηματογράφου σε ήχο και εικόνα θα λέγαμε ξεκινάει με τους πρωτοπόρους εφευρέτες του και τις πρώτες τους ταινίες. Το 1891 ο Thomas Edison κατασκεύασε δυο σπουδαίες μηχανές: τον κινηματογράφο (η πρώτη μηχανή λήψης) και το κινητοσκόπιο (μηχανή προβολής)⁴.

Στην Ευρώπη, μια οικογένεια με παράδοση στην κατασκευή φωτογραφικών πλακών, άρχισε τη δική της ενασχόληση με τα ζητήματα της κινούμενης εικόνας. Όλα ξεκίνησαν όταν ο πατέρας Antoine Limiere, ανάμεσα στα εκθέματα στην μεγάλη έκθεση του Παρισιού το 1894, είδε το κινητοσκόπιο του Edison. Αγόρασε ένα και το πήγε αμέσως στους δυο γιούς του. Η ιδέα για μια μηχανή λήψης και προβολής μαζί σε φιλμ και η δημιουργία μιας ταινίας που θα προβάλετε σε μια μεγάλη οθόνη για να μπορούν να τη δουν πολλοί θεατές δεν άργησε να έρθει⁵.

Ο Ελληνικός αλλά και ο Βαλκανικός κινηματογράφος ξεκινάει το 1906. Στην Ελλάδα ξεκίνησε από τους αδελφούς Ιωάννη και Μιλτιάδη Μανάκια από τα Γρεβενά, οι οποίοι εργαζόνταν ως φωτογράφοι στα Γιάννενα και αργότερα εγκαθίστανται στο Μοναστήρι. Η πρώτη σωζόμενη ταινία τους χρονολογείται από το 1905 και αντλεί το θέμα της από το χωριό καταγωγής των Μανάκια, την Αβδέλλα Γρεβενών, πρόκειται για τις *Υφάντρες*.

Ο ελληνικός κινηματογράφος διακρίνεται σε τρεις περιόδους:

- την προπολεμική
- την μετακατοχική και
- την μεταπολιτευτική.

Στη Θεσσαλονίκη, ο κινηματογράφος κάνει την εμφάνιση του περίπου το 1903, νωρίτερα θα λέγαμε απ' ότι στην Αθήνα. Σύμφωνα τον κ. Τομανά⁶ στην προαναφερθείσα χρονιά άρχισαν να προβάλλονται ταινίες στο Θέατρο Ποικιλιών ΟΛΥΜΠΙΑ, που βρισκόταν στην παραλία της Θεσσαλονίκης.

³ «Κινηματογράφος – Προϊστορία», *Cinema Info*, www.cinemainfo.gr/cinema/cinemaprehistory/index.html.

⁴ Ελληνική Ελεύθερη Εγκυκλοπαίδεια, στο λήμμα «Παγκόσμιος κινηματογράφος», <http://www.livepedia.gr/index.php>.

⁵ «Κινηματογράφος – Προϊστορία».

⁶ Κώστας Τομανάς, *Οι κινηματογράφοι της παλιάς Θεσσαλονίκης: 1895-1944* (Θεσσαλονίκη: Νησίδες 1993), 9.

1. ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1.1 ΙΣΤΟΡΙΚΑ

1.1.1 Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ & ΣΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η έννοια κινηματογράφος γεννήθηκε στην Ελλάδα από το τέλος σχεδόν του προηγούμενου αιώνα κοντά στις αρχές του περασμένου αιώνα. Ξεκινώντας από τα Γρεβενά, όπως αναφέρθηκε οι αδελφοί Ιωάννης και Μιλτιάδης Μανάκια, από το χωρίο Αβδέλλα των Γρεβενών, με μία μηχανή λήψεως στο χέρι απαθανάτισαν οτιδήποτε χαρούμενο υπήρχε τριγύρω τους. Έπειτα, από κάποιο διάστημα προβάλλουν την πρώτη τους ταινία.

Στην Ελλάδα άρχισαν να γυρίζονται ταινίες από το 1906, κυρίως ταινίες επίκαιρων με ξένους σπερατέρ. Οι ταινίες ήταν μικρού μήκους συνήθως ντοκιμαντέρ, ολιγόλεπτες ταινίες και απλοϊκές κωμωδίες.

Οι πρώτοι χώροι στους οποίους παρουσιάζεται το κινηματογραφικό θέαμα είναι οι αθηναϊκές πλατείες. Αυτοί είναι φορητοί κινηματογράφοι που στήνονται στις πλατείες μόνο τους καλοκαιρινούς μήνες και συνήθως για περιορισμένες προβολές αφού κινούνται από την Αθήνα στην επαρχία. Οι πρώτοι σταθεροί θερινοί κινηματογράφοι στην Αθήνα μπορούν να θεωρηθούν αυτοί που στήθηκαν στα καφενεία της πλατείας Συντάγματος και του Ζαπτείου και λειτούργησαν για πάνω από δέκα χρόνια. Το 1904 ξεκίνησαν οι συστηματικές προβολές και στα δύο αυτά σημεία που συγκέντρωναν τον περισσότερο κόσμο της πρωτεύουσας.

Έτσι, το 1907 ανοίγει ο πρώτος κινηματογράφος στην Αθήνα, όπου οι αίθουσες προβολών αρχίζουν να πολλαπλασιάζονται. Την χρονική περίοδο μεταξύ 1910-1911 γυρίζονται ορισμένες βουβές κωμωδίες μικρού μήκους από τον σκηνοθέτη – Ηθοποιό Σπύρο Δημητρακόπουλο, ο οποίος ερμηνεύει και τους περισσότερους ρόλους των ταινιών, με το ψευδώνυμο «Σπυρίδιον».

Το 1910 είναι μια σημαντική χρονιά για τον κινηματογράφο της πρωτεύουσας. Η μεγάλη ζήτηση που έχει ο κινηματογράφος παροτρύνει τους επιχειρηματίες της πρωτεύουσας να κάνουν σοβαρές επενδύσεις στη νέα τέχνη.

Το 1913 χτίστηκε το πρώτο κτίριο ειδικά για κινηματογράφο από τον μικρασιάτη επιχειρηματία και πρωτοπόρο κινηματογραφικό επιχειρηματία Ε. Μαυροδημάκη με το όνομα «ΠΑΛΛΑΣ». Επίσης, ανοίγει το «ΝΕΟΝ», στην οδό Πατησίων 8, ενώ την ίδια χρονιά ανοίγει και το «ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ» στην οδό Πατησίων 12 από τον Π.

Φλεγκενάμερ. Του έδωσε αυτό το όνομα κάνοντας μια σύνθεση από τα ονόματα που είχαν δυο κόρες του Ρόζα και Κλαίρη.

Το 1914 ιδρύεται η κινηματογραφική εταιρία «Αστυ Φιλμ» και αρχίζει η παραγωγή ταινιών μεγάλης διάρκειας. Η Γκόλφω, ένα γνωστό θεατρικό δραματικό ειδύλλιο, δίνει το σενάριο και είναι η πρώτη Ελληνική ταινία μεγάλου μήκους. Στην διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου η κινηματογραφική παραγωγή δεν αναστέλλεται εντελώς αλλά περιορίζεται στα πολεμικά επίκαιρα. Παρά της αντιξοότητας του πολέμου αναδεικνύονται σημαντικοί Έλληνες που γυρίζουν με πολύ ψυχή και με λίγα με πρωτόγονα μέσα, σκηνές από το μέτωπο και την Μικρασιατική καταστροφή.

Η πρώτη μεγάλη εμπορική επιτυχία έρχεται το 1920 με το φιλμ «Ο Βιλλάρ στα γυναικεία λουτρά του Φαλήρου», στο οποίο είναι σκηνοθέτης, σεναριογράφος και πρωταγωνιστής ο κωμικός ηθοποιός Βιλλάρ - ψευδώνυμο του κριτικής καταγωγής Νικολάου Σφακιανάκη. Ο πιο διάσημος κινηματογραφικός αστέρας στα χρόνια του 20 είναι ο Μιχαήλ Μιχαήλ του Μιχαήλ που γνώρισε κι αυτός μια πρόσκαιρη δόξα. Αξιοσημείωτες είναι οι προσπάθειες του Αχιλλέα Μαδρά που γυρίζει τον «Μάγο της Αθήνας» και τη «Μαρία Πενταγιώπισσα».

Το 1920, σύμφωνα με την ιστοσελίδα «Τα παλιά σινεμά» <http://www.cinefilip.gr> υπήρχαν στην Αθήνα οι παρακάτω χειμερινοί και θερινοί κινηματογράφοι:

Χειμερινοί:

– «ΑΠΟΛΛΩΝ» Σταδίου 20,

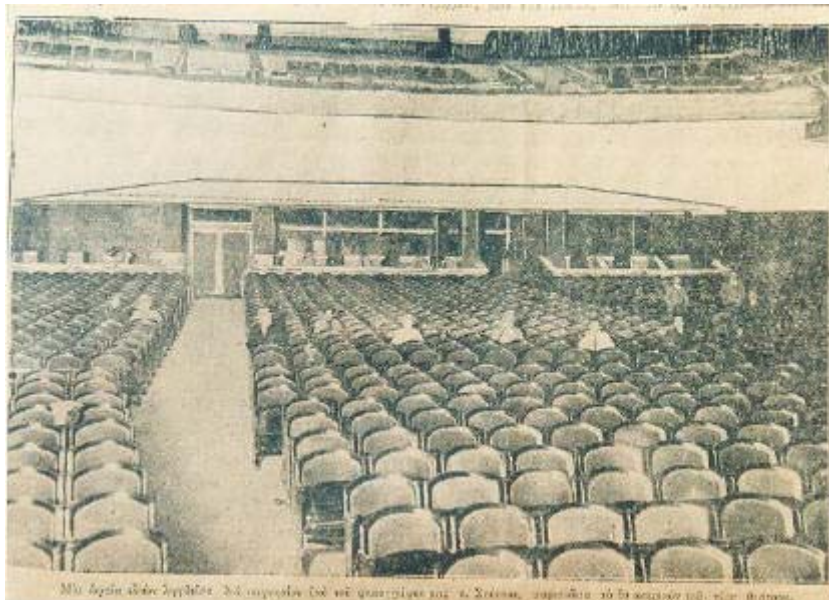
Εικόνα 1. Ο κινηματογράφος «Απόλλων» στην οδό Σταδίου στην Κατοχή, επιταγμένος από τους Γερμανούς. Βρισκόταν απέναντι από το «Ατικών». Πηγή: Τα παλιά Σινεμά <http://www.cinefilip.gr/gr_athina_021_Apolon01.htm>

- «ΑΤΤΙΚΟΝ» Σταδίου 25,

Εικόνα 2. Ο κινηματογράφος «Αττικόν» στην οδό Σταδίου στην Κατοχή όταν είχε επιταχθεί από τις Γερμανικές δυνάμεις. Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_athina_002_Atikon.htm >

- «ΠΑΛΛΑΣ» Σταδίου 24,

Εικόνα 3. Κινηματογράφος «Παλλάς» στη Βουκουρεστίου σε φωτογραφία του 1932. Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_athina_019_Pallas.htm >

- «ΣΠΛΕΝΤΙΤ» Σταδίου 22,
- «ΠΑΝΘΕΟΝ» Πανεπιστημίου,
- «ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ» Πατησίων.

Θερινοί:

- «ΖΑΠΠΕΙΟ» καφεσιατόριο με ορχήστρα, δύο στην Πλατεία Συντάγματος-Καφενείο Ζαχαράτου και Καφενείο Περιπτέρου,
- «ΜΟΥΛΕΝ ΡΟΥΖ» Αλυσίδα-τέρμα Πατησίων με ορχήστρα και εστιατόριο.

Στην μόδα του κινηματογράφου υποτάσσεται το θέατρο «ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ» στην πλατεία Ομονοίας. Το 1928 οι 5 κινηματογράφοι του 1913 έγιναν 16 χειμερινοί και 12 θερινοί. Το 1938 οι χειμερινοί στην Αθήνα είναι 26 και οι θερινοί πάνω από 60.

Επίσης, την χρονική περίοδο 1928 - 1931 μεγαλουργεί η κινηματογραφική επιχείρηση «Νταγκ- Φιλμ» που λειτουργούσε ήδη από το 1918 και ασχολήθηκε με ιστορικές ταινίες και την κινηματογράφηση λογοτεχνικών έργων. Ξεχωρίζουν οι ταινίες «Δάφνις και Χλόη» (1931 σε σκηνοθεσία Ο. Λάσκου), «Έρωσ και κύματα» (1928 σε σκηνοθεσία Δ. Γαζιάδη). Στην ταινία «Δάφνις και Χλόη» εμφανίζεται το πρώτο γυμνό του Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου. Από αυτή την εποχή αρχίζει μια σοβαρότερη προσπάθεια οργάνωσης και συστηματοποίησης της κινηματογραφικής παραγωγής που όμως θα διακοπεί βίαια από τον πόλεμο.

Τη δεκαετία 1930-1940 δημιουργούνται οι μεγαλύτεροι και πολυτελέστεροι κινηματογράφοι της χώρας. Είναι η εποχή που χτίζονται το «ΠΑΛΛΑΣ» και το «ΡΕΞ» στην Αθήνα. Ποτέ άλλοτε δεν φτιάχτηκαν όμοιά τους. Την μεταπολεμική περίοδο, απλώς πολλαπλασιάζονται χωρίς ποτέ να φτάσουν την μεγαλοπρέπεια των προγενέστερων.

Παραμονές του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου, τον Σεπτέμβρη του 1939 συγκεκριμένα, λειτουργούν στην Ελλάδα 280 κινηματογράφοι, αριθμός σχεδόν διπλάσιος από αυτόν του 1935 (150 αίθουσες). Το ένα τρίτο από αυτούς βρίσκεται στην πρωτεύουσα. Η Αθήνα διαθέτει εννέα κινηματογράφους πρώτης προβολής, είκοσι πέντε δεύτερης ή συνοικιακούς και εξήντα πέντε θερινούς⁷.

Το 1932 επίσης, παίζεται στους κινηματογράφους η πρώτη ομιλούσα ταινία ο Αγαπητικός της Βοσκοπούλας, της «Ολύμπια Φιλμ» σε σκηνοθεσία Δ. Τσακίρη. «Οι Απάχηδες των Αθηνών» που είναι μια μεταφορά της πετυχημένης οπερέτας του Νίκου Χατζηαποστόλου, θεωρείται μια από τις πιο αξιόλογες προσπάθειες του ομιλούντα κινηματογράφου και η προβολή της συνοδεύεται από τα τραγούδια του έργου και κάποιους ήχους γραμμένους σε ένα γραμμόφωνο που κρύβεται πίσω από την οθόνη.

⁷ «Χρονικό», *Τα παλιά Σινεμά*, http://www.cinefilip.gr/gr_xroniko_001.htm.

Ο Φιλοποίμην Φίνος εμφανίζεται στο προσκήνιο της Ελληνικής παραγωγής ιδρύοντας μαζί με συνεταιίρους το 1939 στο Καλαμάκι τα «Ελληνικά Κινηματογραφικά Στούντιο» και γυρίζει την πρώτη του ταινία σαν παραγωγός, αλλά και σκηνοθέτης, «Το τραγούδι του χωρισμού», που είναι η πρώτη κι η τελευταία που σκηνοθετεί.

Μέσα στα δύσκολα χρόνια της Κατοχής που ακολουθεί, ο Φίνος ιδρύει τη «Φίνος Φιλμ» (1942) που έμελλε να σφραγίσει την ιστορία του Ελληνικού κινηματογράφου. Μέσα στην κατοχή γυρίζονται δύο σημαντικές ταινίες, «Η φωνή της καρδιάς» (1943, σε σκηνοθεσία Δ. Ιωαννόπουλου) και «Χειροκροτήματα» (1944, σε σκηνοθεσία Γ. Τζαβέλλα).

Και στις δύο εμφανίζεται στην πρώτη του κινηματογραφική εμφάνιση ο νεαρός πρωταγωνιστής του θεάτρου Δημήτρης Χορν προκαλώντας αίσθηση. Στην ουσία αυτές οι δύο ταινίες είναι που εγκαινιάζουν μια νέα πολύ δημιουργική περίοδο για το ελληνικό σινεμά. Τα «Χειροκροτήματα» αναγγέλλουν το μεγάλο σκηνοθετικό ταλέντο του Τζαβέλλα που για την επόμενη εικοσαετία γυρνάει μερικές από τις καλύτερες ταινίες του ελληνικού σινεμά. Το 1944 η μεγάλη μας τραγωδός Κατίνα Παξινού, τιμάται με το Όσκαρ Β΄ γυναικείου ρόλου για την ερμηνεία της στην ταινία «Για ποιόν χτυπάει η καμπάνα».

Αμέσως μετά την κήρυξη του πολέμου, το πιο ενδιαφέρον κινηματογραφικό θέαμα για τους ανθρώπους στις πόλεις, γίνονται τα πολεμικά επίκαιρα. Στην Αθήνα είναι δυο οι αίθουσες που προβάλλουν αποκλειστικά πολεμικά επίκαιρα, ελληνικά και αγγλικά, το «ΣΙΝΕΑΚ» και το «ΑΣΤΥ».

ΣΙΝΕΑΚ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 40

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
'Από 2ος μέχρι 8ης Δεκεμβρίου 1940

ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ
ΑΠΟ 10 Π.Μ. ΜΕΧΡΙ 9 Μ.Μ.

ΤΟ ΣΙΝΕΑΚ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ:

**ΤΗΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ
ΛΗΦΘΕΙΣΑΝ ΤΑΙΝΙΑΝ—ΟΜΙΛΟΥΣΑΝ ΕΛ-
ΛΗΝΙΣΤΙ—**

**1ον) Ο ΕΝΑΕΡΙΟΣ ΒΟΜΒΑΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ
ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΒΑΣΕΩΣ ΜΑΣΣΑΒΑ**

Δέσμοι βομβών πλήττουν τους στό-
χους των - Φωτογραφία των προεξηθει-
σών ζημιών καταπηκτικής λεπτομερείας.

2ον) Ο ΒΟΜΒΑΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΠΑΡΔΙΑ

Οι Βρετανικοί κατασσοί κονιορτοποι-
ούν την Ιταλική βάση. Η δράσις της
ναυτικής αεροπορίας.

**Και ένα εξαιρετικόν
πρόγραμμα**

ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΙΟΝΙΟΥ
(ICE FOLIES)

Αληθινά υπέροχη επιδείξις με τις δι-
σημιότερες άσπας του παρ' επί τήναι.

ΜΥΣΤΗΡΙΟΔΗ ΕΑΗ ΤΗΣ ΛΟΥΙΖΙΑΝΑΣ
(SWAMPLAND)

Ποιοι τρομακοί άγώνες διεξάγονται κείνη
από την έσπαρσία των άλλων.

Η ΣΚΩΤΙΑ
(SCOTLAND THE BONNIE)

Πολύ ήξεικρη ταξίδια στη χώρα αυτή.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΝΟΥΝ ΤΑ ΨΩΔΙΑ ΤΟΥΣ
(WINDON SHOPPING)

Διασκεδαστικώτατο Μίμν.

Η ΕΛΛΑΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ

'Εξαιρετικά ενδιαφέρουσα άνασκόπησις
των πρώτων πολυμικών ημερών μας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ

— Η έρτάζουσα Α. Β. Υ. Πριγκίπισσα Λι-
κατερίνη, με σπολήν νοσοκόμου, περιβάλλει
τους ήρωικούς τραυματίους μας.

— Ο έρνας του 'Αγγλοελληνικού Συνδέσμου,
όπέρ των βομάτων των ανάνδρων Ιταλικών
αεροπορικών έπιδρομών.

— Έλληνίδες νοσοκόμοι, τραυματιοφορείς,
σφαιρίνες εις την όπηρεσίαν της Πατρίδας.

— Η σύγχρονος λαϊκή μεύσα με πραγμα-
τιστήν τόν . . . Μουσαλίην.

**'Υπό της Α. Α. παιδικής άεραμύνης
διεπιστώθη ότι: Τό Σινεάκ παρέχει
πλήρη άσφάλειαν.**

'Η Διεύθυνσις έχει τήν δικαίωμα της άλλαγής
του Προγράμματος.

Τόμας Τζορτζόπουλος Π. Φάλεγγ

ΣΙΝΕΑΚ
ΠΑΝΤΟΤΕ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΔΓ' ΑΝΗΛΙΚΟΥΣ

ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

ΤΑΙΝΙΑΝ ΚΑΙ ΕΡΤΑΝ

από 10 π.μ. έως 9 μ.μ. Δε. 9
από 9 π.μ. έως 9 μ.μ. Δε. 10
από 9 π.μ. έως 9 μ.μ. Δε. 11
από 9 π.μ. έως 9 μ.μ. Δε. 13

Εικόνα 4. Οι δύο όψεις του προγράμματος του «Σινεάκ» της Αθήνας την εβδομάδα 2 έως 8 Δεκεμβρίου 1940.
Πηγή: Τα παλιά Σινεμά <http://www.cinefilip.gr/gr_athina_008_sineak.htm>

Εικόνα 5. Ιστορικό διατηρητέο μνημείο ο κινηματογράφος «ΑΣΤΥ» και με απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.
Πηγή: Τα παλιά Σινεμά <http://www.cinefilip.gr/gr_athina_024_ASTY.htm>

Στη Θεσσαλονίκη στις 9 Απριλίου 1940 μπαίνουν οι Γερμανοί. Μία από τις πρώτες διαταγές που εξέδωσαν ήταν να ανοίξουν οι κινηματογράφοι για να δείξουν ότι η ζωή συνεχίζεται ειρηνικά κάτω από τη δική τους υψηλή προστασία. Την προηγούμενη περίοδο λόγω του φόβου των συναγερμών οι κινηματογράφοι υπολειπορούσαν, ανοίγοντας σε ακατάστατες ώρες.

Η διαφορά με την προηγούμενη περίοδο είναι ότι επιτάσσονται ορισμένοι κινηματογράφοι και διατίθενται για τη ψυχαγωγία των στρατιωτών τους. Στη Θεσσαλονίκη, τα «ΔΙΟΝΥΣΙΑ» μετατρέπονται σε Soldaten Kino, το «ΠΑΤΕ» σε Germania Kino και το «ΠΑΛΛΑΣ» σε Frontbuhne. Τα «ΗΛΥΣΙΑ» «παραχωρούνται» στους Ιταλούς. Στην Αθήνα, το «ΑΤΤΙΚΟΝ» μετατρέπεται σε Soldaten Kino Victoria, το «ΑΠΟΛΛΩΝ» σε Kino Apollo, ενώ οι άλλοι κινηματογράφοι υποχρεώνονται να αναγράφουν τους τίτλους των έργων εκτός από ελληνικά, στα γερμανικά και ιταλικά. Το μέτρο αυτό επεκτείνεται σε όλη την Ελλάδα.

Με την είσοδο των Γερμανών δεν σημειώνεται καμία άλλη αλλαγή στη λειτουργία των κινηματογράφων πέρα από την απαγόρευση ταινιών που προέρχονται από εχθρικές προς τον Άξονα ταινίες, την υποχρεωτική προβολή γερμανικών προπαγανδιστικών επικαίρων και τις ώρες προβολής που προσαρμόζονται στις απαγορεύσεις της κυκλοφορίας και τις ανάγκες εξοικονόμησης ηλεκτρικής ενέργειας.

Στην Κατερίνη, οι Γερμανοί, κουβαλούσαν τη δική τους μηχανή προβολής όταν έκαναν κατά διαστήματα προβολές για τους στρατιώτες τους μια και αυτή που είχε ο κινηματογράφος είχε χαλασμένο το σύστημα του ήχου και έπαιζε όλες τις ταινίες βωβές⁸.

Η μεταπολίτευση επίσης φέρνει μια αναγέννηση όλων των δημιουργικών δυνάμεων του κινηματογράφου. Η μεγάλη παραγωγή της δεκαετίας του '60, δεν πρόκειται να επαναληφθεί. Νέοι κινηματογραφιστές καταθέτουν καινούργιες ιδέες και χαράζουν τη δική τους διαδρομή. Το ελληνικό σινεμά μπαίνει σε μια διαφορετική περίοδο. Την μεταπολίτευση τη σφραγίζει ένα αριστούργημα του Θόδωρου Αγγελόπουλου, «Ο Θίασος». Όμως αυτή η φόρα που παίρνει ο κινηματογράφος με τη μεταπολίτευση και την είσοδο νέων δημιουργών, δεν κρατάει για πολύ. Η τηλεόραση είναι νέο μέσο για την Ελλάδα και η άνοδος της μουδιάζει το κοινό που αποσύρεται σιγά σιγά από τις κινηματογραφικές αίθουσες. Η τηλεόραση επίσης απορροφάει πολλούς από τους δημιουργούς του κινηματογράφου.

⁸ Ibid.

Η έλλειψη χρημάτων κάνει την κινηματογραφική παραγωγή να εξαρτάται όλο και περισσότερο από τις κρατικές επιχορηγήσεις. Έτσι έχουμε τρεις κατηγορίες κινηματογράφου την επόμενη περίοδο. Μια κατηγορία με την κρατική ευλογία, μια των δημιουργών που με καλλιτεχνική συνέπεια προσπαθούν να κάνουν ταινίες που να αφορούν και το κοινό, προσπαθώντας να το ξαναφέρουν στις αίθουσες και μια τρίτη που είναι ταινίες προσωπικές, πειραματικές, που με χαμηλά κοστολόγια προσπαθούν να αρθρώσουν ένα διαφορετικό, πρωτοποριακό, κινηματογραφικό λόγο, χωρίς τις περισσότερες φορές να τα καταφέρνουν. Το αποτέλεσμα είναι και το κοινό να μπερδεύεται και οι δημιουργοί να μη μπορούν απερίσπαστοι να δημιουργήσουν, αλλά να κινούνται συγχυσμένοι ανάμεσα σε αυτές τις τρεις κατηγορίες.

Η δεκαετία του '80 μπαίνει με την κυριαρχία του βίντεο. Η μεγαλύτερη παραγωγή σε βιντεοταινίες με πολύ κακής ποιότητας υλικό γίνεται αυτή τη περίοδο. Οι κινηματογράφοι ο ένας μετά τον άλλο γίνονται σούπερ μάρκετ. Το σινεμά μοιάζει να περνάει μια περίοδο νάρκης. Παρόλα αυτά δεν είναι λίγοι οι δημιουργοί που επιμένουν και καταφέρνουν να ξαναβραβευτεί το ελληνικό σινεμά στο εξωτερικό, να ξαναφέρει το κοινό στις αίθουσες.

Η τελευταία δεκαετία σημαδεύεται από την είσοδο νέων δημιουργών στο χώρο του κινηματογράφου, που του ξανάδωσαν την φρεσκάδα που του έλειπε. Μαζί με τους κορυφαίους δημιουργούς που αποτελούν σταθερές αξίες έκαναν το κοινό να ξαναγαπήσει το σινεμά. Και παρόλο που οι ελληνικές ταινίες αντιμετωπίζουν ακόμα προβλήματα διανομής, ο ελληνικός κινηματογράφος έχει μπει σε πολύ καλό δρόμο και έχει λαμπρό μέλλον⁹.

Σύμφωνα με έρευνα του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών (ΕΚΚΕ) και του Ινστιτούτου Πολιτικής Κοινωνιολογίας (Ι.ΠΟ.ΚΟΙΝΩ)¹⁰ η κατανομή των κινηματογραφικών αιθουσών ανά γεωγραφική περιφέρεια στην Ελλάδα τη δεκαετία του '90 είχε ως εξής:

Ο αριθμός των αιθουσών/οθόνων ανέρχεται σε 443. Αυτές ανήκουν σε 382 κινηματογραφικές μονάδες/επιχειρήσεις. Από τις 443 αίθουσες, οι 203 είναι χειμερινές, οι 53 ετήσιας λειτουργίας και οι 186 θερινές. Αν και στο λεκανοπέδιο συγκεντρώνεται περίπου το 35% το συνολικού πληθυσμού της χώρας, το αντίστοιχο ποσοστό των κινηματογραφικών αιθουσών/οθονών ξεπερνά το 52%. Οι τρεις περιφέρειες με το μικρότερο αριθμό αιθουσών είναι η Δυτική Μακεδονία με 0,7%, τα

⁹ «Ιστορία του Ελληνικού Κινηματογράφου», *Cinema Info*, <http://www.cinemainfo.gr/cinema/greekcinema/history/3.html>.

¹⁰ Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών & Ινστιτούτο Πολιτικής Κοινωνιολογίας, *Η κατάσταση του Συστήματος Διανομής στην Ελλάδα* (Αθήνα: ΕΚΚΕ, 2000).

Ιόνια Νησιά με 1,1% και το Βόρειο Αιγαίο με 1,3%, ενώ υπάρχει ένας νομός εντός των ορίων του οποίου δεν υφίσταται κινηματογραφική αίθουσα: πρόκειται για τον νομό Φλωρίνης.

Τέλος, στα τέλη του 1997 κάνουν την εμφάνιση τους οι κινηματογράφοι multiplex. Ως Σύμφωνα με την κλαδική μελέτη της ICAP¹¹, η δημιουργία συγκροτημάτων multiplex, η διάσπαση μεγάλων αιθουσών σε μικρότερες και η δημιουργία συγκροτημάτων με πολλαπλές αίθουσες αποτελούν μέρος των προσπαθειών από τον εγχώριο κινηματογραφικό κλάδο για την αύξηση του αριθμού εισιτηρίων.

Κατά τη μεταπολεμική περίοδο (1943-1970) ο ελληνικός κινηματογράφος γνώρισε ιδιαίτερη εμπορική άνθιση: το 1968 ο αριθμός των εισιτηρίων έφθασε τα 137 εκατ. ή 15 εισιτήρια κατά κεφαλή, μέγεθος ρεκόρ ακόμη και για τα διεθνή δεδομένα. Από το 1970 μέχρι το 1980 αρχίζει μια περίοδος σημαντικής πτώσης στην προσέλευση του κοινού στους κινηματογράφους, φαινόμενο που παρατηρείται και στις περισσότερες Ευρωπαϊκές χώρες, αλλά το οποίο στη χώρα μας παρουσιάζεται εντονότερο (σωρευτική μείωση εισιτηρίων 1970-1980: 66,6%).

Η είσοδος της τηλεόρασης στα ελληνικά νοικοκυριά τη δεκαετία του 1970, η εμφάνιση της έγχρωμης τηλεόρασης το 1981, των video και αργότερα των DVD, αλλά και της ιδιωτικής τηλεόρασης το 1989 συνέβαλαν στην αποδυνάμωση του κινηματογράφου ως κύριου ψυχαγωγικού μέσου.

Η ανασυγκρότηση της κινηματογραφικής αγοράς που βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη, περιλαμβάνει τη διάσπαση μεγάλων παραδοσιακών αιθουσών σε δύο ή τρεις μικρότερες και την ανακαίνιση του εξοπλισμού με τελευταίας τεχνολογίας μηχανήματα και υποδομή. Το 2000 περίπου το 90% των κινηματογραφικών αιθουσών στην Αθήνα και το 80% των αιθουσών στην επαρχία είχαν εκσυγχρονισθεί. Από το 1997 μέχρι το 2001 δημιουργήθηκαν επτά συγκροτήματα multiplex στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και σε δύο ακόμη μεγάλες πόλεις. Η διείσδυση των multiplex στη χώρα μας με βάση τον αριθμό των αιθουσών προβολής είναι περίπου 17%.

Η επέκταση των multiplex περιλαμβάνει και άλλες επαρχιακές πόλεις, όπως η Κομοτηνή και τα Ιωάννινα. Τα multiplex προσφέρουν μια ολοκληρωμένη πρόταση ψυχαγωγίας, αλλά και λειτουργικές καινοτομίες που είχαν θετική επίδραση και στους παραδοσιακούς κινηματογράφους, οι οποίοι αναγκάστηκαν – για να αντέξουν τον ανταγωνισμό – να εκσυγχρονιστούν και να βελτιώσουν τις υπηρεσίες τους. Είναι πιθανό ότι ορισμένες παραδοσιακές αίθουσες θα κλείσουν τα επόμενα χρόνια, ως

¹¹ ICAP, *Κινηματογραφικές Επιχειρήσεις & Παραγωγή Κινηματογραφικών Ταινιών* (Αθήνα: ICAP, 2003).

φυσική συνέπεια της μεταμόρφωσης της κινηματογραφικής αγοράς, αλλά η εξέλιξη αυτή δεν θα επηρεάσει το σύνολο της προσφοράς που εμπλουτίζεται σταδιακά με σύγχρονες αίθουσες και περισσότερα συγκροτήματα multiplex.

Η κατά κεφαλή συχνότητα προσέλευσης των Ελλήνων στις αίθουσες (1,2 φορές το χρόνο) είναι στο ήμισυ του ευρωπαϊκού μέσου όρου (2,3-2,4 φορές), γεγονός που καταδεικνύει ότι υπάρχουν περιθώρια περαιτέρω ανάπτυξης της εγχώριας κινηματογραφικής αγοράς. Το 2002, ποσοστό 62% των εισιτηρίων πραγματοποιήθηκε από τους κινηματογράφους της Αττικής, 16% από τους κινηματογράφους της Θεσσαλονίκης και 22% από τους κινηματογράφους της επαρχίας. Σύμφωνα με παράγοντες του εξεταζόμενου κλάδου, η αύξηση της κίνησης στους κινηματογράφους κατά το 2003 εκτιμάται στο 2%-3% σε σχέση με το 2002.

Το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου (ΕΚΚ) είναι η βασική πηγή δημόσιας στήριξης της εγχώριας κινηματογραφίας. Η παραγωγή ελληνικών κινηματογραφικών ταινιών χρηματοδοτείται από φορείς του ιδιωτικού τομέα, από χορηγίες, από την κρατική τηλεόραση και ορισμένα Κοινοτικά προγράμματα. Στο διάστημα 1993-2002 το ΕΚΚ χρηματοδότησε ως συμπαραγωγός περισσότερες από 300 ταινίες (μεγάλου μήκους, μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ), ενώ το βάρος της υποστήριξης του ΕΚΚ είναι στις ταινίες μεγάλου μήκους.

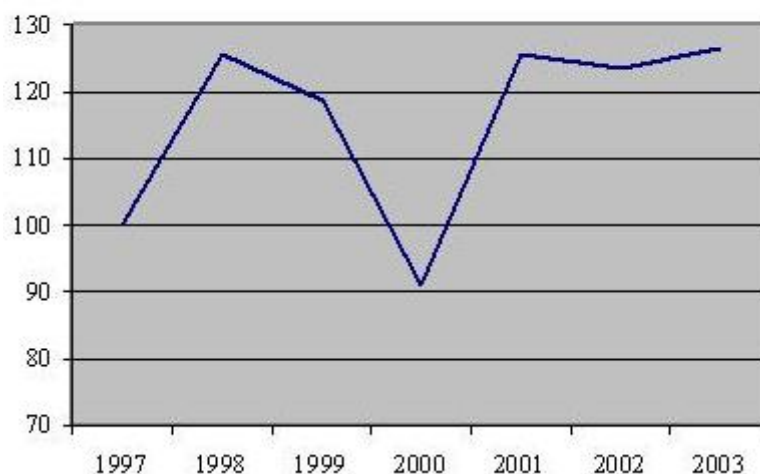
Κατά το διάστημα 1993 α' εξάμηνο 2003, το ΕΚΚ στήριξε περίπου 150 ταινίες μεγάλου μήκους. Η παραγωγή ταινιών μεγάλου μήκους παρουσίασε κάμψη κατά την περίοδο 1995-1997, τάση η οποία αντιστρέφεται σταδιακά από το 1998. Τούτο οφείλεται και στην αυξημένη κινητοποίηση του ιδιωτικού τομέα κατά την περίοδο 1999-2000, σαν αποτέλεσμα της αύξησης στη χρηματοδότηση της παραγωγής από την τηλεόραση και της διεύρυνσης της οικονομικής συμμετοχής των γραφείων διανομής στην παραγωγή ταινιών. Την περίοδο 1993-2002, η χρηματοδότηση του ΕΚΚ παρουσιάζει μέση ετήσια μεταβολή 11,5%. Για τη σεζόν 2003/04 προβλέπεται αύξηση της παρουσίας των ελληνικών ταινιών στις κινηματογραφικές αίθουσες, τόσο λόγω μεγαλύτερης παραγωγής στο διάστημα 2002/03, όσο και λόγω του υψηλότερου επιπέδου που φαίνεται να έχουν θέσει ορισμένες παραγωγές της περιόδου 2002/03.

Οι εξελίξεις της περιόδου 2002-2003 απέδειξαν ότι ο ελληνικός κινηματογράφος δεν υστερεί σε δημιουργικότητα συγκριτικά με άλλες ευρωπαϊκές χώρες, παρότι οι συντελούμενες παραγωγές πραγματοποιούνται με σχετικά περιορισμένα κεφάλαια. Σε σύγκριση όμως με την Πορτογαλία και τη Φινλανδία (δύο εξίσου μικρές χώρες με παρόμοια κινηματογραφική παραγωγή), τα ποσά της χρηματοδότησης που

διατέθηκαν για τον κινηματογράφο στη χώρα μας το 2001 διαμορφώνονται περίπου στο 50% των χωρών αυτών, σε απόλυτα μεγέθη αλλά και σαν ποσοστό του ΑΕΠ.

Στο επίπεδο της δημιουργίας, οι παραγωγές της φετινής σαιζόν απέδειξαν ότι για την επιτυχία μιας παραγωγής στα περιορισμένα πλαίσια λειτουργίας της εθνικής κινηματογραφίας, απαιτείται καλή και συντονισμένη συνεργασία μεταξύ των βασικών συντελεστών οι οποίοι συγκροτούν τη δημιουργική ομάδα του έργου. Επίσης, απαιτείται μεγαλύτερη συμμετοχή των επιχειρήσεων του ευρύτερου οπτικοακουστικού τομέα στη χρηματοδότηση των παραγωγών. Για τη διατήρηση της ανοδικής πορείας όσον αφορά την προσέλκυση του κοινού στις αίθουσες, απαιτείται αποτελεσματικότερος προγραμματισμός της παραγωγής και συντονισμός της προβολής των ελληνικών ταινιών με τη συνεργασία του ΕΚΚ, των εταιριών διανομής και των αιθουσαρχών σε σχέση με τις εισαγόμενες ταινίες των μεγάλων στούντιο.

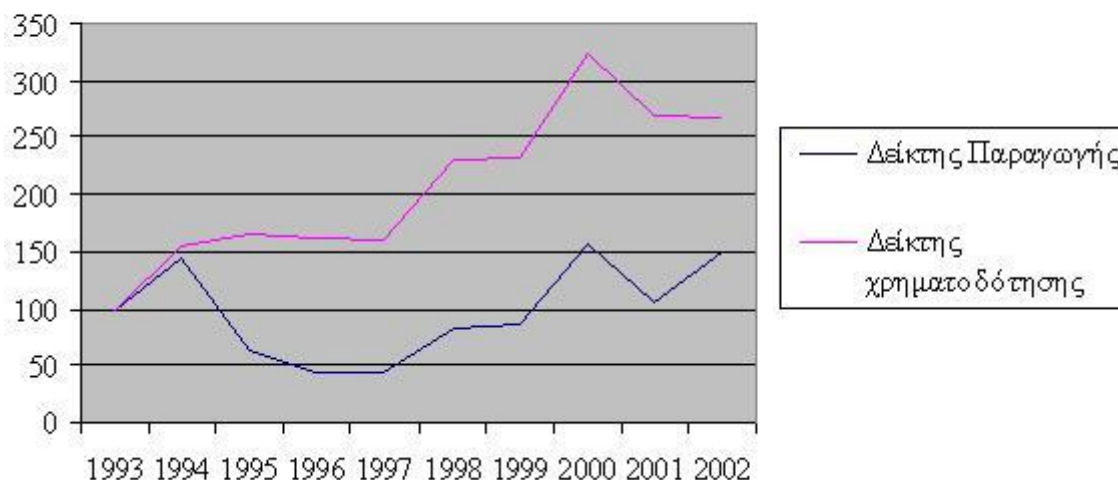
Δείκτης εξέλιξης αριθμού εισιτηρίων (1997=100)

Διάγραμμα α'.

Πηγή: ICAP. Κινηματογραφικές Επιχειρήσεις & Παραγωγή Κινηματογραφικών Ταινιών. Αθήνα: ICAP, 2003.

Δείκτης εξέλιξης παραγωγής ταινιών μεγάλου μήκους και δείκτης χρηματοδότησης Ε.Κ.Κ. (1993=100)

Διάγραμμα β'

Πηγή: ICAP. Κινηματογραφικές Επιχειρήσεις & Παραγωγή Κινηματογραφικών Ταινιών. Αθήνα: ICAP, 2003.

Σύμφωνα με την μελέτη της ICAP¹² το μέγεθος της εγχώριας αλλά και της ευρωπαϊκής κινηματογραφικής αγοράς παρουσίασε δραματική μείωση μετά τη δεκαετία του 1960 και μέχρι το 1990. Οι παράγοντες που συνέβαλαν σε αυτή την εξέλιξη σχετίζονται με τις κοινωνικές μεταβολές και τις εξελίξεις στον οπτικοακουστικό τομέα. Γεγονός είναι ότι, πατά τη μερική ανάκαμψη που παρατηρείται από τα μέσα της δεκαετίας του 1990 και που οφείλεται στην ανασυγκρότηση της αγοράς των κινηματογράφων με ανακαινίσεις, βελτιώσεις και επενδύσεις σε νέα τεχνολογία, τα μεγέθη σε εισιτήρια δεν αναμένεται να επανέλθουν στα επίπεδα της δεκαετίας του 1960.

Ο κινηματογράφος σήμερα, πέρα από τα παραδοσιακά θεάματα (θέατρο, συναυλίες, όπερα κ.λ.π.) ανταγωνίζεται την τηλεόραση σε όλες τις μορφές της (συνδρομητική, δορυφορική, κρατική) καθώς και την κατ' οίκον ψυχαγωγία (DVD, home cinema). Η πρόκληση για τις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες έγκειται στη συνεχή επαγρύπνηση των επιχειρηματιών για την ανάπτυξη ολοένα και πιο εξελιγμένων χώρων ψυχαγωγίας που να ανταγωνίζονται επάξια τις εξελίξεις του home entertainment και να ανταποκρίνονται στις αυξανόμενες απαιτήσεις του κοινού.

Διεθνείς μελέτες δείχνουν ότι η εξέλιξη στους κινηματογράφους της χώρας μας συμπορεύτηκαν χρονικά με τις αντίστοιχες εξελίξεις στην υπόλοιπη Ευρώπη. Η ανακαίνιση των παραδοσιακών κινηματογράφων, η διάσπαση των μεγάλων παραδοσιακών αιθουσών σε μικρότερες, η ανάπτυξη κινηματογράφων με πολλαπλές

¹² Ibid, 156 – 159.

αίθουσες, αλλά και η είσοδος των multiplex εξελίχθηκαν παράλληλα με τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες.

Τα multiplex στη χώρα μας, αφύπνισαν τους αιθουσάρχες των παραδοσιακών κινηματογράφων ώστε να επανατοποθετηθούν στην αγορά για να εξυπηρετήσουν το κοινό με αποτελεσματικότερο τρόπο. Ταυτόχρονα, τα multiplex δημιούργησαν «πιάτσα» σε νέες τοπικές αγορές που δεν εξυπηρετούνταν επαρκώς από τα παραδοσιακά σινεμά, διευρύνοντας έτσι τη συνολική αγορά με την προσέλκυση μεγαλύτερης μερίδας του κοινού στους κινηματογράφους.

Οι εξελίξεις μέχρι στιγμής δείχνουν ότι το κύμα των επενδύσεων που έχει ξεκινήσει από τα τέλη της περασμένης δεκαετίας δεν δικαιολογεί την αλόγιστη ανάπτυξη multiplex ή και πολυσινεμά (με λιγότερες από οχτώ αίθουσες). Ο βαθμός πληρότητας που καταγράφεται στη Θεσσαλονίκη, αλλά και στις άλλες πόλεις είτε στην πρωτεύουσα, είτε στις επαρχιακές πόλεις είναι σαφώς κάτω του ελάχιστου απαιτούμενου για την απόσβεση των συντελούμενων επενδύσεων, τόσο στα παραδοσιακά σινεμά όσο και στα πολυσινεμά και στα multiplex.

Για τα multiplex ο επενδυτικός ορίζοντας στη χώρας μας είναι μακροπρόθεσμος λόγω του ύψους της επένδυσης, αλλά συνεπικουρείται από το γεγονός ότι τα κόστη μοιράζονται σε πολλές μικρότερες αίθουσες. Για τα παραδοσιακά σινεμά και τα πολυσινεμά η απόσβεση της επένδυσης καθίσταται δυσχερέστερη όταν τα δημογραφικά, κοινωνικά και εμπορικά στοιχεία δεν συνηγορούν στην πραγματοποίηση της επένδυσης.

Η ανάπτυξη των σινεμά (πολυσινεμά ή multiplex) στη Θεσσαλονίκη, αλλά και στην πρωτεύουσα και στις επαρχιακές πόλεις, επηρεάζεται και από τους υφιστάμενους περιορισμούς στη χρήση της γης. Η επιλογή της τοποθεσίας πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα δημογραφικά και κοινωνικοοικονομικά χαρακτηριστικά της τοπικής αγοράς, αλλά οι περιορισμοί που ισχύουν συχνά οδηγούν στην τοποθέτηση του σινεμά σε άλλο χώρο, εκτός του κέντρου της πόλης, αυξάνοντας έτσι το επιχειρηματικό κίνδυνο της επένδυσης και επιμηκύνοντας τον ορίζοντα απόσβεσης.

Όσο αφορά την πώληση των εισιτηρίων, σύμφωνα με εκτιμήσεις, καθώς και με τα ανωτέρω διαγράμματα (διάγραμμα α' και β) οι αγορές σε Θεσσαλονίκη και Αθήνα που αναλογούν στο 78% έχουν συνολικό δυναμικό περίπου 40εκ. εισιτήρια με σύμφωνα με τις θέσεις των υφιστάμενων κινηματογράφων. Δεδομένου ότι η κινηματογραφική αγορά στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια κυμαίνεται περίπου στα 12 – 13 εκ. εισιτήρια ετησίως, συμπεραίνεται ότι για να πλησιάσει η αγορά το

δυναμικό των αιθουσών, θα πρέπει η συχνότητα προσέλευσης του κοινού να τριπλασιαστεί. Το ίδιο συμπέρασμα προκύπτει από την αναλογία εισιτηρίων ανά αίθουσα.

1.1.2 ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ – ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μεγάλη παράληψη θα ήταν να μην αναφέρουμε τους οργανισμούς της πόλης μας που σχετίζονται με τον κινηματογράφο, όπως το Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, το οποίο ιδρύθηκε το 1997, όταν η Θεσσαλονίκη ήταν η Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Οργανισμού Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης - Θεσσαλονίκη του 1997 στην συνεδρίαση της 17.1.1995 αποφάσισε να συστήσει ιδιαίτερο φορέα για τον κινηματογράφο στην Θεσσαλονίκη με τίτλο «Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης». Το Μουσείο ιδρύθηκε ως αυτοτελές τμήμα του «Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης» (ΦΚΘ) με τη διάταξη της παρ. 2 του αρθρ.4 του Ν. 2557/1997 (ΦΕΚ Α΄ 271), αλλά από το 2003 έχει αποδεσμευτεί οικονομικά από το φεστιβάλ. Λειτουργεί πλέον ως Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου (ΝΠΙΔ) και εποπτεύεται από το Υπουργείο Πολιτισμού, απ' όπου προέρχεται και εξ' ολοκλήρου η χρηματοδότησή του.

Εικόνα 6. Εσωτερικά του Μουσείου Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Πηγή: Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης < <http://www.cinemuseum.gr/museum/>>

Το μουσείο εποπτεύεται από επταμελή Διοικούσα Επιτροπή, η οποία διορίζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού με τετραετή θητεία και διευθύνεται από τον Διευθυντή. Πρώτος Διευθυντής και έως το 2002 ήταν ο Α. Δερμετζόγλου και Πρόεδρος ο Α. Παπαγιανόπουλος. Στη συνέχεια Διευθυντής χρημάτισε ο Γ. Κατσαγγελος και Πρόεδρος ο Τ. Ψαρράς, ενώ από τις 1.6.2005 και ως σήμερα Διευθυντής είναι ο Β. Κεχαγιάς και Πρόεδρος ο Γ. Μυλωνάς¹³.

¹³ Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, «Ιστορικό – Ίδρυση», <http://www.cinemuseum.gr/history/>.

Σύμφωνα με τον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας σκοπός του μουσείου είναι ¹⁴:

«η συγκέντρωση, διάσωση και μουσειολογική προβολή των στοιχείων της κινηματογραφικής ζωής της χώρας. Στο πλαίσιο του σκοπού αυτού το μουσείο μεριμνά για τη μελέτη και τεκμηρίωση υλικού σχετικού με την κινηματογραφική τέχνη καθώς και για την οργάνωση ερευνητικών και εκπαιδευτικών προγραμμάτων σε συνεργασία με άλλους συναφείς φορείς».

Εικόνα 7. Εσωτερικά του Μουσείου Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Πηγή: Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης < <http://www.cinemuseum.gr/museum/>>

Το Μουσείο αρχικά στεγαζόταν σε ένα κτίριο της οδού Ανδρέου Γεωργίου 44, δυτικά της Θεσσαλονίκης, εμβαδού 800m². Από τις 30 Σεπτεμβρίου 2001 μέχρι και σήμερα απέκτησε μόνιμη θέση στην Αποθήκη Α' του Λιμένα Θεσσαλονίκης

Άλλος ένας φορέας είναι το Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης, που πραγματοποιείται κάθε χρόνο τον μήνα Νοέμβριο. Εγκαινιάστηκε το 1960 ως Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου και από το 1992 έγινε διεθνές, περιλαμβάνοντας Διαγωνιστικό Τμήμα ταινιών μεγάλου μήκους πρωτοεμφανιζόμενων σκηνοθετών με την πρώτη ή τη δεύτερή τους ταινία και βρίσκεται υπό την εποπτεία του Υπουργείου Πολιτισμού. Σύμφωνα με στοιχεία από την ιστοσελίδα του Φεστιβάλ Κινηματογράφου¹⁵ το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης είναι το κορυφαίο φεστιβάλ κινηματογράφου της νοτιοανατολικής Ευρώπης, το βήμα παρουσίασης της ετήσιας ελληνικής παραγωγής

¹⁴ Ibid.

¹⁵ Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, «Οργανισμός/Προφίλ», <http://www.filmfestival.gr/default.aspx?lang=el-GR&loc=1&page=586>.

και το πρωτεύον και παλαιότερο φεστιβάλ στα Βαλκάνια για τις δημιουργίες νεοεμφανιζόμενων κινηματογραφιστών από όλο τον κόσμο.

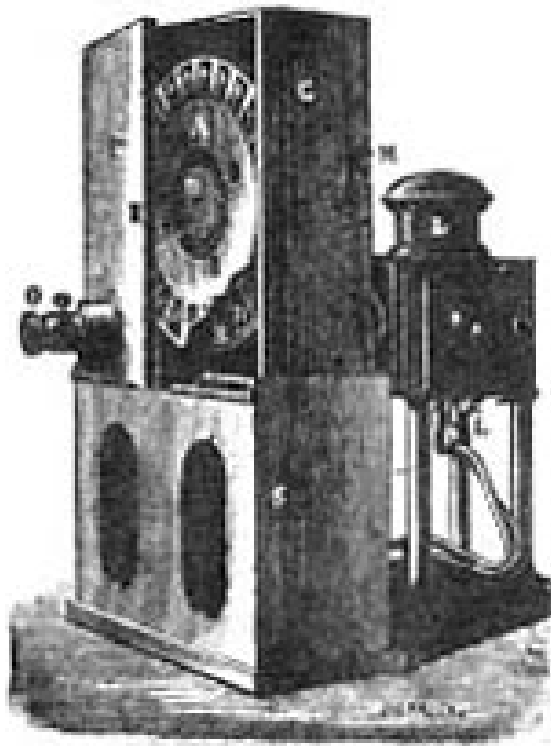
Εικόνα 8. Λογότυπο του Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Πηγή: Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης <<http://www.filmfestival.gr/>>

Από τα μέσα της δεκαετίας του 1990, έχει καταστεί ένας οργανισμός με διαρκώς αυξανόμενη ακτίνα δράσεων πολιτισμού σε όλη τη διάρκεια του έτους. Στη νέα του μορφή και δράση το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης έχει εδραιώσει μια στενή συνεργασία με ποικίλους τοπικούς, εθνικούς, περιφερειακούς και διεθνείς κινηματογραφικούς θεσμούς, πολιτιστικούς, εκπαιδευτικούς και κοινωνικούς οργανισμούς, όπως επίσης και με πρεσβείες και πολιτιστικά ιδρύματα άλλων χωρών.

Φέτος τον Νοέμβριο πραγματοποιήθηκε το 49^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

2. ΚΕΦΑΛΑΙΟ

2.1 ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ο κινηματογράφος από την εφεύρεσή του δηλαδή από τις 28 Δεκεμβρίου 1895 μέχρι σήμερα, δεν έπαψε ποτέ να αποτελεί ένα είδος τέχνης το οποίο καταγράφει την ιστορία της ανθρωπότητας, αρχικά σε κινούμενες εικόνες και κατόπιν από το 1927 σε συνδυασμό κινούμενης εικόνας και ήχου.

Το είδος αυτό της τέχνης δεν μπορούσε να αφήσει έξω από την Πολιτιστική της προσφορά τη Θεσσαλονίκη.

Η πρώτη προβολή έγινε στη Θεσσαλονίκη στις 3 Ιουλίου 1897 στο Καφέ-μπυραρία «Η Τουρκία». Το γεγονός κατέγραψε σε μια μικρή είδηση η εφημερίδα «Journal de Salonique» η οποία σημείωνε «...Οι περίεργες φωτογραφίες, ζωντανεμένες από την πρωτότυπη αυτή ανακάλυψη, εξελίσσονταν μπροστά σ' ένα έκπληκτο κοινό, που δεν έπαψε ούτε στιγμή να θαυμάζει ένα τόσο θελκτικό θέαμα...».¹⁶ Η αναφορά στα Παρισινά τοπία που παρουσίαζαν οι ταινίες μας υποθέτουμε ότι μπορεί να ήταν ταινίες Λυμιέρ.

Παρακάτω παρουσιάζονται ανά περιόδους και χρονολογικά οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης από το 1903 (προπολεμική περίοδος) έως από το 1939, από το 1940 (πολεμική περίοδος) έως και το 1949, από το 1950 (μεταπολεμική περίοδος) έως και το σήμερα (περίοδος των multiplex).

Σήμερα, στη Θεσσαλονίκη λειτουργούν 23 κινηματογράφοι, από τους οποίους οι 12 είναι χειμερινοί και 11 θερινοί. Δύο από τους έντεκα θερινούς κινηματογράφους βρίσκονται στο χώρο των πολυκινηματογράφων (multiplex). Από τους 23 κινηματογράφους οι 19 είναι παραδοσιακοί κινηματογράφοι και 4 ανήκουν στην κατηγορία των multiplex.

¹⁶ Τομανάς, *Οι κινηματογράφοι της παλιάς Θεσσαλονίκης*, 8.

2.1.1 ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1903-1939)

1903 (θέατρο «ΟΛΥΜΠΙΑ» πρώτη κινηματογραφική προβολή)

θέατρο «ΟΛΥΜΠΙΑ»

Το 1903 στο θέατρο ποικιλιών «ΟΛΥΜΠΙΑ» στην παραλία (μέσα στο Εστιατόριο ΟΛΥΜΠΟΣ - ΝΑΟΥΣΑ) παρουσιάζονται τα Σαββατοκύριακα κάποιες δεκάλεπτες κινηματογραφικές ταινίες. Σύμφωνα τον κ. Κώστα Τομανά, ο γνωστός τότε ηθοποιός και θεατρώνης Πλούταρχος Ιμπροχώρης συνεταιρίστηκε με τον φωτογράφο Λάιμερ, ο οποίος μετέβη στην Ευρώπη και έφερε τα μηχανήματα προβολής.¹⁷

Εικόνα 9. Αριστερά διακρίνεται το θέατρο ποικιλιών «ΟΛΥΜΠΙΑ». Πηγή: Δήμος Θεσσαλονίκης <<http://culture.thessaloniki.gr>>

¹⁷ Ibid, 9.

1915 Κινηματογράφος "Όλυμπια" στη παραλία

Εικόνα 10. Κινηματογράφος «ΟΛΥΜΠΙΑ» στην παραλία. Πηγή: Δήμος Θεσσαλονίκης <<http://culture.thessaloniki.gr>>

Έτσι το «ΟΛΥΜΠΙΑ» μετεξελίχθηκε στον πρώτο κινηματογράφο. Στην πυρκαγιά του 1917 ο κινηματογράφος καταστράφηκε ολοσχερώς.

1915 (κινηματογράφος «ΣΙΝΕ ΜΟΝΤΕΡΝ» ή «ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ»)

«ΣΙΝΕ ΜΟΝΤΕΡΝ» ή «ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ»

Το 1915 δίπλα στο Αμερικανικό Προξενείο βρισκόταν το «ΣΙΝΕ ΜΟΝΤΕΡΝ» ή αλλιώς «ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ», ένας κινηματογράφος τρίτης κατηγορίας όπου σύχναζαν φαντάροι, άνθρωποι του λιμανιού και της πιάτσας, όπως λέγονταν. Οι ταινίες που πρόβαλε το «ΣΙΝΕ ΜΟΝΤΕΡΝ» ήταν αστυνομικές περιπέτειες με ήρωες τον Φαντομά, τον Μαξ Λίντερ, τον Σαρλό κ.α.¹⁸

Στις 4 Δεκεμβρίου του 1926 ο κινηματογράφος «ΣΙΝΕ ΜΟΝΤΕΡΝ» μεταφέρεται στο ισόγειο του μεγάρου της Εμπορικής Λέσχης, με μία αίθουσα η οποία χωριζόταν σε δύο θέσεις. Η διαφορά μεταξύ των δύο θέσεων υπήρχε στο εισιτήριο, όπου το εισιτήριο της δεύτερης θέσης είναι φθηνότερο από την πρώτη θέση. Η δεύτερη θέση ήταν στα μπροστινά καθίσματα, ενώ η πρώτη στα πίσω καθίσματα. Τα καθίσματα της δεύτερης θέσης ήταν ξύλινα, ενώ της πρώτης θέσης πολυθρόνες ντυμένες με κόκκινο βελούδο. Αξίζει να σημειωθεί ότι στα χρόνια του βωβού κινηματογράφου, στην αίθουσα μπροστά στην οθόνη, υπήρχε ένα πιάνο όπου συνόδευε την ταινία. Στην κατοχή το «ΣΙΝΕ ΜΟΝΤΕΡΝ» μετονομάστηκε σε «ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ» και μετά από λίγα χρόνια έκλεισε.

¹⁸ Ibid., 16-18.

1917 (κινηματογράφοι «ΠΑΛΛΑΣ» & «ΠΑΤΕ»)

«ΠΑΛΛΑΣ»

Το 1917, ιδρύθηκε ο κινηματογράφος «ΠΑΛΛΑΣ» στην παραλία της Θεσσαλονίκης, δίπλα στο παλιό καφενείο «Πτι Παλαι»¹⁹, όπου υπάρχει μέχρι και στις μέρες μας ένας νέος κινηματογράφος με το ίδιο όνομα. Σύμφωνα με τις παρακάτω φωτογραφίες πρόκειται για ένα κτίριο με πολύ μεγάλο παράπηγμα και ωραία πρόσοψη. Η σάλα του μεγάλη και είχε μία σειρά θεωρεία ολόγυρα από τα καθίσματα της Πλατείας, χωρητικότητας 1000 θέσεων.²⁰ Υπήρξε από τους μεγάλους κινηματογράφους της πόλης. Πρόβαλε πάντα ταινίες α΄ προβολής²¹ και αποτελούσε έναν από τους δύο αριστοκρατικούς κινηματογράφους της εποχής και φιλοξενούσε στις αίθουσες του πλούσιους Έλληνες και Εβραίους.

Εικόνα 11. Ο κινηματογράφος «ΠΑΛΛΑΣ» στο σημείο που βρισκόταν μέχρι και στις μέρες. Πηγή: Τα παλιά σινεμά <http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_001.htm>

¹⁹ Γεώργιος Αναστασιάδης, *Σινεμά ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή* (Θεσσαλονίκη: Ιανός 2000), 209.

²⁰ Τομανάς, *Οι κινηματογράφοι της παλιάς Θεσσαλονίκης*, 23, 25.

²¹ Ταινίες οι οποίες προβάλλονται για πρώτη φορά σε κινηματογράφο.

Εικόνα 12. Άλλη μία όψη του κινηματογράφου «ΠΑΛΛΑΣ» . Πηγή: Τα παλιά σινεμά
<http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_001.htm>

Μετά την κατοχή το «ΠΑΛΛΑΣ» κατεδαφίστηκε και την θέση του πήρε μία πολυκατοικία που στο ισόγειο της στεγάστηκε ο νέος κινηματογράφος «ΠΑΛΛΑΣ» ο οποίος διατήρησε το όνομα του παλιού κινηματογράφου επί της οδού Λεωφόρου Νίκης 73. Ο νέος κινηματογράφος λειτούργησε από το 1930 μέχρι και το 2008 και είχε επίσης μία αίθουσα προβολής με μεγάλη πλατεία 500 όμως θέσεων, προβάλλοντας επίσης ταινίες α' προβολής.

Εικόνα 13. Ο κινηματογράφος «ΠΑΛΛΑΣ» το 1917. Πηγή: Δήμος Θεσσαλονίκης < <http://culture.thessaloniki.gr>>

«ΠΑΤΕ»

Πριν την πυρκαγιά του 1917, ιδρύεται ο κινηματογράφος «ΠΑΤΕ» στην παραλία της Θεσσαλονίκης, δίπλα στο ξενοδοχείο «Σπλέντιτ Παλλάς» σύμφωνα με το βιβλίο του Κώστα Τομανά «ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»²². Ήταν ο δεύτερος κινηματογράφος στον οποίο πήγαιναν οι αριστοκράτες Έλληνες.

Εικόνα 14. Σινεμά «ΠΑΤΕ» μετά την πυρκαγιά του 1917. Πηγή: Τα παλιά Σινεμά
<http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_003_Pathe.htm>

Ο κινηματογράφος «ΠΑΤΕ» ήταν επίσης από τους μεγαλύτερους κινηματογράφους χωρητικότητας 1500 θέσεων, ο οποίος λειτουργούσε και ως κινηματοθέατρο και βρισκόταν στη συμβολή της σημερινής οδού Αριστοτέλους με την παραλιακή λεωφόρο. Ήταν υπερπολυτελές θέατρο, που δεν είχε τίποτα να ζηλέψει από τα θέατρα της Ευρώπης, τόσο στη πρόσοψη όσο και το εσωτερικό του. Η αίθουσα διέθετε βελούδινες πολυθρόνες και επίχρυση γύψινη διακόσμηση, σειρά θεωρείων, καθώς και γαλαρία, για χαμηλό εισιτήριο.

²² Τομανάς, *Οι κινηματογράφοι της παλιάς Θεσσαλονίκης*, 18-19.

Εικόνα 15. Σινεμά «ΠΑΤΕ». Πηγή: Δήμος Θεσσαλονίκης <<http://culture.thessaloniki.gr>>

Το «ΠΑΤΕ» στην πυρκαγιά του 1917 καταστράφηκε και ο ιδιοκτήτης του αγόρασε μία μεγάλη αποθήκη στη διασταύρωση των οδών Βασιλέως Γεωργίου και Παρασκευοπούλου, εκεί που βρίσκεται σήμερα το «ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ». Το «ΠΑΤΕ» πρόβαλε ταινίες α' προβολής, συνήθως γαλλικές και ιταλικές ταινίες, γιατί το κοινό του αποτελούσαν κυρίως όπως αναφέρθηκε οι αστικές εβραϊκές οικογένειες με γαλλική και ιταλική κουλτούρα. Στην κατοχή οι Γερμανοί επέταξαν το «ΠΑΤΕ» και το μετονόμασαν αρχικά σε «ΣΙΝΕ ΟΥΡΑΝΙΑ». Λειτουργήσε μέχρι και το 1963 ως «ΠΑΤΕ».

1919 (κινηματογράφοι «ΕΔΙΣΣΩΝ» & «ΕΚΛΑΙΡ»)

«ΕΔΙΣΣΩΝ» & «ΕΚΛΑΙΡ»

Σύμφωνα με το βιβλίο του Κώστα Τομανά «ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»²³ αναφέρει ότι δημοσιεύματα της εφημερίδας των Βαλκανίων, το 1919 κάνουν την εμφάνιση τους οι πρώτοι θερινοί κινηματογράφοι στη Θεσσαλονίκη, ο «ΕΔΙΣΣΩΝ» και το «ΕΚΛΑΙΡ». Ο «ΕΔΙΣΣΩΝ» λειτουργούσε στην οδό Βασιλίσσης Όλγας 166, κοντά στην Ανάληψη, ενώ ο κινηματογράφος «ΕΚΛΑΙΡ», στην οδό Αγίου Δημητρίου 162, κοντά στο Τούρκικο Προξενείο. Από διαφήμιση σε εφημερίδα της εποχής δεν αναφέρει τις ταινίες που προβάλανε αυτοί οι δύο θερινοί κινηματογράφοι.

²³ Ibid, 31.

Το μόνο που αναφέρεται είναι ότι στα διαλλείματα λειτουργούσε κυλικείο και σέρβιρε γκαζόζα ούζο και μεζέ.

1920 (κινηματογράφος «ΑΛΚΑΖΑΡ» & «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ»)

«ΑΛΚΑΖΑΡ»

Στα τέλη του 1920 λειτουργεί ο κινηματογράφος «ΑΛΚΑΖΑΡ» στο Χαμζά Μπέη τζαμί. Βρίσκεται στην οδό Εγνατία, κοντά στην οδό Βενιζέλου εκεί που βρίσκεται και η σημερινή του θέση ως διατηρητέο μνημείο πια.

Οι στεγασμένοι χώροι του τζαμιού και της αυλής που για πολλά χρόνια στέγασαν τον κινηματογράφο «ΑΛΚΑΖΑΡ», ενώ η στοά διαμορφώθηκε σε μια σειρά από εμπορικά καταστήματα αργότερα. Σήμερα το τζαμί δεν είναι προσβάσιμο. Ο κινηματογράφος «ΑΛΚΑΖΑΡ» ήταν ένας ζεστός κινηματογράφος με φθηνό εισιτήριο που οι πελάτες του ήταν μαθητές και μαθήτριες²⁴. Πρόβαλε πάντα ταινίες α' προβολής. Το 1978 σταμάτησε τις προβολές ταινιών και αργότερα έκλεισε οριστικά.

Εικόνα 16. Εξωτερική άποψη του τζαμί Χαμζά Μπέη. Πηγή: Τα παλιά Σινεμά
<http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_009_ALKAZAR.htm>

Σύμφωνα με το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο (Κ.Α.Σ.) στις 11 Ιανουαρίου 2005 (Συνεδρίες ΚΑΣ αρ. 1-4)²⁵ το ΚΑΣ αποφάσισε τη σωστική αποκατάσταση των εξωτερικών όψεων. Εσωτερικές επεμβάσεις στο κτίριο θα γίνουν αργότερα, εάν και εφόσον περιέλθει στην ιδιοκτησία του δημοσίου (σήμερα ανήκει στον Ερυθρό

²⁴ Ibid, 29.

²⁵ Υπουργείο Πολιτισμού, «Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο: Το ΚΑΣ και τα έργα Γ' ΚΠΣ: Πίνακες», http://www.yppo.gr/0/kas/kas.kps_gr.jsp.

Σταυρό), οπότε και θα χρησιμοποιηθεί ως εκθεσιακός και συνεδριακός χώρος. Το έργο έχει ενταχθεί στο Γ' ΚΠΣ. Ο χώρος που φιλοξένησε τον κινηματογράφο, το παλιό Χαμζά Μπέι τζαμί υπήρξε ένα από τα πρώτα μουσουλμανικά τεμένη που χτίστηκαν τον 15ο αιώνα μετά την άλωση της Θεσσαλονίκης το 1430.

Το cine Αλκαζάρ επί της Εγνατίας με Τούρκικο ρεπερτόριο. Πρώην χαμ.μ.

Εικόνα 17. Ο κινηματογράφος «ΑΛΚΑΖΑΡ» επί της Εγνατίας. Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000

«ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ»

Επίσης, το 1912 με 1913 επί της οδού Εθνικής Αμύνης (πρώην Βασιλίσσης Σοφίας) και Αλεξάνδρου Σβώλου (πρώην Πρίγκηπος Νικολάου) υπήρχε το θέατρο με το όνομα «ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ»²⁶ όπου το 1920 πήρε τη θέση του ο κινηματογράφος «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ», προβάλλοντας ταινίες α' προβολής, κυρίως περιπετειώδεις. Το 1922 το «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ» φιλοξένησε προσφυγικές οικογένειες και έπειτα μετατράπηκε σε χοροδιδασκαλείο. Σήμερα την θέση του έχει πάρει μία πολυκατοικία έξι ορόφων.

1924 (κινηματογράφοι «ΑΤΤΙΚΟΝ», «ΑΛΑΜΠΡΑ», «ΟΛΥΜΠΙΑ» & «ΣΠΛΕΝΤΙΤ»)

«ΑΤΤΙΚΟΝ»

Το 1924 ανοίγει τις πύλες του ο κινηματογράφος «ΑΤΤΙΚΟΝ», απέναντι από το Ξενοδοχείο «BIENNEH», στην οδό Εγνατία 3 και λειτούργησε μέχρι και τον Δεκέμβριο του 1970. Το «ΑΤΤΙΚΟΝ» ήταν ένας συνοικιακός κινηματογράφος με πρωτοποριακές ιδέες για την εποχή. Ο διάδρομος προς την αίθουσα προβολής οδηγούσε σε μία στοά, όπου είχε κρεμάσει ο ιδιοκτήτης του φωτογραφίες από ταινίες που θα

²⁶ Τομανάς, *Οι κινηματογράφοι της παλιάς Θεσσαλονίκης*, 15-16.

προβάλλονταν προσεχώς²⁷. Το καλοκαίρι δε πρόβαλε τις ταινίες του στην ταρατάσα. Υπήρξε κινηματογράφος με παρουσίαση ταινιών β'²⁸ προβολής. Σήμερα ο κινηματογράφος δεν υπάρχει, αυτό που απέμεινε είναι η στοά στην οποία υπάρχει κάποιο εμπορικό κατάστημα με είδη τροφίμων.

Εικόνα 18. Διαφημιστική καταχώρηση του κινηματογράφου «ΑΤΤΙΚΟΝ» στην εφημερίδα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» το 1936.
Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή.
Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000

«ΑΛΑΜΠΡΑ»

Την ίδια χρονιά, ιδρύθηκε ο κινηματογράφος «ΑΛΑΜΠΡΑ», στην παραλία κοντά στο Αμερικανικό Προξενείο. Ο κινηματογράφος «ΑΜΑΜΠΡΑ» ήταν θερινός κινηματογράφος που πρόβαλε πάντα ταινίες β' προβολής. Δεν είναι γνωστή η χρονολογία λήξης της λειτουργίας του κινηματογράφου.

²⁷ Ibid, 10 -11.

²⁸ Ταινίες οι οποίες είχαν προβληθεί ήδη σε κάποιο κινηματογράφο. Συνήθως των προηγούμενων ετών.

«ΟΛΥΜΠΙΑ»

Επίσης, την ίδια χρονική περίοδο αρχίζει και λειτουργεί ο χειμερινός κινηματογράφος «ΟΛΥΜΠΙΑ» στην οδό Μοναστηρίου 66, κάπου κοντά στο σημερινό ξενοδοχείο «ΚΑΠΙΤΟΛ» και πρόβαλε ταινίες β' προβολής.

Εικόνα 19. Ο κινηματογράφος «ΟΛΥΜΠΙΑ». Πηγή: Τα παλιά Σινεμά
<http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_002_Olympia.htm>

Συγκεκριμένα εγκαινιάστηκε στις 13 Μαρτίου 1924²⁹ και σύμφωνα με δημοσιεύματα εκείνης της εποχής επρόκειτο για ένα οικογενειακό σινεμά. Οι επισκέπτες του ήταν κυρίως χριστιανοί και Εβραίοι εργάτες. Στις βραδινές προβολές πηγαίνανε κυρίως φοιτητές.

«ΣΠΛΕΝΤΙΤ»

Τέλος, αρχίζει να λειτουργεί την ίδια χρονιά και ο κινηματογράφος «ΣΠΛΕΝΤΙΤ» που μετονομάστηκε το 1926 σε «ΙΛΙΟΝ», στο Βαρδάρη. Ο κινηματογράφος συγκεκριμένα βρισκόταν στην οδό Λαγκαδά και Πλατεία Βαρδαρίου και πρόβαλε πάντα ταινίες β' προβολής. (βλ. επίσης κινηματογράφος «ΙΛΙΟΝ» 1926).

²⁹ Τομανάς, *Οι κινηματογράφοι της παλιάς Θεσσαλονίκης*, 9-10.

1925 (κινηματογράφοι «ΑΙΓΛΗ» & «GERUSALEME»)

«ΑΙΓΛΗ»

Το 1925 στο κτίριο όπου στεγάζονταν το λεγόμενο Γενί Χαμάμ στεγάζεται ο κινηματογράφος «ΑΙΓΛΗ». Το Γενί Χαμάμ βρίσκεται στη συμβολή των οδών Κασσάνδρου και Αγίου Νικολάου 5, βόρεια της εκκλησίας του Αγίου Δημητρίου. Το Γενί Χαμάμ κτίστηκε από τον Χουσερέφ Κεντχουντά τον 16^ο αιώνα. Πρόκειται για διπλό χαμάμ με τα δύο του μέρη να αποτελούν ένα ενιαίο αρχιτεκτονικά σύνολο.

Εικόνα 20. Εξωτερική όψη του κινηματογράφου «ΑΙΓΛΗ». Πηγή: Τα παλιά Σινεμά
<http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_008_AIGLI.htm

Ως λουτρό λειτούργησε μέχρι και το 1912, δηλαδή μέχρι και την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης³⁰. Αργότερα περιήλθε στο Ελληνικό Δημόσιο και στη συνέχεια αγοράστηκε από ιδιώτη επιχειρηματία ο οποίος το είχε ως αποθηκευτικό χώρο και αργότερα το μετέτρεψε σε κινηματογράφο, επεμβαίνοντας στην αρχιτεκτονική εσωτερική και εξωτερική όψη του κτιρίου. Συγκεκριμένα, οι δύο αίθουσες, ενοποιήθηκαν εσωτερικά και στέγασαν τη χειμερινή αίθουσα του κινηματογράφου «ΑΙΓΛΗ» μέχρι και το 1979. Μια σειρά από τοξοειδή παράθυρα και στρογγυλούς φεγγίτες επιτρέπουν το φυσικό φωτισμό του χώρου. Οι υπόλοιποι χώροι του χαμάμ, κατεδαφίστηκαν και ο χώρος που απελευθερώθηκε στέγασε τον θερινό σημερινό κινηματογράφο «ΑΙΓΛΗ» προβάλλοντας ταινίες β' προβολής. Κάποιες εποχές παιζόταν και ταινίες α' προβολής στον χειμερινό κινηματογράφο. Συγκεκριμένα, στη μεγάλη αίθουσα, εκεί που ήταν η χαβούζα έστρωσαν ξύλινο πάτωμα και τοποθέτησαν καθίσματα και μεγάλη οθόνη³¹. Σήμερα στο χώρο του Γενί Χαμάμ

³⁰ «Αίγλη: Γενί Χαμάμ», *Τα παλιά Σινεμά*, http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_008_AIGLI.htm.

³¹ Τομανάς, *Οι κινηματογράφοι της παλιάς Θεσσαλονίκης*, 12-13.

στεγάζεται και το μουσικό κέντρο «Αίγλη», το οποίο αξιοποιεί και το χώρο της αυλής, αλλά λειτουργεί και ως θερινός κινηματογράφος.

Εικόνα 21. Ο κινηματογράφος «ΑΙΓΛΗ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.

Ο θερινός κινηματογράφος για 40 χρόνια φιλοξένησε γενιές και γενιές Θεσσαλονικέων, που ονειρεύτηκαν και ταξίδεψαν μέσα από τη μαγική οθόνη σε τόπους μακρινούς, παρέα με τον Χάμφρει Μπόγκαρντ, την Αβα Γκάρντνερ, τη Σοφία Λόρεν, τον Γκρεγορι Πεκ.

Ο κινηματογράφος κάποια στιγμή έκλεισε. Ευτυχώς, από το 1948, είχε χαρακτηριστεί αρχαιολογικό μνημείο κι έτσι σώθηκε. Το 1991, μία ομάδα Θεσσαλονικέων με την επίβλεψη της 9ης Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, προχώρησε στην αποκατάσταση και επαναχρησιμοποίηση του μνημείου, που έκτοτε λειτουργεί όπως αναφέρθηκε ως θερινός κινηματογράφος και το χειμώνα ως χώρος καλλιτεχνικών εκδηλώσεων.

Εικόνα 22. Η «ΑΙΓΛΗ» σήμερα

«GERUSALEME»

Εκείνος όμως ο κινηματογράφος ο οποίος έγινε παγκοσμίως γνωστός είναι ο κινηματογράφος «GERUSALEME»³². Πρόκειται για ένα πλωτό θερινό κινηματογράφο.

Ένα μεγάλο ιστιοφόρο που, χωρίς τα κατάρτια του, ήταν αραγμένο κοντά στο μουράγιο, απέναντι από το σημερινό εστιατόριο «ΑΙΓΑΙΟΝ». Το μετέτρεψε σε θερινό κινηματογράφο ένας Εβραίος επιχειρηματίας. Μια φαρδιά σανίδα με κάγκελα, οδηγούσε από το μουράγιο στο κατάστρωμα, όπου είχαν τοποθετηθεί τα καθίσματα και η οθόνη, ένα μεγάλο λευκό караβόπανο, που κυμάτιζε σαν σημαία στο βραδινό αεράκι, με αποτέλεσμα οι εικόνες να μην είναι και τόσο καθαρές.

Οι ταινίες που έπαιζε το πλωτό αυτό σινεμά ήταν β' προβολής, αυτό όμως δεν ενδιέφερε και τόσο τον κόσμο, που πήγαινε εκεί για ν' απολαύσει τον δροσερό μπάτη πίνοντας την γκαζόζα, το σινάλκο ή τη γρανίτα του.

Μόνιμη πελατεία του «GERUSALEME» ήταν οι εβραϊκές οικογένειες που έμεναν στον δεύτερο Μόλο, τη σημερινή οδό Προξένου Κορομηλά, και στην οδό Μητροπόλεως. Τα καλοκαιρινά βράδια έφευγαν από τα σπίτια τους και πήγαιναν στη θάλασσα για να δροσιστούν.

³² Ibid, 32-33.

Εικόνα 23. Τυχαία φωτογραφία του λιμανιού Θεσσαλονίκης. Πηγή: Δήμος Θεσσαλονίκης
<<http://culture.thessaloniki.gr>>

Είναι τον Ιούλιο του 1925 που ο ανταποκριτής του Κινηματογραφικού Αστéροστη Θεσσαλονίκη επισημαίνει την παρουσία στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης ενός πλωτού κινηματογράφου με το όνομα «GERUSALEME». Στις 2 Αυγούστου, κι αφού πήρε γεύση από μια προβολή πάνω στο πλοίο, τηλεγραφεί:

«GERUSALEME κάθε βράδυ, συγκεντρώνει αρκετών πλήθος κόσμου, που ζητεί να βρει λίγη δροσιά στον πρωτοτύπων αυτόν πλωτών κινηματογράφο. Και είναι αλήθεια απόλαυσης να περνά κανείς την ώρα του στο πρωτότυπο αυτό κέντρο, προ πάντως ότι λικνίζεται από ελαφρά κύματα.. Το μόνο παράπονό του είναι ότι προβάλλει παλιές ταινίες. Αλλά έρχεται το φθινόπωρο και μαζί το τέλος του «GERUSALEME» κι η απομυθοποίησή του: «Το GERUSALEME, ο περίφημος πλωτός Κινηματογράφος έλαβε πάλιν την μορφήν παλιομαούνας και κατέλαβε την προτέραν του θέσιν μεταξύ των ρημαγμένων караβιών.»³³.

Επισημαίνεται, επίσης ότι δεν έχει βρεθεί καμία φωτογραφία του θρυλικού αυτού πλωτού κινηματογράφου.

³³ Νίκος Μπιλιλής και Νίκος Θεοδοσίου, «Ιστορία του κινηματογράφου και της τηλεόρασης στη Θεσσαλονίκη», *Cineek Magazine*, <http://www.cineek.gr/modules.php?name=News&file=article&sid=97>.

1926 (κινηματογράφοι «ΑΠΟΛΛΩΝ», «ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ», «ΔΙΟΝΥΣΙΑ», «ΙΛΙΟΝ» & «ΠΑΝΘΕΟΝ»)

«ΑΠΟΛΛΩΝ»

Το 1926 λειτούργησε για πρώτη φορά στην οδό Βασιλέως Γεωργίου 74^A, κοντά στη στάση Αγία Τριάδα, ο κινηματογράφος «ΑΠΟΛΛΩΝ». Πρόκειται για ένα κινηματογράφο που δεν είχε κάποια ιδιαίτερη πολυτέλεια, αλλά η σάλα του είχε τη γοητεία της. Οι επισκέπτες του ήταν πλούσιες εβραιοπούλες με κάποιο επίπεδο³⁴. Ήταν κινηματογράφος α' προβολής, όπου αργότερα μετονομάστηκε σε «ΑΘΗΝΑΙΟΝ» λειτούργησε μέχρι και τον Φεβρουάριο του 1974.

Εικόνα 24. Διαφήμιση του κινηματογράφου «ΑΠΟΛΛΩΝ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.

«ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ»

Ακολουθεί την ίδια χρονική περίοδο ο κινηματογράφος «ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ» που στεγάζονταν στην οδό Αγίου Δημητρίου και Ευρυπίδου, απέναντι από τον κινηματογράφο «ΟΡΦΕΥΣ». Ο κινηματογράφος αρχικά ήταν μία παράγκα μεγάλη σκεπασμένη με λαμαρίνες³⁵. Από το 1926 μέχρι και το 1940 λειτουργούσε ως χειμερινός κινηματογράφος. Το 1940 καταστράφηκε από βόμβα ιταλικού αεροπλάνου, ενώ από το 1950 έως και το 1955 λειτούργησε ως θερινός. Πρόβαλε κυρίως ταινίες α' προβολής αρχικά και οι επισκέπτες του ήταν κυρίως μαθητές και

³⁴ Τομανάς, *Οι κινηματογράφοι της παλιάς Θεσσαλονίκης*, 20.

³⁵ *Ibid*, 11-12.

φοιτητές. Αξίζει να σημειωθεί ότι στις πρώτες μέρες του πολέμου, γράφει ο Κώστας Τομανάς στο βιβλίο του «ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ», οι Ιταλοί πιλότοι βλέποντας το κτίριο με τις λαμαρίνες πίστεψαν ότι ανακάλυψαν κάποιο στρατιωτικό στόχο με αποτέλεσμα να τον βομβαρδίσουν. Έκλεισε οριστικά το 1955, αν και σήμερα δεν σώζεται τίποτα, καθώς επίσης είναι άγνωστη και η ακριβής τοποθεσία του κινηματογράφου.

«ΔΙΟΝΥΣΙΑ»

Την ίδια χρονική περίοδο ανοίγει τις πύλες του στις 26 Σεπτεμβρίου του 1926 ο κινηματογράφος «ΔΙΟΝΥΣΙΑ», ο οποίος κτίστηκε το 1925, ιδιοκτησία του Διευθυντή της εφημερίδας εκείνης της εποχής «Ταχυδρόμος Βορείου Ελλάδος». Τα «ΔΙΟΝΥΣΙΑ» στεγάζονταν στην αριστερή πλευρά της Αγίας Σοφίας 17, λίγο πιο πάνω από την διασταύρωση με την οδό Τσιμισκή.

Αξίζει να σημειωθεί, ότι ο ιδιοκτήτης του κινηματογράφου όταν θα αποφάσιζε το όνομα που θα είχε ο κινηματογράφος προκήρυξε διαγωνισμό για το όνομα του καινούργιου σινεμά με αμοιβή 1.000 δραχμές. Το όνομα προτείνανε δέκα επτά Θεσσαλονικείς όπου στην συνέχεια μοιράστηκαν το ποσό των 1.000 δραχμών³⁶.

Εικόνα 25. Κινηματογράφος «ΔΙΟΝΥΣΙΑ» Πηγή: Θεοδοσίου, Νίκος. Στα Παλιά τα Σινεμά: Το Χρονικό των Κινηματογράφων στην Ελλάδα. Αθήνα: Εκδόσεις FINATEC Α.Ε., 2000.

Κοιτάζοντας την παραπάνω φωτογραφία διαπιστώνουμε ότι η πρόσοψη του κινηματογράφου θυμίζει αιγυπτιακό ναό. Στο επάνω πάτωμα δε του κτιρίου

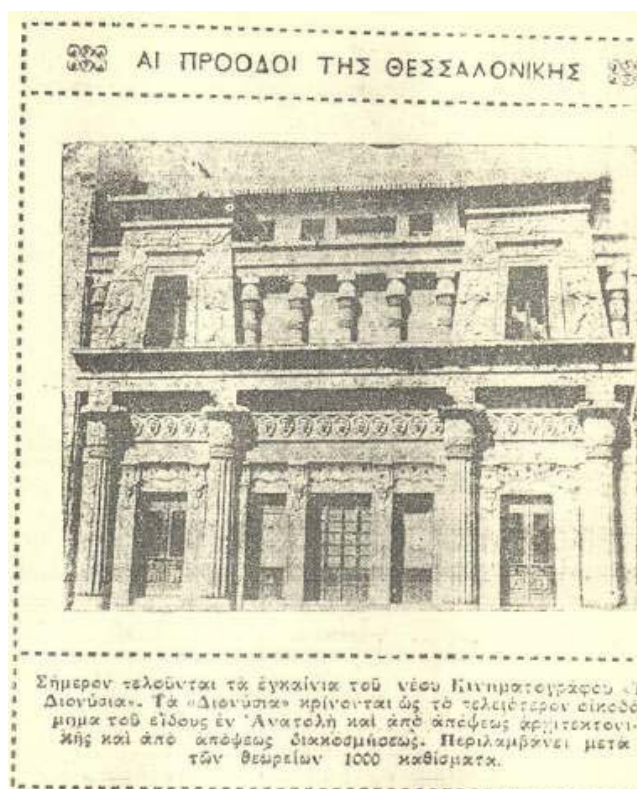
³⁶ Ibid, 22.

στεγαζότανε η Λέσχη Τραπεζικών Υπαλλήλων. Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν πάντα α' προβολής και ήταν κατεξοχήν χειμερινός κινηματογράφος³⁷.

Δυστυχώς όμως στα χρόνια της χούντας ο κινηματογράφος καταστράφηκε και σήμερα δεν σώζεται τίποτα από αυτή την αξιόλογη αρχιτεκτονική του κτιρίου.

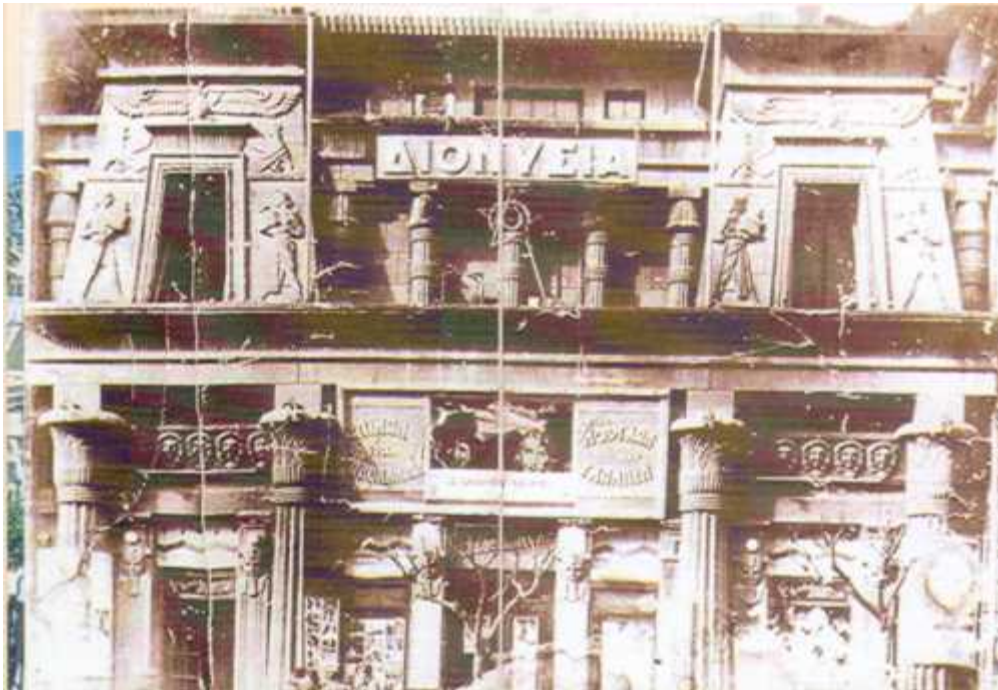
Ένα απόσπασμα από την αναγγελία των εγκαίνιων του κινηματογράφου που απεικονίζετε παρακάτω έγραφε:

«Σήμερον τελούνται τα εγκαίνια του νέου Κινηματογράφου "Τα Διονύσια". Τα "Διονύσια" κρίνονται ως το τελειότερον οικοδόμημα του είδους εν Ανατολή και από απόψεως αρχιτεκτονικής και από απόψεως διακοσμήσεως. Περιλαμβάνει μετά των θεωρείων 1000 καθίσματα.»

Εικόνα 26. Διαφημιστική Καταχώρηση του κινηματογράφου «ΔΙΟΝΥΣΙΑ» της εφημερίδας «ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ». Πηγή: Θεοδοσίου, Νίκος. Στα Παλιά τα Σινεμά: Το Χρονικό των Κινηματογράφων στην Ελλάδα. Αθήνα: Εκδόσεις FINATEC A.E., 2000.

³⁷ Ibid, 22.

Εικόνα 27. Η πρόσοψη του κινηματογράφου "Διονύσια", στην οδό Αγίας Σοφίας, λίγα χρόνια πριν δώσει τη θέση του σε κάποια σύγχρονη πολυώροφη οικοδομή. Πηγή: Δήμος Θεσσαλονίκης <<http://culture.thessaloniki.gr>>

Ο κινηματογράφος «ΔΙΟΝΥΣΙΑ» το 1947 μετονομάζεται σε «ΡΙΟ» και από χειμερινός γίνεται θερινός. Έκλεισε στις 10 Ιουνίου 1973. (βλ. επίσης κινηματογράφος «ΡΙΟ» 1947)

«ΙΛΙΟΝ»

Ο κινηματογράφος «ΣΠΛΕΝΤΙΤ» στην οδό Λαγκαδά 12, στο Βαρδάρη, την ίδια χρονιά μετονομάζεται σε «ΙΛΙΟΝ». Παρέμεινε ως χειμερινός κινηματογράφος προβάλλοντας ταινίες β' προβολής έως και το 1997³⁸ που έκλεισε τις πύλες του και το κτίριο γκρεμίστηκε. Την θέση του έχει πάρει πια μία πολυώροφη οικοδομή με γραφεία και στο ισόγειο στεγάζει καταστήματα μαζικής εστίασης. (βλ. επίσης κινηματογράφος «ΣΠΛΕΝΤΙΤ».1924).

³⁸ Αναστασιάδης, *Σινεμά ο Παράδεισος*, 207.

Εικόνα 28. Κινηματογράφος «ΙΛΙΟΝ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.

«ΠΑΝΘΕΟΝ»

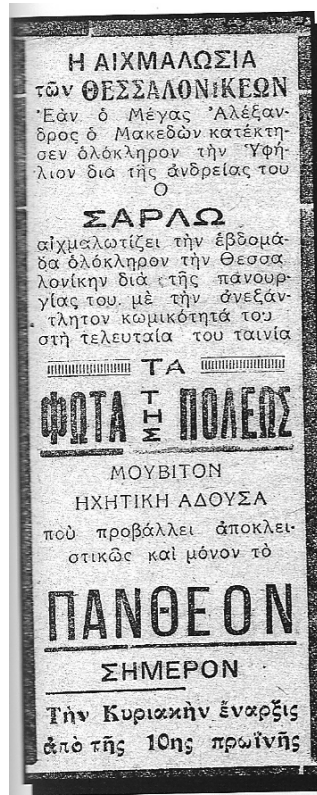
Στην Πλατεία Βαρδαρίου επίσης, λειτουργεί για πρώτη φορά και ο κινηματογράφος το «ΠΑΝΘΕΟΝ», απέναντι από το «ΙΛΙΟΝ».

Εικόνα 29. Ο Κινηματογράφος «ΠΑΝΘΕΟΝ» στον Βαρδάρη λίγο πριν γκρεμιστεί. . Πηγή: Τα παλιά Σινεμά <http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_007_Pantheon.htm>

Αρχικά όταν κτίστηκε, λειτουργούσε η αίθουσα του κινηματογράφου ως

χοροδιδασκαλείο με το όνομα «Κινέζικο Σαλόνι»³⁹. Αργότερα λειτούργησε ως κινηματογράφος χειμερινός και θερινός στην ταράτσα του κτιρίου, με πελατεία ξεχωριστή σε σχέση με των άλλων κινηματογράφων της περιοχής, προβάλλοντας ταινίες β' προβολής. Μέχρι και το 1996⁴⁰ ο κινηματογράφος λειτουργούσε ως κινηματογράφος αλλά με διαφορετικό είδος ταινιών απ' ότι παλιότερα.

Εικόνα 30. Διαφημιστική καταχώρηση στην εφημερίδα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΝΕΑ» 1933 του κινηματογράφου «ΠΑΝΘΕΟΝ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.

1927 (κινηματογράφος «ΑΘΗΝΑΙΟΝ»)

«ΑΘΗΝΑΙΟΝ»

Ο κινηματογράφος «ΑΘΗΝΑΙΟΝ» ήταν από τους πιο παλιούς παραδοσιακούς κινηματογράφους της πόλης και βρίσκεται ακόμη και σήμερα σε μια από τις πολύ γνωστές οδούς της Θεσσαλονίκης, την Βασ. Όλγας 39, κοντά στην παραλία Θεσσαλονίκης. Είναι ιδιοκτησία των επιχειρηματιών Κ. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ – Γ. ΡΑΠΠΟΣ και συγκαταλέγεται στην αλυσίδα των κινηματογράφων Movie Star Cinemas - Αλυσίδα Κινηματογράφων.

³⁹ Τομανάς, *Οι κινηματογράφοι της παλιάς Θεσσαλονίκης*, 11.

⁴⁰ Αναστασιάδης, *Σινεμά ο Παράδεισος*, 210.

Εγκατεστημένος σε ένα σύγχρονο χώρο, διέθετε 2 αίθουσες χωρητικότητας 360 και 160 θέσεων αντίστοιχα, με DOLBY DIGITAL στην αίθουσα 1 και DOLBY SORROUND στην αίθουσα 2. Πρόβαλε ταινίες α' προβολής και λειτουργούσε ως χειμερινός κινηματογράφος. Το «ΑΘΗΝΑΙΟΝ» πρόσφερε υψηλής ποιότητας θέαση, συνδυάζοντας την άνεση με την απόλαυση.⁴¹ Σήμερα ο χώρος του κινηματογράφου λειτουργεί ως θέατρο διατηρώντας το ίδιο όνομα.

Εικόνα 31. Η είσοδος στην κινηματογραφική αίθουσα του «ΑΘΗΝΑΙΟΝ». Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 <<http://www.moviestar.gr/athinaion/index.asp>>

Εικόνα 32. Εσωτερική όψη του κινηματογράφου «ΑΘΗΝΑΙΟΝ». Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 <<http://www.moviestar.gr/athinaion/index.asp>>

⁴¹ «Αθήναιον», Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR, <http://www.moviestar.gr/athinaion/index.asp>.

1930 (κινηματογράφοι «ΗΛΥΣΙΑ», «ΜΟΣΚΩΦ» & «ΦΟΙΝΙΚΑΣ»)

«ΗΛΥΣΙΑ»

Στις 18 Οκτωβρίου 1930 εγκαινιάστηκε ο κινηματογράφος «ΗΛΥΣΙΑ» επί της οδού Παύλου Μελά 8 & Μητροπόλεως, ο οποίος είναι γνωστός μέχρι και στις μέρες μας. Στεγάζεται στην αυλή της εκκλησίας της Νέας Παναγίας, όπου πριν το κτίσιμο του κτιρίου υπήρχαν σπίτια τα οποία με την πυρκαγιά του 1917 καταστράφηκαν και τη θέση τους πήρε ο κινηματογράφος «ΗΛΥΣΙΑ» παρά την αντίδραση των κατοίκων της περιοχής. Η αντίδραση αυτή προερχόταν από το γεγονός ότι ο κινηματογράφος ήταν στο προαύλιο της εκκλησίας⁴². Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν πάντα α' προβολής και η αίθουσα του κινηματογράφου με τα κρυφοδοκάρια και τον κρυφό φωτισμό θεωρήθηκε η καλύτερη στη πόλη της Θεσσαλονίκης, για την εποχή εκείνη.

Λειτουργήσε αρχικά ως χειμερινός κινηματογράφος για ένα χρόνο περίπου, και από το 1931 έως και το 1968 λειτουργούσε και ως θερινός. Από το 1968 έως και το 1994 που έκλεισε, μόνο χειμερινός κινηματογράφος α' προβολής.

Εικόνα 33. Στο βάθος ο Κινηματογράφος «Ηλύσια» την ημέρα της απελευθέρωσης της πόλης από τη ναζιστική κατοχή. Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_005_llisia.htm >

⁴² Τομανάς, *Οι κινηματογράφοι της παλιάς Θεσσαλονίκης*, 26.

Εικόνα 34. Κοσμοσυρροή κατά την προβολή της ταινίας "Πύργος της Αγάπης" το 1948 στα «ΗΛΥΣΙΑ» . Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_005_llisia.htm>

Απόσπασμα από ρεπορτάζ του περιοδικού «Κινηματογράφος Αστήρ» στις 30/11/1930:

*«Την παρελθούσαν Κυριακήν ήνοιξε τας πύλας του ο νέος Κινηματογράφος «Ηλύσια» ένα αληθινό κομποτέχνημα και στόλισμα δια την πόλιν μας. Αι εξωτερικαί εμφανίσεις του νοεδμήτου κτιρίου είναι ανώτεροι πολλών μεγάλων κινηματογράφων της Ευρώπης, ο εσωτερικός διάκοσμος πλουσιότατος τελείως μοντέρνος. Η ηλεκτρική εγκατάστασις του τόσον της προσόψεως όσον και η εσωτερική, χάρμα οφθαλμών, πρωτοφανής δια την Ελλάδα. Εν ολίγοις από απόψεως εμφανίσεως, εσωτερικής διαρρυθμίσεως, πλούτου και ανέσεως, είνε εκ των ολίγων Κινηματογράφων της Ελλάδος, είμεθα βέβαιοι ότι και αι Αθήναι στερούνται ομοίου τοιούτου.»*⁴³

Εικόνα 35. Διαφημιστικά φυλλάδια της δεκαετίας του '60 του κινηματογράφου «ΗΛΥΣΙΑ» . Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_005_llisia.htm>

⁴³ «Ηλύσια», Τα παλιά Σινεμά, <http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_005_llisia.htm>

Εικόνα 36. Διαφημιστικό φυλλάδιο της δεκαετίας του '60 του κινηματογράφου «ΗΛΥΣΙΑ» . Πηγή: Τα παλιά Σινεμά <http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_005_llisia.htm>

Στα «ΗΛΥΣΙΑ» παλιότερα γινόταν συχνά διάφορες συναυλίες, εκδηλώσεις χορού καθώς και διπλωματικές εξετάσεις Ωδείων. Ως κινηματογράφος λειτουργούσε μέχρι και το 1994. Αργότερα έγινε internet café και σήμερα λειτουργεί ως εμπορικό κατάστημα ενδυμάτων.

Εικόνα 37. Ο κινηματογράφος «ΗΛΥΣΙΑ» στην δεκαετία του 1980. Πηγή: Τα παλιά Σινεμά <http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_005_llisia.htm>

«ΜΟΣΚΩΦ»

Ο κινηματογράφος «ΜΟΣΚΩΦ» ήταν ένας από τους θερινούς κινηματογράφους του 1930, επί της οδού Βενιζέλου και Φιλίππου εκεί που βρίσκονται σήμερα καταστήματα με αντίκες. Στεγαζόταν σε μία ταρατσα – βεράντα μιας οικοδομής και λειτούργησε από το 1930 έως και τον Οκτώβριο του 1959⁴⁴. Πρόβαλε ταινίες β' προβολής.

Εικόνα 38. Διαφημιστική καταχώρηση του κινηματογράφου «ΜΟΣΚΩΦ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.

Ο Κώστας Τομανάς γράφει για τον κινηματογράφο «ΜΟΣΚΩΦ» :

«Μόλις σουρούπωνε, ολόκληρες οι οικογένειες με τα μικρά παιδιά που δεν πλήρωναν εισιτήριο, και τις θυγατέρες ξεκινούσαν για «τον σινεμά». Στη δροσερή Πλατεία του σινεμά τα πιτσιρίκια έτρεχαν πέρα δώθε τσιρίζοντας ενώ τα κοριτσόπουλα άλλαζαν κρυφά μηνύματα και χάδια μερικές φορές μέσα στο μισοσκόταδο πίσω από την πλάτη των γονιών τους που μακάριοι απολάμβαναν την ταινία.»⁴⁵

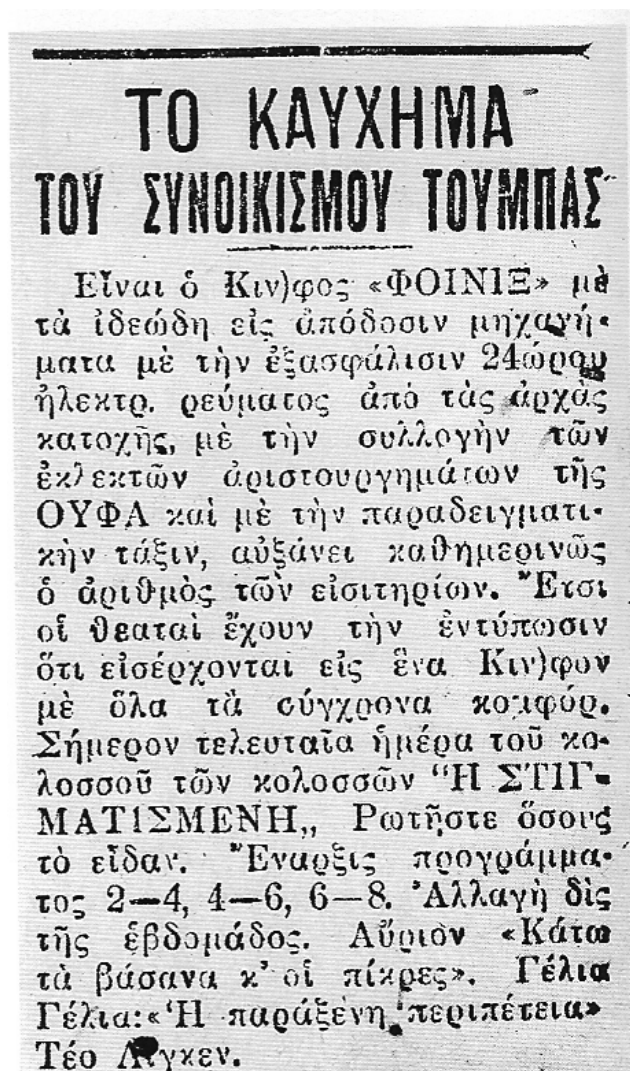
«ΦΟΙΝΙΚΑΣ»

Τέλος, το 1930 επίσης κάνει την εμφάνιση του ο κινηματογράφος «ΦΟΙΝΙΚΑΣ» που βρισκόταν ανάμεσα στην Άνω και Κάτω Τούμπα, κοντά στο γήπεδο του ΠΑΟΚ. Ο κινηματογράφος αρχικά ήταν μία αποθήκη στρατιωτικού υλικού κατά τα έτη 1915-1922. Συγκεκριμένα ήταν χώρος της Εθνικής Άμυνας (νυν Υπουργείο Εθνικής Αμύνης), που κατασκευάστηκε με χρήματα του φίλου του Ελευθέριου Βενιζέλου,

⁴⁴ Αναστασιάδης, Σινεμά ο Παράδεισος, 208.

⁴⁵ Τομανάς, Οι κινηματογράφοι της παλιάς Θεσσαλονίκης, 32.

Λεωνίδα Εμπειρικού. Μέχρι και την κατοχή στεγαζόταν εκεί ο Όρχος Αυτοκινήτων. Αργότερα έγινε μία μεγάλη παράγκα όπου στη συνέχεια χρησιμοποιήθηκαν για την στέγαση προσφυγικών οικογενειών⁴⁶.

Εικόνα 39. Απόσπασμα της εφημερίδας «Νέα Ευρώπη» 1943 για τον κινηματογράφο «ΦΟΙΝΙΞ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.

Ο κινηματογράφος «ΦΟΙΝΙΚΑΣ» πρόβαλε ταινίες β' προβολής και λειτούργησε από το 1930 ως χειμερινός και το 1961 μέχρι και το 1973 που έκλεισε ως θερινός κινηματογράφος. Πρόβαλε όμως και άλλες ταινίες οι οποίες δεν προβάλλονταν στα «αριστοκρατικά» σινεμά του κέντρου της Θεσσαλονίκης. Κυρίως ταινίες ρωσικές και τούρκικες οι οποίες συγκινούσαν τους πρόσφυγες θεατές της περιοχής. Σήμερα ο κινηματογράφος έχει γκρεμιστεί και τη θέση του πήρε μία πολυώροφη οικοδομή.

⁴⁶ Ibid, 13-14.

1931 (κινηματογράφος «ΕΘΝΙΚΟΝ» & «ΗΛΥΣΙΑ»)

«ΕΘΝΙΚΟΝ»

Ο κινηματογράφος «ΕΘΝΙΚΟΝ» ήταν εγκατεστημένος στην οδό Λεωφ. Νίκης, δίπλα στο Αμερικανικό Προξενείο. Λειτουργούσε ως χειμερινός κινηματογράφος, α' προβολής ταινιών. Το 1955 μετονομάστηκε σε «ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ» και λειτούργησε μέχρι και το 1988 ως χειμερινός κινηματογράφος α' προβολής. Αργότερα μετατραπεί σε σύγχρονο κέντρο διασκέδασης. Μέχρι και σήμερα ο χώρος του κινηματογράφου είναι κλειστός.

Εικόνα 40. Πρόγραμμα από σινε «ΕΘΝΙΚΟΝ», συλλογή του κ. Γ. Μέγα. Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.

«ΗΛΥΣΙΑ»

Ο κινηματογράφος «ΗΛΥΣΙΑ» ήταν ένας από τους έξι θερινούς κινηματογράφους του '47, της Πλατείας Αριστοτέλους. Εγκαινιάστηκε το 1931 και έκλεισε τον Οκτώβριο του 1968. Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν α' προβολής.

Στο βιβλίο του καθηγητή κ. Γιώργου Αναστασιάδη «ΣΙΝΕΜΑ Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ: ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΠΟΥ ΑΦΗΣΑΝ ΕΠΟΧΗ» αναφέρεται ένα απόσπασμα του Ι. Χατζηγάκου:

«..... ήταν Μάιος του '52 και όλα ήταν έτοιμα για τα πανηγυρικά εγκαίνια στα θερινά «Ηλύσια». Στα θεωρεία είχαμε βάλει τις φρεσκοβαμμένες αναπαυτικές πολυθρόνες. Ξαφνικά, αργά το απόγευμα, πριν από την πρώτη προβολή, πιάνει μια σύντομη, αλλά δυνατή νεροποντή, και τα μούσκεψε όλα. Όσοι αργότερα κάθισαν στις πολυθρόνες, παραπονέθηκαν ότι τα χρώματα «έβγαζα», Διαμαρτυρίες, φασαρία. Και σαν μην έφθανε αυτό, κατά την προβολή μπερδεύτηκαν οι «πράξεις» της ταινίας, με αποτέλεσμα ηθοποιοί που έχει ήδη «σκοτωθεί» να εμφανισθεί «ζωντανός» λίγο παρακάτω. Έγινε πανζουρλισμός. Κάναμε αξέχαστα εγκαίνια.....»⁴⁷

Εικόνα 41. Πρόγραμμα από τα θερινά «ΗΛΥΣΙΑ» . Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.

1932 (κινηματογράφος «ΚΥΒΕΛΕΙΑ»)

«ΚΥΒΕΛΕΙΑ»

Την Πρωτοχρονιά του 1932 κάνει την εμφάνιση του με τα εγκαίνια ο κινηματογράφος «ΚΥΒΕΛΕΙΑ», ένας από τους πιο σταθερούς κινηματογράφους της πόλης ο οποίος λειτουργούσε μέχρι το 1968. Ο κινηματογράφος βρισκόταν στην οδό Κωνσταντινουπόλεως 62 και συγκεκριμένα εκεί που είναι σήμερα η στάση λεωφορείων «Κυβέλεια». Στο ισόγειο του κτιρίου λειτουργούσε καφέ ζαχαροπλασείο

⁴⁷ Αναστασιάδης, Σινεμά ο Παράδεισος, 186.

και εκεί σύχναζαν και έπαιζαν οι Θεσσαλονικείς μπιλιάρδο, χαρτιά και τάβλι⁴⁸. Ο κινηματογράφος «ΚΥΒΕΛΕΙΑ» πρόβαλε ταινίες β' προβολής και ήταν χειμερινός κινηματογράφος. Στην κατοχή τα «ΚΥΒΕΛΕΙΑ» σταμάτησαν να λειτουργούν ως κινηματογράφος και λειτουργούσε θέατρο. Μετά την απελευθέρωση ξαναέγινε κινηματογράφος όπου λειτούργησε όπως προαναφέρθηκε μέχρι και το 1968. Σήμερα δεν σώζεται κάτι που να θυμίζει τον κινηματογράφο, απλά πήρε το όνομα του η στάση του αστικού λεωφορείου.

Εικόνα 42. Διαφημιστική καταχώρηση στην εφημερίδα «ΤΟ ΦΩΣ» 1955 του κινηματογράφου «ΚΥΒΕΛΕΙΑ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.

Συνοπτικά θα λέγαμε ότι στη Θεσσαλονίκη τη δεκαετία του '30 λειτούργησαν επίσημα οι εξής κινηματογράφοι αλφαβητικά :

1. «ΑΙΓΛΗ»
2. «ΑΛΑΜΠΡΑ»
3. «ΑΛΚΑΖΑΡ»
4. «ΑΠΟΛΛΩΝ»
5. «ΑΣΤΗΡ»
6. «ΑΤΤΙΚΟΝ»,

⁴⁸ Κώστας Τομανάς, *Οι κινηματογράφοι της παλιάς Θεσσαλονίκης*, 14-15.

7. «ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ»
8. «ΔΕΛΦΟΙ»
9. «ΔΙΟΝΥΣΙΑ»
10. «ΕΘΝΙΚΟΝ» που αργότερα μετονομάστηκε σε «ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ»
11. «ΗΛΥΣΙΑ»
12. «ΙΛΙΟΝ»
13. «ΙΝΤΕΑΛ»
14. «ΚΡΟΝΟΣ»
15. «ΚΥΒΕΛΕΙΑ»
16. «ΜΟΣΚΩΦ»
17. «ΡΕΞ»
18. «ΟΛΥΜΠΙΑ»
19. «ΟΡΦΕΑΣ»
20. «ΠΑΛΛΑΣ»
21. «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ»
22. «ΠΑΝΘΕΟΝ»
23. «ΠΑΤΕ»
24. «ΤΙΤΑΝΙΑ»
25. «ΦΑΡΟΣ»
26. «ΦΟΙΝΙΚΑΣ»

Γράφουν οι κ.κ. Νίκος Μπιλιλής και Νίκος Θεοδοσίου για την Ιστορία του κινηματογράφου και της τηλεόρασης:

«Υπήρχε έντονη κοσμοσυρροή έξω από κάθε κινηματογράφο σύμφωνα με τις συνεντεύξεις που αναφέρονται στον πρόλογο. Ουρές ολόκληρες περίμεναν έξω από τα ταμεία για να πάρουν το εισιτήριο που πολλές φορές ίσχυε για την επόμενη προβολή. Έπρεπε να βγει ο κόσμος, που συνήθως δεν έβγαινε, για να αδειάσουν θέσεις. Το εισιτήριο ήταν για τους συνοικιακούς κινηματογράφους στις πρωινές παραστάσεις 5 δραχμές και στις απογευματινές και βραδινές 7 ή 9 δραχμές, ανάλογα με το έργο. Οι κεντρικοί κινηματογράφοι είχαν 11 και 13 δραχμές (για τον Εξώστη και την Πλατεία αντίστοιχα). Η ποιότητα των ταινιών εκείνης της εποχής ήταν πάρα πολύ καλή.

Το 1935 είναι μία χρονιά όπου ξεκινά το «εμπόριο βουβών ταινιών», από όπου και μέρος του σημερινού αρχείου της Μακεδονικής Ταινιοθήκης πωλείται ως πρώτη ύλη για παιδικά παιχνίδια και ως υλικό για λιώσιμο, σε διάφορες μορφές βιοτεχνιών π.χ. βερνίκι για τα νύχια, για χτένες ή κόλλα για τα λουστρίνια κ.α.»⁴⁹

⁴⁹Νίκος Μπιλιλής και Νίκος Θεοδοσίου, «Ιστορία του κινηματογράφου και της τηλεόρασης».

1936 (κινηματογράφος «ΤΙΤΑΝΙΑ»)

«ΤΙΤΑΝΙΑ»

Στις αρχές του 1936 εγκαινιάζεται στην οδό Τσιμισκή 48-50 ο κινηματογράφος «ΤΙΤΑΝΙΑ», δίπλα στην εκκλησία της Αγίας Ελεούσας σήμερα, χωρητικότητας 700 θέσεων. Τα «ΤΙΤΑΝΙΑ» προβάλανε ταινίες πάντα α' προβολής, οι οποίες ήταν διαλεκτές καθότι το κοινό ήταν κάποιου επιπέδου και μπορούσε να εκτιμήσει τον καλό κινηματογράφο. Ο κινηματογράφος λειτούργησε μέχρι και το 1972 ύστερα από αλληπάλληλες αντιδράσεις των κατοίκων, λόγω του ότι λειτουργούσε δίπλα στην εκκλησία. Στα χρόνια της χούντας ο κινηματογράφος κατεδαφίστηκε και σήμερα έχει πάρει την θέση του από το 1978 μέχρι σήμερα γνωστό πολυκατάστημα της πόλης.

Εικόνα 43. Διαφημιστικές καταχωρήσεις στην εφημερίδα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» 1955 του κινηματογράφου «ΤΙΤΑΝΙΑ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.

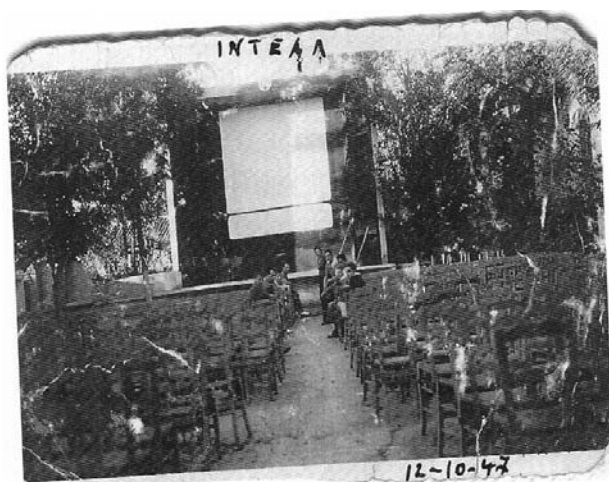
1937 (κινηματογράφοι «ΔΕΛΦΟΙ», «INTEAL» & «ΡΕΞ»)

«ΔΕΛΦΟΙ»

Λειτουργήσε για πρώτη φορά το 1937, ο κινηματογράφος «ΔΕΛΦΟΙ» αλλά πολύ γρήγορα με τον πόλεμο έκλεισε. Ο κινηματογράφος «ΔΕΛΦΟΙ» βρισκόταν επί της οδού Μαντινείας 24, στην περιοχή Μπότσαρη. Ήταν ένας από τους θερινούς κινηματογράφους της εποχής και πρόβαλε ταινίες β' προβολής. Μέχρι και σήμερα δεν έχουν βρεθεί επιπλέον στοιχεία για τον κινηματογράφο «ΔΕΛΦΟΙ».

«INTEAL»

Το «INTEAL» βρισκόταν επί της οδού Αγίου Δημητρίου 210, απέναντι από το Τουρκικό Προξενείο. Από το 1937 έως και το 1958 λειτουργήσε ως θερινός κινηματογράφος και από το 1959 έως το 1986 ως χειμερινός. Πρόκειται για ένα κινηματογράφο όπου το έδαφος του ήταν ανυψωμένο και ο κάθε θεατής είχε την δυνατότητα να πίνει το ποτό του σε ένα από τα τραπεζάκια του και να απολαμβάνει την ταινία. Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν β' προβολής και κυρίως Γερμανικές. Σήμερα έχει πάρει την θέση του γνωστό σούπερ μάρκετ.

Εικόνα 44. Ο κινηματογράφος «INTEAL». Αρχείο από την οικογένεια Βουλγαρόπουλου. Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.

«ΡΕΞ»

Τέλος, ο κινηματογράφος «ΡΕΞ» βρισκόταν στη δυτική συμβολή της Πλατείας Αριστοτέλους με την οδό Μητροπόλεως. Άνοιξε τον Μάρτιο του 1937 και έκλεισε τον Οκτώβριο του 1957. Πρόκειται για ένα από τους έξι θερινούς κινηματογράφους του '47, στην Πλατεία Αριστοτέλους. Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν πάντα α' προβολής.

Εικόνα 45. Ο κινηματογράφος «ΡΕΞ» το 1957. Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.

ΣΙΝΕ - ΒΑΡΙΕΤΕ
ΡΕΞ
 ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΠΡΕΜΙΕΡΑ
 Με το γλυκύτερο, το ιδεωδέστερο ζευγάρι της παγκοσμίου κινηματογραφίας. Κάθε εμφάνιση και ένας θρίαμβος. Κάθε τους δημιουργία και μία κολοσσιαία επιτυχία.

ΓΚΟΥΣΤΑΒ ΦΡΑΙΛΙΧ
 και **ΛΙΝΤΑ ΜΠΑΡΟΒΑ**
 στην αποθέωση της τέχνης και την μεγαλύτερη δημιουργία

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ
ΣΤΗΝ ΟΠΕΡΑ

Από τα τελειότερα έργα που παρήγαγε ο Γερμανικός Κινηματογράφος. Ένα αληθινό αριστούργημα.
 Σκηνοθεσία ΠΑΟΥΛ ΒΕΓΓΕΡ. Μουσική ΓΚΙΟΥΖΕΠΕ ΜΠΕΝΚΕ.

2) Έπικαιρον **ΖΟΥΡΝΑΛ**
 3) Το παγκοσμίου φήμης ακροβατικό συγκρότημα

ΚΕΪΣΤΟΝ & ΣΪ
 Με νέα άλλα νούμερα και εκπλήξεις.

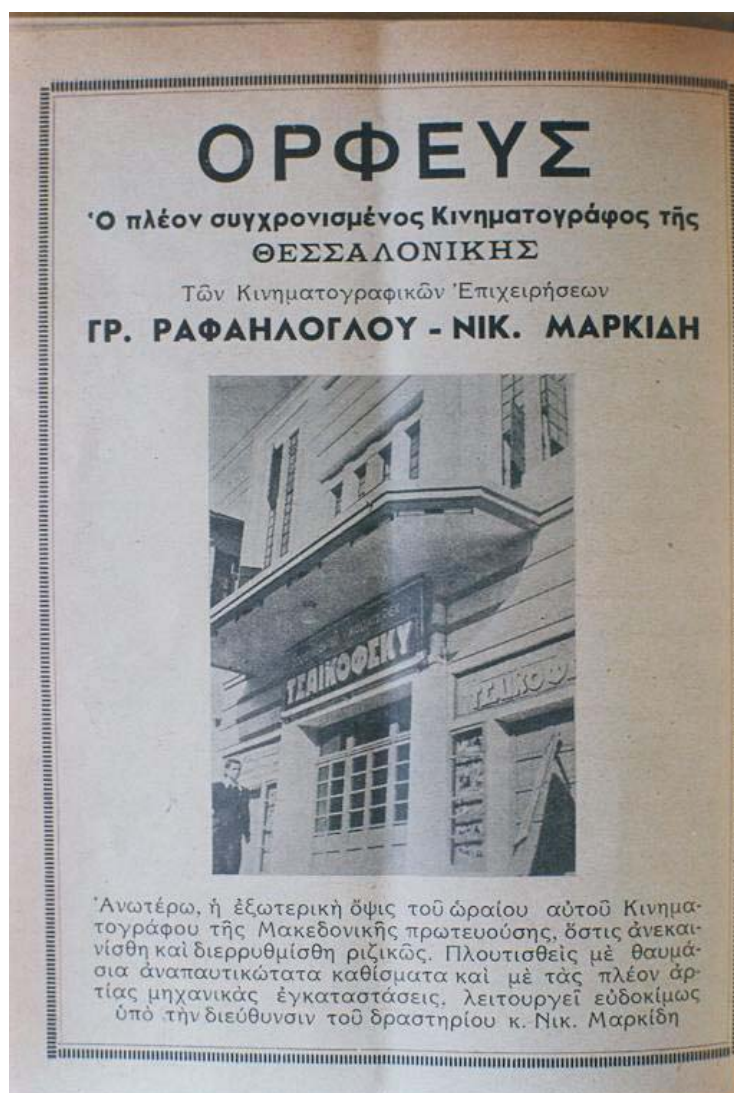
ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΡΧ. 15

Εικόνα 46. Διαφημιστική καταχώρηση στην εφημερίδα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» το 1937 του κινηματογράφου «ΡΕΞ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.

1938 (κινηματογράφος «ΟΡΦΕΥΣ»)

«ΟΡΦΕΥΣ»

Το 1938 στην οδό Αγίου Δημητρίου 167, στο ύψος της Ιασσονίδου σήμερα, λειτουργεί για πρώτη φορά ο κινηματογράφος «ΟΡΦΕΥΣ», ο οποίος ήταν μόνο χειμερινός μέχρι το 1960 και από το 1960 έως και το 1974 που σταμάτησε τη λειτουργία του, υπήρξε θερινός στην ταράτσα του κτιρίου που στεγάζονταν⁵⁰.

Εικόνα 47. Διαφημιστική καταχώρηση στο περιοδικό «Κινηματογραφικός Αστήρ» του κινηματογράφου «ΟΡΦΕΥΣ» .
Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_010_orfeus.htm>

Ο «ΟΡΦΕΥΣ» ήταν και αυτός ένας από τους πιο γνωστούς κινηματογράφους της πόλης της Θεσσαλονίκης, ιδιοκτησίας σύμφωνα με το ανωτέρω δημοσίευμα των κινηματογραφικών επιχειρήσεων Γρ. Ραφαήλογλου – Νικ. Μακρίδη. Υπήρξε ένας σύγχρονος για την εποχή εκείνη κινηματογράφος με αναπαυτικά καθίσματα και καινούργιας τεχνολογίας μηχανήματα προβολής και πρόβαλε ταινίες β' προβολής.

⁵⁰ Αναστασιάδης, *Σινεμά ο Παράδεισος*, 209.

1939 (κινηματογράφοι «ΑΣΤΗΡ», «ΚΡΟΝΟΣ» & «ΦΑΡΟΣ»)

«ΑΣΤΗΡ»

Στην Τούμπα απέναντι από το σημερινό αστυνομικό τμήμα λειτούργησε για πρώτη φορά ο κινηματογράφος «ΑΣΤΗΡ». Αρχικά ξεκίνησε ως χειμερινός κινηματογράφος με ταινίες β' προβολής, συνήθως περιπετειώδεις και γούεστερν και στη συνέχεια λειτούργησε ως θερινός κινηματογράφος, διατηρώντας το είδος των προβολών του. Ο κινηματογράφος «ΑΣΤΗΡ» ήταν ένας συνοικιακός κινηματογράφος που φιλοξενούσε στο χώρο του συνήθως πρόσφυγες θεατές. Σήμερα δεν υπάρχει κάτι που να σώζεται από τον αναφερόμενο κινηματογράφο και δεν είναι γνωστή η χρονολογία παύσης της λειτουργίας του κινηματογράφου.

«ΚΡΟΝΟΣ»

Ο κινηματογράφος «ΚΡΟΝΟΣ» βρισκόταν επί της οδού Γ. Νικολαΐδη 24, στην περιοχή Ντεπό. Από το 1939 μέχρι και το 1940 ήταν χειμερινός κινηματογράφος. Από το 1941 έως και το 1978 που έκλεισε, στην ταράτσα του κτιρίου λειτουργούσε ως θερινός κινηματογράφος β' προβολών. Ο κινηματογράφος «ΚΡΟΝΟΣ» είναι ένας από τους κινηματογράφους που το όνομα του υπάρχει και στις μέρες μας.

Εικόνα 48. Ο κινηματογράφος «ΚΡΟΝΟΣ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.

Ειδικότερα, το 1978 που ο κινηματογράφος έκλεισε, (μετά τον σεισμό) στην είσοδό του και στο φουαγιέ δημιουργήθηκε από τους ιδιοκτήτες ένα από τα πρώτα μαγαζιά με ηλεκτρονικά παιχνίδια που ονομάστηκε «Games Kronos». Κατά την χρονική περίοδο 1980-1981 ο κινηματογράφος αλλάζει μορφή και γίνεται κέντρο διασκέδασης

(disco) με το όνομα «Disco Kronos». Στις αρχές του 1990 το κτίριο κατεδαφίστηκε και έγινε μαγαζί με ηλεκτρονικά παιχνίδια και λεγόταν επίσης «Κρόνος».

«ΦΑΡΟΣ»

Στην περιοχή Ξηροκρήνη κοντά στον σημερινό σιδηροδρομικό σταθμό κάνει την εμφάνιση του ο κινηματογράφος «ΦΑΡΟΣ» τα τέλη του 1939 ως θερινός κινηματογράφος αρχικά και στη συνέχεια έγινε χειμερινός. Ο κινηματογράφος «ΦΑΡΟΣ» συγκεκριμένα βρισκόταν εκεί που είναι σήμερα η στάση του λεωφορείου Χαριλάου. Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν β' προβολής.

Εικόνα 49. Ο κινηματογράφος «ΦΑΡΟΣ»

2.1.2 ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1940-1949)

1945 (κινηματογράφοι «ΑΙΓΑΙΟΝ», «ΑΣΤΟΡΙΑ», «ΖΕΦΥΡΟΣ» & «ΦΑΛΗΡΟΝ»)

«ΑΙΓΑΙΟΝ»

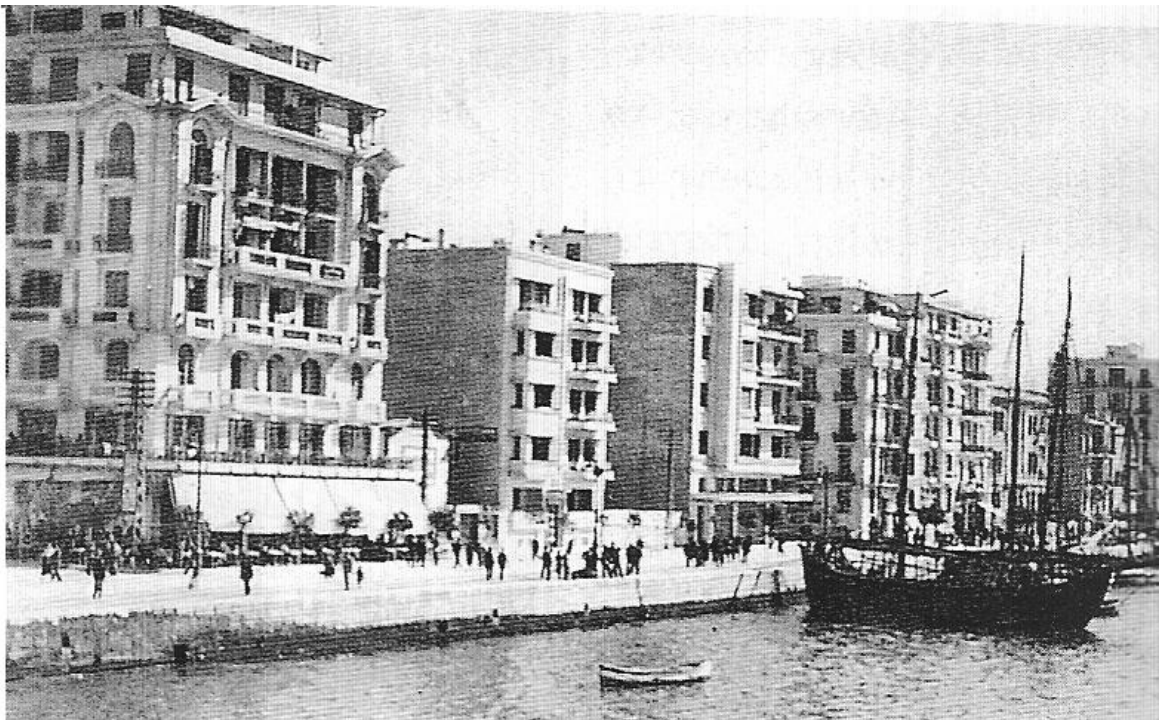
Στη οδό Αριστοτέλους με Μητροπόλεως γωνία, σε ένα από τα μεγαλύτερα και ομορφότερα κτίρια της σημερινής Θεσσαλονίκης, ανοίγει ο θερινός κινηματογράφος «ΑΙΓΑΙΟΝ» και λειτουργεί μέχρι και το 1947, με ταινίες α' προβολής. Πρόκειται για τον γνωστό σημερινό κινηματογράφο «ΟΛΥΜΠΙΟΝ» που αρχικά ονομαζόταν «ΑΙΓΑΙΟΝ». Το 1951 το «ΑΙΓΑΙΟΝ» ανοίγει ξανά τις πύλες του με νέο όνομα «ΟΛΥΜΠΙΟΝ» ο οποίος λειτουργεί και μέχρι σήμερα. (βλ. επίσης κινηματογράφος «ΟΛΥΜΠΙΟΝ» 1951).

Εικόνα 50. Από το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Αρχείο του «ΟΛΥΜΠΙΟΝ». Πηγή: Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. 2003. <<http://www.filmfestival.gr/>>

«ΑΣΤΟΡΙΑ»

Την ίδια χρονιά ο κινηματογράφος «ΑΣΤΟΡΙΑ» εγκαταστάθηκε στη Λεωφόρο Νίκης το παραλιακό θερινό σινεμά «ΑΣΤΟΡΙΑ» που το 1965 μετονομάστηκε σε «ΑΜΙΡΑΛ», δίπλα στο γνωστό cafe «ΓΚΑΡΣΟΝ» (πρώην ΤΟΤΤΗΣ). Αρχισε να λειτουργεί τον Ιούλιο του 1945 και έκλεισε το 1981 ως «ΑΜΙΡΑΛ».

Εικόνα 51. Δίπλα από το καφενείο ΤΟΤΤΗΣ διακρίνεται ο κινηματογράφος «ΑΣΤΟΡΙΑ». Πηγή: Δήμος Θεσσαλονίκης <<http://culture.thessaloniki.gr>>

Ο κινηματογράφος πρόβαλε ταινίες α' προβολής και έχει συνδεθεί στις αναμνήσεις των ντόπιων Θεσσαλονικιών με τις γερμανικές μουσικές ταινίες «αβάσταχτης ελαφρότητας». ⁵¹ (βλ. επίσης κινηματογράφος «ΑΜΙΡΑΛ» 1965)

«ΖΕΦΥΡΟΣ»

Ο κινηματογράφος «ΖΕΦΥΡΟΣ» ξεκίνησε την λειτουργία του τον Ιούνιο του 1945 και έκλεισε τον Οκτώβριο του 1961. Ήταν ένας από τους θερινούς κινηματογράφους της Πλατείας Αριστοτέλους, προβάλλοντας ταινίες α' προβολής. Συγκεκριμένα βρισκόταν στη γωνία Πλατείας Αριστοτέλους με Λεωφ. Νίκης. Σήμερα τη θέση του έχει πάρει γνωστό κατάστημα πώλησης παγωτών.

⁵¹ Ibid, 109.

Εικόνα 53. Απέναντι διακρίνεται η πινακίδα του θερινού κινηματογράφου "Ζέφυρος". Πηγή: Δήμος Θεσσαλονίκης <<http://culture.thessaloniki.gr>>

«ΦΑΛΗΡΟΝ»

Βασιλίσσης Όλγας 18 & Παρασκευοπούλου γωνία βρισκόταν το παραθαλάσσιο «ΦΑΛΗΡΟΝ». Ο θερινός αυτός κινηματογράφος λειτούργησε για πρώτη φορά τον Ιούνιο του 1945 και έκλεισε το 1981.

Εξω από τον κινηματογράφο υπήρχε μονίμως ένα καροτσάκι που πουλούσε ζεστούς και καβουρντισμένους ξηρούς καρπούς. Έτσι, έχει μείνει πρωτίστως συνδεδεμένο με τη μυρωδιά και την κατανάλωση ξηρών καρπών.⁵² Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν πάντα α' προβολής.

⁵² Ibid, 114.

Εικόνα 54. Διαφημιστική καταχώρηση στην εφημερίδα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» 1952 του κινηματογράφου «ΦΑΛΗΡΟΝ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.

1947 (κινηματογράφοι «ΟΛΥΜΠΙΑ» & «ΡΙΟ»)

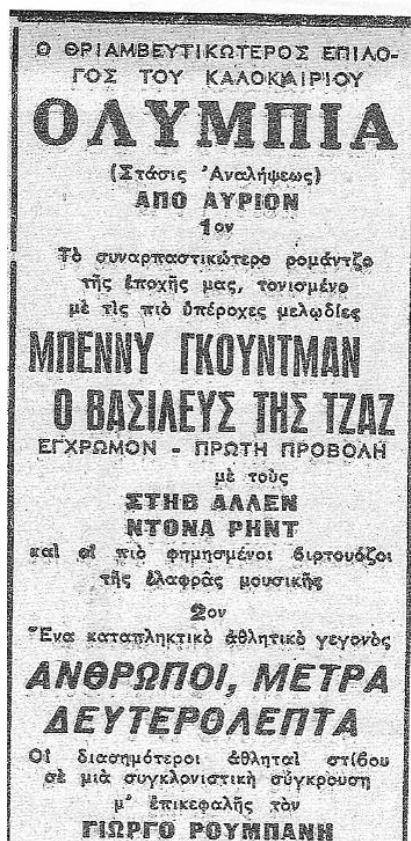
«ΟΛΥΜΠΙΑ»

Ο θερινός κινηματογράφος «ΟΛΥΜΠΙΑ» βρισκόταν στην οδό Βασιλίσσης Όλγας 128, απέναντι από την Εκκλησία της Ανάληψης, δίπλα από το Πολιτιστικό Κέντρο Βορείου Ελλάδος της Εθνικής Τράπεζας. Άρχισε τις προβολές του τον Ιούνιο του 1947 και έκλεισε το 1980. Ο κινηματογράφος «ΟΛΥΜΠΙΑ» πρόβαλε ταινίες α΄ προβολής, του οποίου η οθόνη ορθώνονταν στην παραλία, με συνέπεια οι απέναντι ένοικοι των πολυκατοικιών να απολαμβάνουν από την οικία τους τις ταινίες που παιζότανε.

Για τον κινηματογράφο αυτόν γράφει ο Γιώργος Αναστασιάδης :

*«Στο θερινό σινεμά «Ολύμπια» στην Ανάληψη έμπαινες από ένα στενό διάδρομο σε έναν ανοιχτόκαρδο χώρο, ενώ πίσω από την οθόνη άκουγες το κύμα (πριν να γίνει η επιχωμάτωση και η “νέα παραλία”), ενώ έβλεπες “Βίβα Ζαπάτα” με τον Μάρλον Μπράντο και “Ψωμί, έρωτας και φαντασία” με τον Βιτόριο ντε Σίκα και την Τζίνα Λολομπρίτζιτα».*⁵³

⁵³ Ibid, 112, 114

Εικόνα 55. Διαφημιστική καταχώρηση στην εφημερίδα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» 1959 του κινηματογράφου «ΟΛΥΜΠΙΑ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.

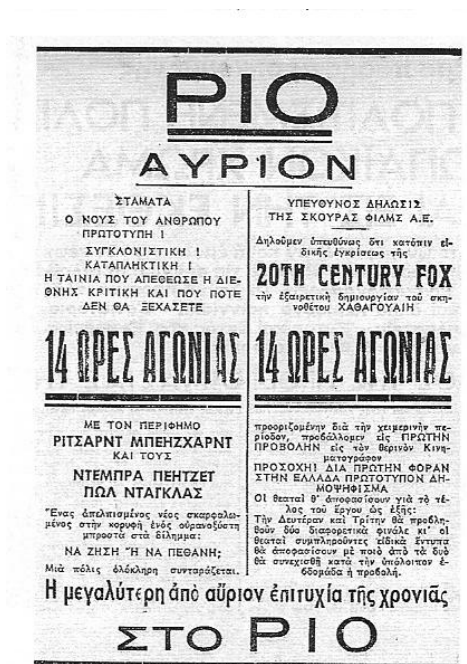
«ΡΙΟ»

Την ίδια χρονιά ανοίγει και ο κινηματογράφος «ΡΙΟ», ο οποίος κλείνει στο 1958. Πρόκειται για ένα θερινό κινηματογράφο β' προβολής, εγκατεστημένος στην Πλατεία Αριστοτέλους, που συγκεκριμένα βρισκόταν στην αριστερή πλευρά της πλατείας, κατεβαίνοντας από την Μητροπόλεως. Από το 1926 λειτούργησε ως «ΔΙΟΝΥΣΙΑ» και το 1947 μετονομάστηκε σε «ΡΙΟ» (βλ. επίσης κινηματογράφος «ΔΙΟΝΥΣΙΑ» 1926).

Ο Γιώργος Αναστασιάδης σε άρθρο του στην εφημερίδα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» /29-01-2008 γράφει για τον κινηματογράφο «ΡΙΟ»:

«στο "Ρίο" (Πρώτος εξ αριστερών κινηματογράφος κατεβαίνοντας από τη Μητροπόλεως προς τη θάλασσα, ξεκίνησε ως "Διονύσια" και το 1947 μετονομάστηκε σε "Ρίο". Έκλεισε το 1958), Ντόρις Ντέι, Ντάνι Κέι, Μπομπ Χοπ και Μπαρτ Λάγκαστερ σε έγχρωμες κωμωδίες και περιπέτειες. Και το ασπρόμαυρο φιλμ -ποιος το θυμάται σήμερα, μετά από 56 χρόνια;- "14 ώρες αγωνίας", η ταινία που είχε δύο φινάλε. Διαβάζουμε στη σχετική διαφήμιση στη "Μακεδονία" το καλοκαίρι του 1952: "...οι θεαταί θα αποφασίσουν για το τέλος του έργου ως εξής: Την Δευτέραν και Τρίτην θα

προβληθούν δύο διαφορετικά φινάλε και οι θεατές συμπληρώντες ειδικό έντυπο θα αποφασίσουν με ποια από τα δύο θα συνεχισθεί κατά την υπόλοιπων εβδομάδα η προβολή...».

Εικόνα 56. Διαφημιστική καταχώρηση στην εφημερίδα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» 1952 του κινηματογράφου «ΠΙΟ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.

1948 (κινηματογράφος «ΕΛΛΗΝΙΣ»)

«ΕΛΛΗΝΙΣ»

Ο θερινός κινηματογράφος «ΕΛΛΗΝΙΣ», α' προβολής, είναι εγκατεστημένος στην Πλατεία ΧΑΝΘ, δίπλα στο συνεδριακό κέντρο Ι. Βελλίδης. Λειτουργεί για πρώτη φορά τον Ιούνιο του 1948 και κλείνει τις πύλες του τον Αύγουστο του 1954. Σήμερα έχει ανοίξει τις πύλες του ξανά. Δεν είναι γνωστή η ακριβής ημερομηνία που επαναλειτούργησε.

Ο Γιώργος Αναστασιάδης σε άρθρο του στην εφημερίδα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» /29-01-2008 γράφει για τον κινηματογράφο «ΠΙΟ»:

«...από αυτόν τον κινηματογράφο που “έφυγε” νωρίς θυμάσαι αμυδρά το... αγιόκλημα και την ταινία “Μπλε γαρδένια” με τον Νατ Κιγκ Κόουλ...».

Εικόνα 57. Διαφημιστική καταχώρηση στην εφημερίδα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» του κινηματογράφου «ΕΛΛΗΝΙΣ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.

Εικόνα 58. Εξωτερική άποψη του σημερινού θερινού κινηματογράφου «ΕΛΛΗΝΙΣ»

2.1.3 ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1950-2001)

1951 (κινηματογράφοι «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ» & «ΟΛΥΜΠΙΟΝ»)

«ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ»

Επί της οδού Φιλικής Εταιρίας 44 και Δημητρίου Μαργαρίτη, δίπλα στη Δημοτική Βιβλιοθήκη, σ' ένα υπέροχο νεοκλασικό κτίριο, λειτούργησε για πρώτη φορά τον Δεκέμβριο του 1951 ο κινηματογράφος «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ». Είναι ένας από τους παλιούς κινηματογράφους ο οποίος υπάρχει μέχρι και σήμερα. Πρόκειται για ένα κατεξοχήν χειμερινό κινηματογράφο ο οποίος πρόβαλε αρχικά ταινίες β' προβολής και τα τελευταία είκοσι χρόνια προβάλλει ταινίες μόνο α' προβολής.

Αρχικά ήταν ένας κινηματογράφος ο οποίος είχε ένα στενάχωρο εξώστη με ξύλινα καθίσματα από καδρόνι και με μικρή πλατεία. Αργότερα όμως υπήρξε κινηματογράφος «πρότυπο» για την εποχή του μιας και τα αναπαυτικά καθίσματα που υπήρχαν στην αίθουσα θύμιζαν κάθισμα αεροπλάνου⁵⁴, η πλατεία δε αν και μικρή είχε πλέον διαφορετικό ύφος. Με 20 χρόνια επαναλειτουργίας, το «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ» θεωρείται πλέον κλασσικός κινηματογράφος για τους σινεφίλ και όχι μόνο. Αξίζει να σημειωθεί στον κινηματογράφο «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ» από το 1955 έως και το 1957, γινόταν οι προβολές της Κινηματογραφική Λέσχης της «Τέχνης». Σήμερα είναι ένας ανακαινισμένος χώρος με ήχο DOLBY SURROUND με χωρητικότητα 240 θέσεων.

Εικόνα 59. «Ο κινηματογράφος «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ». Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 <<http://www.moviestar.gr/makedoniko/index.asp>>

⁵⁴ Ibid, 186.

Είναι ένας από αυτούς τους κινηματογράφους ιδιοκτησίας των «Κ. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ – Γ. ΡΑΠΠΟΣ» και συγκαταλέγεται και αυτός στην αλυσίδα των κινηματογράφων Movie Star Cinemas - Αλυσίδα Κινηματογράφων⁵⁵.

Εικόνα 60. «Ο κινηματογράφος «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ» . Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 < <http://www.moviestar.gr/makedoniko/index.asp>>

Εικόνα 61. «Η κινηματογραφική αίθουσα του «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ» . Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 < <http://www.moviestar.gr/makedoniko/index.asp>>

⁵⁵ «Αθήναιον», Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR, <http://www.moviestar.gr/makedoniko/index.asp>.

«ΟΛΥΜΠΙΟΝ»

Ο κινηματογράφος «ΟΛΥΜΠΙΟΝ» είναι η συνέχεια του κινηματογράφου «ΑΙΓΑΙΟΝ» εγκατεστημένος μέχρι και σήμερα στην οδό Μητροπόλεως, στην Πλατεία Αριστοτέλους. Βρίσκεται σε ένα από τα πιο όμορφα κτίρια από αρχιτεκτονικής άποψης της πόλης και είναι και μέχρι σήμερα ο κινηματογράφος «επίκεντρο» εφόσον εκεί διεξάγεται κάθε χρόνο τον Νοέμβριο το δεκαήμερο Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Επαγγελματίες και φίλοι του κινηματογράφου έχουν την ευκαιρία να απολαύσουν νέες κινηματογραφικές δημιουργίες από όλο τον κόσμο, να γνωρίσουν την νέα ελληνική παραγωγή και να ενημερωθούν για τις σύγχρονες τάσεις της 7ης τέχνης.

Εικόνα 62. Ο κινηματογράφος «ΟΛΥΜΠΙΟΝ». Πηγή: Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
<<http://www.filmfestival.gr/olympion/venues.htm>>

Ο κινηματογράφος που το 1951 πήρε το σημερινό του όνομα, λειτουργούσε ως χειμερινός κινηματογράφος προβάλλοντας ταινίες α΄ προβολής. Αρχικά η αίθουσα του κινηματογράφου ήταν μία και αποτελούσε κόσμημα για την πόλη, μιας και παντού υπήρχε βελούδινη επένδυση, πρωτότυπο για την εποχή εκείνη και είχε μία πολυτέλεια διαφορετική, με εξαιρετικό φωτισμό, αναπαυτικές πολυθρόνες, θεωρεία και πολύ μεγάλη οθόνη προβολής. Πάνω από την οθόνη προβολής υπήρχε μάλιστα

το λιοντάρι της M.G.M. με το γνωστό σλόγκαν “ars gratia artis” που σημαίνει «η τέχνη χάριν της τέχνης»⁵⁶.

Σήμερα ο κινηματογράφος ονομάζεται ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT / ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ και διαθέτει δύο αίθουσες την «ΟΛΥΜΠΙΟΝ» και την «ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ», 698 και 250 θέσεων αντίστοιχα⁵⁷.

Η αίθουσα «ΟΛΥΜΠΙΟΝ» διαθέτει όπως αναφέρθηκε 698 θέσεις από τις οποίες οι 482 βρίσκονται στην πλατεία, οι 139 στο θυρωρείο και οι υπόλοιπες 77 στον εξώστη. Διαθέτει μία οθόνη 9,40x4,80m και σκηνή 10,5x2,5m, με δύο μηχανές προβολής ταινιών 16/35mm, με σύστημα αναπαραγωγής ήχου Dobly SR-DTS, μία μηχανή προβολής video (Barco), σε σύνδεση με συστήματα VHS και BETA, ηλεκτρονικό υπολογιστή, internet, βιντεοκάμερα και τέλος σύστημα ενισχυμένου ήχου, σύστημα εγγραφής και αναπαραγωγής ήχου, μικροφωνική εγκατάσταση με μικρόφωνα υψηλής ποιότητας, ενσύρματα και ασύρματα, συνεδριακό σύστημα με 10 μικρόφωνα στη σκηνή και 51 στις πρώτες θέσεις της πλατείας και τρεις μεταφραστικές καμπίνες προδιαγραφών Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύστημα ταυτόχρονης μετάφρασης μέχρι και 6 γλώσσες, με 700 ασύρματους δέκτες και ακουστικά, σύστημα ενδοσυνεννόησης με όλους τους χώρους του κτιρίου και θεατρικό φωτισμό.

Εικόνα 63. Η αίθουσα «ΟΛΥΜΠΙΟΝ». Πηγή: Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. <<http://www.filmfestival.gr/olympion/venues.htm>>

⁵⁶ Αναστασιάδης, *Σινεμά ο Παράδεισος*, 171.

⁵⁷ Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, «Χώροι», <http://www.filmfestival.gr/olympion/venues.htm>.

Ενώ, η αίθουσα «ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ» βρίσκεται στον πέμπτο όροφο του κτιρίου και διαθέτει μία οθόνη 5,85x2,60m και μικρή σκηνή 1,43x4,50m και μηχανή προβολής ταινιών 16/35mm. Επιπλέον, διαθέτει μηχανή προβολής video (Barco), σε σύνδεση με συστήματα VHS και BETA, ηλεκτρονικό υπολογιστή, internet, βιντεοκάμερα και τέλος σύστημα ενισχυμένου ήχου, σύστημα εγγραφής και αναπαραγωγής ήχου και μικροφωνική εγκατάσταση με μικρόφωνα υψηλής ποιότητας, ενσύρματα και ασύρματα, για 10 άτομα.

Εικόνα 64. Η αίθουσα «ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ» του «ΟΛΥΜΠΙΟΝ». Πηγή: Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης <<http://www.filmfestival.gr/olympion/venues.htm>>

Όλες οι αίθουσες του κτιρίου είναι εξοπλισμένες με μεγαφωνικό σύστημα ανακοινώσεων για όλους τους χώρους, σύστημα σύνδεσης με τηλεοπτικά συνεργεία, σύστημα 20 ασύρματων βομβητών προσωπικού ασφαλείας (paging), δυνατότητα παρουσίασης κάθε εκδήλωσης με ταυτόχρονη λήψη και προβολή στην οθόνη του κινηματογράφου.

Στην αίθουσα «ΟΛΥΜΠΙΟΝ», η οποία λειτουργεί όλο το χειμώνα ως κινηματογράφος α' προβολής, πραγματοποιούνται κατά τη διεξαγωγή του Φεστιβάλ οι πρεμιέρες που περιλαμβάνονται στο επίσημο πρόγραμμα του Πανοράματος Ελληνικού Κινηματογράφου, ταινίες του Διεθνούς Διαγωνιστικού, επίσημες προβολές, αφιερώματα. Στην αίθουσα «ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ» προβάλλονται ταινίες από Πληροφοριακά Τμήματα, από τα Αφιερώματα και διεξάγονται, μεταξύ άλλων και ειδικές εκδηλώσεις.

Επιπλέον, ο χώρος του κτιρίου εκτός από τις δύο κινηματογραφικές αίθουσες περιλαμβάνει το café – bar και στο ισόγειο βιβλιοπωλείο του Φεστιβάλ.

Εικόνα 65. Στο βιβλιοπωλείο του κινηματογράφου «ΟΛΥΜΠΙΟΝ». Πηγή: Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης <<http://www.filmfestival.gr/olympion/venues.htm>>

Εκτός από τις δραστηριότητες του Φεστιβάλ, οι αίθουσες του «ΟΛΥΜΠΙΟΝ - Galaxia Vacation Club» διαθέτουν τον αναγκαίο τεχνικό εξοπλισμό ώστε να φιλοξενούν και άλλες πολιτιστικές εκδηλώσεις, συνέδρια, συγκεντρώσεις, ομιλίες και παρουσιάσεις. Ακόμη, πραγματοποιούνται μουσικές εκδηλώσεις, μικρές θεατρικές παραστάσεις, δεξιώσεις και ειδικές βραδιές και επίσης λειτουργεί και ως εκθεσιακός χώρος.

1960 (κινηματογράφοι «ΑΡΙΩΝ», «ΑΝΑΤΟΛΙΑ», «ΔΑΦΝΗ», «ΕΓΝΑΤΙΑ», «ΙΟΝΙΟΝ» & «ΚΟΣΜΙΚΟΝ»)

«ΑΡΙΩΝ»

Ο κινηματογράφος «ΑΡΙΩΝ» βρισκόταν στη Δυτική Θεσσαλονίκη και συγκεκριμένα στα Ελευθέρια. Από το 1965 λειτούργησε αρχικά ως χειμερινός κινηματογράφος προβάλλοντας ταινίες β' προβολής. Αργότερα έγινε θερινός κινηματογράφος

συνεχίζοντας με ταινίες β' προβολής. Για το συγκεκριμένο κινηματογράφο δεν είναι γνωστό το πότε έκλεισε και ποια ήταν η ακριβή του θέση.

«ΑΝΑΤΟΛΙΑ»

Ο γνωστός σε όλους τους Θεσσαλονικείς ο χειμερινός κινηματογράφος «ΑΝΑΤΟΛΙΑ» στην Πλατεία Ναυαρίνου, κάτω από την Εγνατία, λειτούργησε για πρώτη φορά στις αρχές του 1960. Βρισκόταν επί της οδού Δημ. Γούναρη 55 στην καρδιά της πόλης της Θεσσαλονίκης. Υπήρχε μία αίθουσα 1.000 θέσεων με αναπαυτικά καθίσματα και μεγάλη οθόνη. Παράλληλα λειτουργούσε και ως κινηματοθέατρο.

Οι ταινίες του από την έναρξη μέχρι και το τέλος του 2001 όπου και έκλεισε ήταν α' προβολής. Σήμερα την θέση του έχει πάρει γνωστό βιβλιοπωλείο της πόλης.

«ΔΑΦΝΗ»

Στην περιοχή Νεάπολη, Δυτικά της Θεσσαλονίκης, στην οδό Αγ. Γεωργίου, κάνει την εμφάνιση του την ίδια χρονιά και ο κινηματογράφος «ΔΑΦΝΗ». Πρόκειται για ένα χειμερινό κινηματογράφο που πρόβαλε πάντα ταινίες β' προβολής. Είχε μια σχετικά μικρή οθόνη και καρέκλες με τραπεζάκια που ο κάθε θεατής περνούσε ευχάριστα βλέποντας την ταινία του και πίνοντας το αναψυκτικό του. Έκλεισε περίπου το 1980.

«ΕΓΝΑΤΙΑ»

Στην οδό Πατριάρχου Ιωακείμ 1 και Αγ. Σοφίας γωνία βρισκόταν και βρίσκεται μέχρι και σήμερα ο κινηματογράφος «ΕΓΝΑΤΙΑ». Άρχισε να λειτουργεί από το 1960 ως κινηματοθέατρο και τα τελευταία χρόνια λειτουργεί μόνο ως θέατρο. Είναι πλέον ένα από τα λίγα θέατρα της πόλης της Θεσσαλονίκης. Ως θέατρο έχει φιλοξενήσει όλους τους γνωστούς ηθοποιούς της χώρας μας δίνοντας αξιόλογες παραστάσεις.

Υπάρχει μία αίθουσα 500 θέσεων με ξύλινη επένδυση στους τοίχους και αναπαυτικά καθίσματα. Ως κινηματογράφος πρόβαλε πάντα ταινίες α' προβολής.

«ΙΟΝΙΟΝ»

Ο κινηματογράφος «ΙΟΝΙΟΝ» βρισκόταν στην οδό Καραολή & Δημητρίου στον Εύοσμο, κοντά στο γήπεδο του Αγροτικού Αστήρα. Ήταν ένας από τους χειμερινούς κινηματογράφους της πόλης που αργότερα λειτούργησε και ως θερινός προβάλλοντας ταινίες β' προβολής. Για το συγκεκριμένο κινηματογράφο δεν είναι γνωστό το πότε έκλεισε.

«ΚΟΣΜΙΚΟ»

Στη περιοχή Νεάπολη Θεσσαλονίκης στην οδό Αρχάγγελου Ιατρού & Ανατολική Ρωμυλίας λειτούργησε για πρώτη φορά ο κινηματογράφος «ΚΟΣΜΙΚΟ». Πρόκειται για ένα χειμερινό κινηματογράφο που πρόβαλε ταινίες β' προβολής. Σήμερα τη θέση του έχει πάρει γνωστό κέντρο διασκέδασης. Για το συγκεκριμένο κινηματογράφο δεν είναι γνωστό το πότε έκλεισε.

1961 (κινηματογράφος «ΑΛΕΚΑ»)

«ΑΛΕΚΑ»

Ο κινηματογράφος «ΑΛΕΚΑ» βρισκόταν στην οδό Λαγκαδά και λειτούργησε για πρώτη φορά το 1961. Χειμερινός κινηματογράφος, προβάλλοντας ταινίες β' προβολής. Για το συγκεκριμένο κινηματογράφο δεν είναι γνωστό το πότε έκλεισε και ποια ήταν η ακριβή του θέση.

1963 (κινηματογράφος «ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ»)

«ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ»

Το «ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ» είναι από τους πιο παλιούς και γνωστούς κινηματογράφους της πόλης. Βρίσκεται στην οδό Παρασκευοπούλου 9, στο Φάληρο και λειτουργεί και ως κινηματοθέατρο. Είναι πλέον ανακαινισμένος με μοντέρνους άνετους χώρους, διαθέτει ήχο DOLBY DIGITAL και με μία αίθουσα και χωρητικότητας 1.100 θέσεων, μεγάλο φουαγιέ και κυλικείο. Προβάλλει πάντα ταινίες α' προβολής και λειτουργώντας ως θέατρο φιλοξενεί γνωστούς Έλληνες ηθοποιούς ανεβάζοντας αξιόλογες παραστάσεις. Είναι επίσης, ιδιοκτησία των Κ. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ – Γ. ΡΑΠΠΟΣ και συγκαταλέγεται στην αλυσίδα των κινηματογράφων Movie Star Cinemas - Αλυσίδα Κινηματογράφων⁵⁸.

⁵⁸ «Αθήναιον», *Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR*, http://www.moviestar.gr/radio_city/index.asp.

Εικόνα 66. Το «ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ» σήμερα. Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 <
http://www.moviestar.gr/radio_city/index.asp>

«Η Κ. Ζαφειρίου – Γ. Ράππος Α.Ε. με τη διακριτική ονομασία «Moviestar» δραστηριοποιείται στο χώρο του θεάματος και της ψυχαγωγίας για περισσότερα από 30 χρόνια. Σήμερα με εννέα κινηματογραφικές αίθουσες σε έξι διαφορετικά σημεία της πόλης αποτελούν μια ολοκληρωμένη πρόταση ψυχαγωγίας. Οι κινηματογράφοι ΑΘΗΝΑΙΟΝ 1 & 2, ΕΣΠΕΡΟΣ 1 & 2, ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ, ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ, ΤΙΤΑΝΙΑ 1 & 2 και το θερινό ΝΑΤΑΛΙ, όμορφα διακοσμημένοι και εξοπλισμένοι με τα πιο σύγχρονα μηχανήματα ήχου και εικόνας προσφέρουν τις μεγαλύτερες κινηματογραφικές επιτυχίες στις ιδανικότερες συνθήκες θέασης»⁵⁹.

1964 (κινηματογράφος «ΛΙΝΤΟ» & «ΝΑΥΑΡΙΝΟ»)

«ΛΙΝΤΟ»

Ξεκίνησε τη λειτουργία του στις αρχές του 1964 στην Καλαμαριά και συγκεκριμένα στην περιοχή Βότση. Υπήρξε πρώτα χειμερινός κινηματογράφος, προβάλλοντας

⁵⁹ Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης, «Επιχειρήσεις : Κ. Ζαφειρίου – Γ. Ράππος Α.Ε.», http://www.mathra.gr/.266_447_3832.aspx.

ταινίες β' προβολής και αργότερα έγινε θερινός διατηρώντας το είδος των ταινιών. Δυστυχώς ύστερα από τρία χρόνια, δηλαδή το 1967 έκλεισε. Σήμερα δεν υπάρχει κάτι που να θυμίζει το πέρασμα του κινηματογράφου.

«ΝΑΥΑΡΙΝΟ»

Στη πλατεία Ναυαρίνου λειτούργησε για πρώτη φορά ο κινηματογράφος «ΝΑΥΑΡΙΝΟ». Χειμερινός κινηματογράφος, με προβολή ταινιών α' προβολής. Υπήρχε μία αίθουσα προβολής, με 530 θέσεις στην πλατεία και 80 θέσεις στον εξώστη, συνολικά 610 θέσεων.

Ο ήχος που είχε αρχικά ήταν μονοφωνικός και το 1994, ύστερα από κάποια ανακαίνιση ήταν DOLBY. Υπήρχε μία μεγάλη οθόνη και το 1997 προστέθηκαν τα καθίσματα τύπου αεροπλάνου.

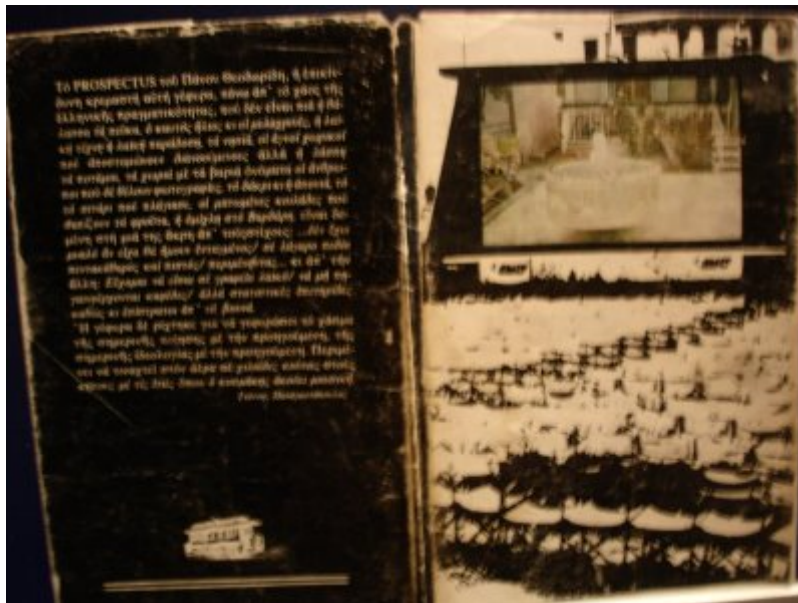
Διέθετε κυλικείο και ένα διάλλειμα κατά την διάρκεια προβολής της ταινίας. Σήμερα δεν λειτουργεί και την θέση του έχει πάρει γνωστό γυμναστήριο της πόλης.

1965 (κινηματογράφοι «ΑΜΙΡΑΛ», «ΑΝΕΤΟΝ», «ΑΝΘΗ», «ΒΑΚΟΥΡΑ», «ΒΙΟΛΕΤΑ», «ΗΛΕΚΤΡΑ», «ΗΡΑΙΟΝ», «ΘΕΡΜΑΙΚΟΝ», «ΚΑΤΕΡΙΝΑ», «ΟΔΥΣΣΕΙΑ», «ΠΑΡΘΕΝΩΝ», «ΡΟΖΑΛΙ» & «ΣΙΝΕ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ»)

«ΑΜΙΡΑΛ»

Ο κινηματογράφος «ΑΜΙΡΑΛ» είναι ο πρώην κινηματογράφος «ΑΣΤΟΡΙΑ». (βλ. επίσης κινηματογράφος «ΑΣΤΟΡΙΑ» 1945). Ως κινηματογράφος «ΑΜΙΡΑΛ» λειτούργησε το 1965 και έκλεισε το 1981 με την ιδιότητα του θερινού κινηματογράφου. Πρόβαλε ταινίες α' προβολής και σύμφωνα με μαρτυρίες ο κινηματογράφος «ΑΜΙΡΑΛ» πρόβαλε πρώτο την «Προσφυγοπούλα» με τη Σοφία Βέμπο αλλά και το αριστούργημα του Όρσον Ουέλς, τον «Πολίτη Κέιν»⁶⁰.

⁶⁰ Αναστασιάδης, *Σινεμά ο Παράδεισος*, 109.

Εικόνα 67. Δεξιά διακρίνεται ο θερινός κινηματογράφος «AMIPAL»

«ANETON»

Την ίδια χρονιά ξεκινά την λειτουργία του και ο κινηματογράφος «ANETON» που βρισκόταν στην οδό Παρασκευοπούλου 42, εγκατεστημένος σε ταράτσα πολυκατοικίας. Υπήρξε ένας από τους θερινούς κινηματογράφους της Θεσσαλονίκης, προβάλλοντας ταινίες β' προβολής. Για το συγκεκριμένο κινηματογράφο δεν είναι γνωστό το πότε έκλεισε. Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» σε φύλλο του Σαββάτου στις 14/10/1995 αναφέρεται ότι ο κινηματογράφος «ANETON» πέρασε στην ιδιοκτησία του Δήμου Θεσσαλονίκης⁶¹ και το 1996 ξεκινά την λειτουργία του ως θέατρο «ANETON».

«ANΘΗ»

Άλλος ένας κινηματογράφος της ίδιας χρονιάς ήταν και ο κινηματογράφος «ANΘΗ» επί της οδού Λαχανά και Παπάφη. Πρόκειται για ένα χειμερινό κινηματογράφο που πρόβαλε ταινίες β' προβολής. Για το συγκεκριμένο κινηματογράφο δεν είναι γνωστό το πότε έκλεισε και ποια ήταν η ακριβή του θέση.

«BAKOYPA»

Από τους πλέον γνωστούς κινηματογράφους στη πόλη της Θεσσαλονίκης είναι ο κινηματογράφος «BAKOYPA». Χειμερινός κινηματογράφος εγκατεστημένος επί της οδού Ιωάννου Μιχαήλ 8, στην περιοχή Καμάρα, στο κέντρο της Θεσσαλονίκης.

⁶¹ Πληθώρα δημοτικών θεάτρων στη Θεσσαλονίκη εν όψει 1997, *Μακεδονία*, 14 Οκτωβρίου, 1995, <http://www.hyper.gr/makthes/951014/51014g04.html>.

Διέθετε μία αίθουσα 200 θέσεων και ένα εξώστη 100 θέσεων. Το 2003, ο χώρος του κινηματογράφου ανακαινίστηκε και οι αίθουσες προβολής γίνανε δύο με τα ονόματα ΒΑΚΟΥΡΑ I & ΒΑΚΟΥΡΑ II.

Ουσιαστικά, η αίθουσα ΒΑΚΟΥΡΑ I ήταν η πλατεία του αρχικού χώρου του κινηματογράφου με χωρητικότητα 500 θέσεων ενώ το ΒΑΚΟΥΡΑ II ήταν ο εξώστης με χωρητικότητα 100 θέσεων. Ο ήχος είναι DOLBY DIGITAL EX και σε κάθε προβολή ταινίας πραγματοποιείτε ένα διάλλειμα διάρκειας 15 λεπτών. Οι ταινίες που προβάλλονται στον κινηματογράφο από την έναρξη του μέχρι και σήμερα είναι α' προβολής.

Εικόνα 68. Τυχαία εικόνα

Ο κινηματογράφος, περιλαμβάνει επιπλέον κυλικείο όπου ο κάθε θεατής μπορεί να γευτεί το σνακ του καθώς και το αναψυκτικό του.

Σήμερα λειτουργεί και ως κινηματοθέατρο, φιλοξενώντας αξιόλογες παραστάσεις με γνωστούς ηθοποιούς.

«ΒΙΟΛΕΤΑ»

Δυτικά στη Θεσσαλονίκη την ίδια χρονιά υπήρχε και ο χειμερινός κινηματογράφος «ΒΙΟΛΕΤΑ», προβάλλοντας ταινίες β' προβολής. Για το συγκεκριμένο κινηματογράφο δεν είναι γνωστό το πότε έκλεισε και σε ποια περιοχή ήταν εγκατεστημένος.

«ΗΛΕΚΤΡΑ»

Το 1965 κάνει την εμφάνιση του στην Πυλαία Θεσσαλονίκης και ο κινηματογράφος «ΗΛΕΚΤΡΑ» προβάλλοντας ταινίες β' προβολής. Λειτουργήσε επτά χρόνια ξεκινώντας μόνο ως χειμερινός κινηματογράφος και έπειτα έγινε μόνο θερινός. Έκλεισε το 1972. Για το συγκεκριμένο κινηματογράφο δεν είναι γνωστό το ακριβές σημείο εγκατάστασης του στην Πυλαία Θεσσαλονίκης.

«ΗΡΑΙΟΝ»

Άλλος ένας κινηματογράφος του 1965 ήταν και ο κινηματογράφος «ΗΡΑΙΟΝ», που αρχικά ξεκίνησε ως χειμερινός κινηματογράφος και στη συνέχεια μετεξελίχθηκε σε θερινός. Πρόβαλε ταινίες β' προβολής. Για το συγκεκριμένο κινηματογράφο δεν είναι γνωστή η τοποθεσία εγκατάστασης του, καθώς και το πότε έκλεισε.

«ΘΕΡΜΑΙΚΟΝ»

Ο κινηματογράφος «ΘΕΡΜΑΙΚΟΝ» ήταν εγκατεστημένος στην περιοχή της Καλαμαριάς. Χειμερινός Κινηματογράφος προβάλλοντας ταινίες β' προβολής. Για το συγκεκριμένο κινηματογράφο δεν είναι γνωστό το ακριβές σημείο εγκατάστασης του καθώς και για το πότε έκλεισε.

«ΚΑΤΕΡΙΝΑ»

Κεντρικά της Θεσσαλονίκης, επί της οδού Κασσάνδρου & Αγίας Σοφίας, υπήρχε ο χειμερινός κινηματογράφος «ΚΑΤΕΡΙΝΑ», ο οποίος πρόβαλε ταινίες β' προβολής. Για το συγκεκριμένο κινηματογράφο δεν είναι γνωστό το ακριβές σημείο εγκατάστασης του καθώς και για το πότε έκλεισε.

«ΟΔΥΣΣΕΙΑ»

Κεντρικά επίσης στην οδό Κονίτσης, το 1965 λειτουργούσε και ο κινηματογράφος «ΟΔΥΣΣΕΙΑ». Ένας χειμερινός κινηματογράφος για τον οποίο δεν γνωρίζουμε περισσότερα στοιχεία για το πότε έκλεισε και ποια ήταν η ακριβής του θέση. Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν ταινίες β' προβολής.

«ΠΑΡΘΕΝΩΝ»

Ο κινηματογράφος «ΠΑΡΘΕΝΩΝ» βρισκόταν στην Πλατεία Επταλόφου στους Αμπελόκηπους. Χειμερινός κινηματογράφος προβάλλοντας ταινίες β' προβολής.

Σήμερα έχει πάρει την θέση γνωστό σούπερ μάρκετ της πόλης. Για το πότε έκλεισε ο κινηματογράφος δεν βρέθηκαν στοιχεία.

«ΡΟΖΑΛΙ»

Στα σύνορα Μενεμένης και Ευόσμου βρισκόταν ο θερινός αρχικά κινηματογράφος «ΡΟΖΑΛΙ». Στη συνέχεια έγινε χειμερινός και πρόβαλε ταινίες β' προβολής. Για το συγκεκριμένο κινηματογράφο δεν είναι γνωστό το ακριβές σημείο εγκατάστασης του καθώς και για το πότε έκλεισε.

«ΣΙΝΕ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ»

Στην οδό Λαγκαδά 245, απέναντι από το γηροκομείο της Σταυρούπολης ήταν εγκατεστημένος ο κινηματογράφος «ΣΙΝΕ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ». Ένας χειμερινός αρχικά κινηματογράφος ο οποίος ψυχαγωγούσε τους κατοίκους της περιοχής με ταινίες β' προβολής. Στη συνέχεια και για αρκετά χρόνια λειτουργούσε ως θερινός κινηματογράφος προβάλλοντας ταινίες β' προβολής. Σήμερα το κτίριο στο οποίο στεγαζόταν ο κινηματογράφος δεν υπάρχει για το λόγο ότι υπήρξε διάνοιξη της οδού Λαγκαδά με συνέπεια να κατεδαφιστεί.

1965 (κινηματογράφοι «ΑΣΤΡΟΝ», «ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ» & «ΔΗΜΗΤΡΑ»)

«ΑΣΤΡΟΝ»

Ο χειμερινός κινηματογράφος «ΑΣΤΡΟΝ» ήταν εγκατεστημένος επί της οδού 25^{ης} Μαρτίου στην περιοχή του Ευόσμου. Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν β' προβολής. Δεν είναι γνωστό το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου καθώς επίσης και το πότε έκλεισε τις πύλες του.

«ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ»

Ο κινηματογράφος «ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ» βρισκόταν στην περιοχή Ελευθέρια. Θερινός αρχικά που μετά από κάποια χρόνια λειτουργίας του έγινε χειμερινός. Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν β' προβολής. Για το συγκεκριμένο κινηματογράφο δεν είναι γνωστό το ακριβές σημείο εγκατάστασης του καθώς και για το πότε έκλεισε.

«ΔΗΜΗΤΡΑ»

Την ίδια χρονιά επί της οδού 28^{ης} Οκτωβρίου, στην περιοχή Μπότσαρη ήταν εγκατεστημένος ο κινηματογράφος «ΔΗΜΗΤΡΑ». Χειμερινός κινηματογράφος επί το

πλείστον και για λίγο λειτούργησε και ως θερινός στο πίσω μέρος του κτιρίου στο οποίο στεγαζότανε. Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν β΄ προβολής. Δεν είναι γνωστή η χρονολογία την οποία έκλεισε. Σήμερα στο χώρο του κινηματογράφου λειτουργεί γνωστό σούπερ μάρκετ.

1970 (κινηματογράφος «ΝΑΤΑΛΙ»)

«ΝΑΤΑΛΙ»

Το 1970 στην Πλατεία Αριστοτέλους ξεκινά να λειτουργεί ο θερινός κινηματογράφος «ΝΑΤΑΛΙ». Ο κινηματογράφος «ΝΑΤΑΛΙ» πρόβαλε πάντα ταινίες β΄ προβολής. Δεν είναι γνωστό για την ακριβή του τοποθεσία καθώς επίσης και για το πότε έκλεισε.

1974 (κινηματογράφος «ΝΑΤΑΛΙ»)

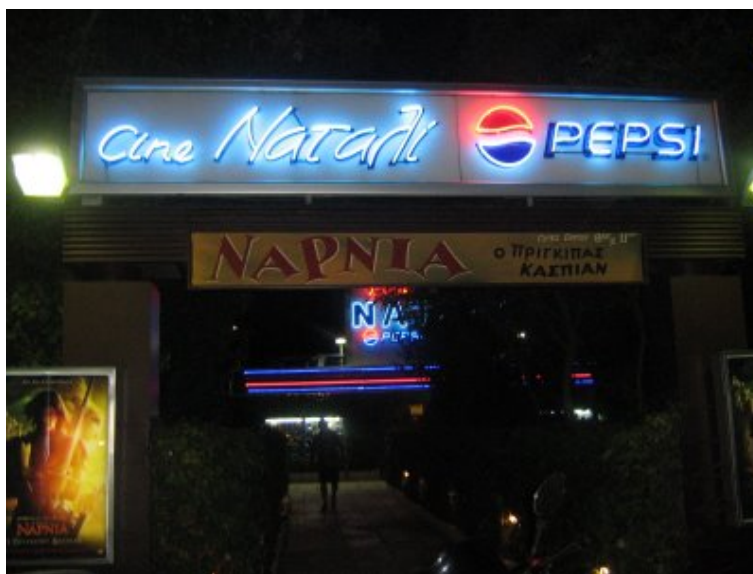
«ΝΑΤΑΛΙ»

Ο θερινός κινηματογράφος «ΝΑΤΑΛΙ» ιδρύθηκε το 1970 στην παραλία της Θεσσαλονίκης και συγκεκριμένα στην Λεωφόρο Μεγάλου Αλεξάνδρου 3. Ένας από τους ελάχιστους πλέον παλιούς θερινούς κινηματογράφους της πόλης μας, το «ΝΑΤΑΛΙ» είναι πλέον πλήρως ανακαινισμένο και λειτουργεί από το 1970 μέχρι και σήμερα.

Εικόνα 69. Εσωτερική άποψη του θερινού κινηματογράφου «ΝΑΤΑΛΙ». Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 <<http://www.moviestar.gr/natali/index.asp>>

Στο εσωτερικό του όπως φαίνεται και στις παραπάνω εικόνες, έχει ένα υπέροχο κήπο χωρητικότητας 530 θέσεων. Επιπλέον έχει είκοσι τραπέζια με τέσσερις καρέκλες, από αριστερά και δεξιά της αίθουσας όπου ο κάθε θεατής που κάθεται εκεί να μπορεί να απολαμβάνει το αναψυκτικό του. Η διάμετρος της οθόνης είναι 11m x 5m σε λευκό πανί και ο ήχος DOLBY DIGITAL. Στο ¼ του κινηματογράφου υπάρχει ειδικό σκέπαστρο σε περίπτωση βροχής.

Εικόνα 70. Εξωτερική άποψη του θερινού κινηματογράφου «NATAΛI». Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 <<http://www.moviestar.gr/natali/index.asp>>

Η περίοδος λειτουργίας του κινηματογράφου είναι εποχιακή και ξεκινά από τέλος Μαΐου και κλείνει τέλος Σεπτεμβρίου. Σε κάθε προβολή ταινίας γίνεται ένα διάλειμμα και επίσης περιλαμβάνει εσωτερικά κυλικείο, που λειτουργεί κατά την διάρκεια προβολής της ταινίας. Είναι επίσης, ιδιοκτησία των Κ. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ – Γ. ΡΑΠΠΟΣ και συγκαταλέγεται στην αλυσίδα των κινηματογράφων Movie Star Cinemas - Αλυσίδα Κινηματογράφων⁶².

1980 (κινηματογράφος «ΚΑΤΙΑ»)

«ΚΑΤΙΑ»

Επί της οδού Βασ. Όλγας και Καλιδοπούλου βρισκόταν ο χειμερινός κινηματογράφος «ΚΑΤΙΑ». Ξεκίνησε την λειτουργία του στις αρχές του 1980, αλλά δεν λειτούργησε για πολύ. Σύμφωνα με την συνέντευξη του κ. Αλέξη Δερμιτζόγλου, Κριτικό Κινηματογράφου – Δημοσιογράφου – Συγγραφέα, ο κινηματογράφος «ΚΑΤΙΑ», ήταν ο τελευταίος παλιός παραδοσιακός κινηματογράφος που άνοιξε στο κέντρο της πόλης.

⁶² «Αθήναιον», Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR, <http://www.moviestar.gr/natali/index.asp>.

Δεν είναι γνωστό για την ακριβή χρονολογία που έκλεισε. Σήμερα την θέση του την έχει πάρει γνωστό χρηματοπιστωτικό ίδρυμα της χώρας μας.

1985 (κινηματογράφος «ΑΥΡΑ»)

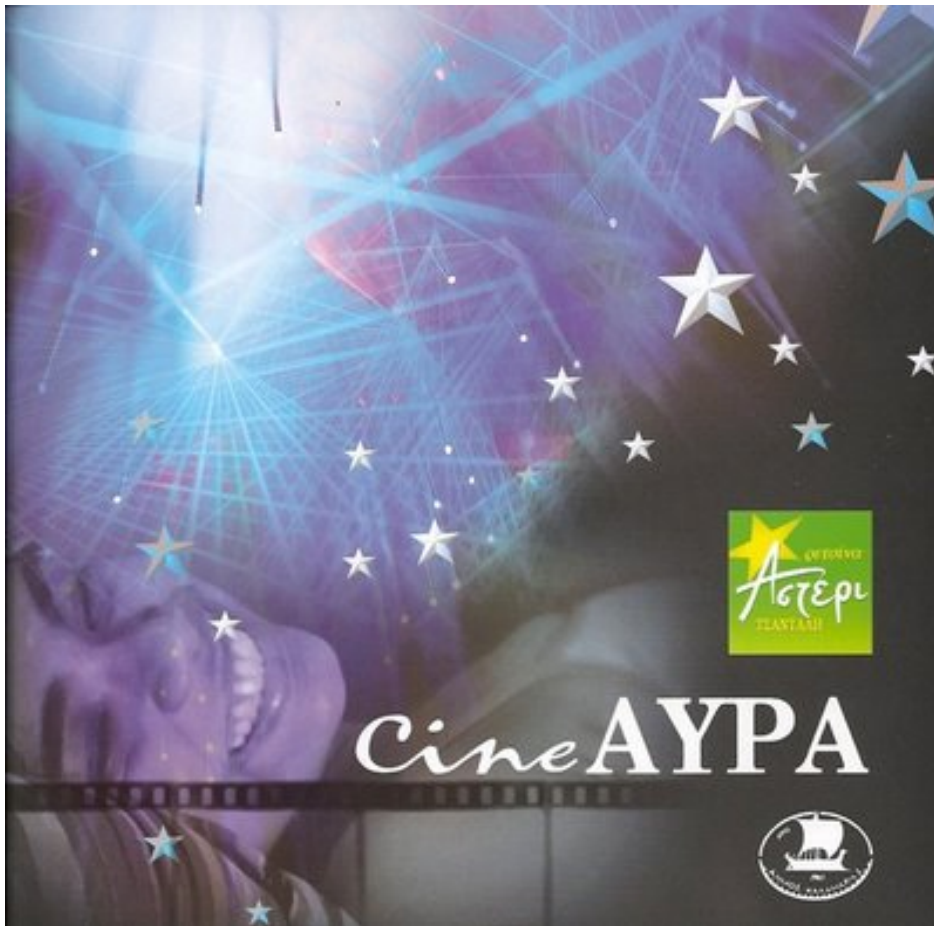
«ΑΥΡΑ»

Ο θερινός κινηματογράφος «ΑΥΡΑ» λειτούργησε για πρώτη φορά το 1985 και εξακολουθεί να λειτουργεί μέχρι και σήμερα. Βρίσκεται δίπλα στη θάλασσα στην πλαζ Αρετσού, στην Καλαμαριά Θεσσαλονίκης. Είναι ιδιοκτησία της Δημοτικής Επιχείρησης Τουριστικής και Πολιτιστικής Ανάπτυξης Καλαμαριάς και διαθέτει μία αίθουσα προβολής με 350 θέσεις, εικόνα υψηλής ποιότητας και νέα μηχανήματα.

Ο ήχος είναι DOLBY STEREO και προβάλλει ταινίες α' προβολής. Οι προβολές του ξεκινούν από τέλη Μαΐου και ολοκληρώνονται στα μέσα Σεπτεμβρίου. Διαθέτει επίσης αναψυκτήριο.

Εικόνα 71. Εξωτερική άποψη του θερινού κινηματογράφου «ΑΥΡΑ». Πηγή: Δήμος Καλαμαριάς. 2003.
<www.kalamaria.gr>

Εικόνα 72. Διαφημιστικό banner του θερινού κινηματογράφου «ΑΥΡΑ». Πηγή: Δήμος Καλαμαριάς. 2003.
<www.kalamaria.gr>

1993 (κινηματογράφος «ΣΙΝΕ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ»)

«ΣΙΝΕ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ»

Στο χώρο του πρώην στρατοπέδου Στρεμπενιώτη, στην περιοχή της Νεάπολης, βρίσκεται ο θερινός κινηματογράφος «ΣΙΝΕ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ». Ο κινηματογράφος ιδρύθηκε το 1993 από το Δήμο Νεάπολης και λειτουργεί μέχρι και σήμερα. Με χωρητικότητα 150 θέσεων προβάλλει ταινίες α' προβολής και κάποιες φορές και β' προβολής της προηγούμενης σεζόν.

Στον χώρο του κινηματογράφου υπάρχει ειδική πρόσβαση για άτομα με ειδικές ανάγκες, κάτι που λείπει από τους περισσότερους κινηματογράφους. Υπεύθυνος του κινηματογράφου είναι ο κ. Μπάμπης Ιμβρίδης.

Εικόνα 73. Εξωτερική άποψη του κινηματογράφου «ΣΙΝΕ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ». Πηγή: Δήμος Νεαπόλεως.
<<http://www.neapoli.gr/>>

Αναφέρεται στην ιστοσελίδα του Δήμου Νεάπολης ⁶³:

«Η επιλογή δημιουργίας θερινού κινηματογράφου δεν είναι τυχαία. Ο ρομαντισμός που προσφέρουν οι θερινοί κινηματογράφοι και η γοητεία που εκπέμπουν σε νοσταλγούς του παρελθόντος αλλά και σε λάτρεις της σύγχρονης δημιουργίας είναι αναμφισβήτητη.

Το "Σινέ Παράδεισος" εντάσσεται στο δίκτυο Δημοτικών Κινηματογράφων του Υπουργείου Πολιτισμού και αξιοποιώντας την εμπειρία παλαιότερων ετών, προσφέρει υψηλή ποιότητα σε οπτικοαουστικά μέσα και εγκαταστάσεις, δεκάδες σημαντικές ταινίες- ελληνικές και ξένες- σε πολύ προσιτή τιμή, ένα κυλικείο- στέκι και, φυσικά, το δροσερό περιβάλλον και τον όμορφο έναστρο ουρανό της Νεάπολης».

⁶³ Δήμος Νεάπολης, «Θερινός Κινηματογράφος: Σινέ Παράδεισος», <http://www.neapoli.gr/index.php?act=viewCat&catId=43&ccSID=d6614e520296372320ed600a237c565b>.

Εικόνα 74. Διαφημιστικό φυλλάδιο του θερινού κινηματογράφου «ΣΙΝΕ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ» Πηγή: Δήμος Νεαπόλεως. <<http://www.neapoli.gr/>>

1996 (κινηματογράφος «ΣΙΝΕ ΘΕΡΜΑΙΣ»)

«ΣΙΝΕ ΘΕΡΜΑΙΣ»

Ο θερινός κινηματογράφος «ΣΙΝΕ ΘΕΡΜΑΙΣ» βρίσκεται επί της οδού Δημητρίου Καραολή & Καπετάν Χάψα. Λειτουργήσε για πρώτη φορά το 1996 και εξακολουθεί να λειτουργεί μέχρι και σήμερα. Είναι πρωτοβουλία του Δήμου Θέρμης ο οποίος και έχει την εποπτεία του κινηματογράφου. Υπάρχει μία αίθουσα με χωρητικότητα 200 θέσεων. Προβάλλει ταινίες πάντα α΄ προβολής. Υπεύθυνος δημοτικού κινηματογράφου είναι ο κ. Νίκος Θεοδωράκης.

Εικόνα 75. Διαφημιστικό φυλλάδιο του θερινού κινηματογράφου «ΣΙΝΕ ΘΕΡΜΑΪΣ». Πηγή: Δήμος Θέρμης
<<http://www.dimosthermis.gr/>>

1997 (κινηματογράφος «ΣΙΝΕ ΤΖΕΝΗ ΚΑΡΕΖΗ»)

«ΣΙΝΕ ΤΖΕΝΗ ΚΑΡΕΖΗ»

Άλλη μια πρωτοβουλία ενός Δήμου για την δημιουργία θερινού κινηματογράφου ήταν και του Δήμου Πολίχνης. Ο θερινός κινηματογράφος «ΣΙΝΕ ΤΖΕΝΗ ΚΑΡΕΖΗ» ιδρύθηκε το 1997, από το Δήμο Πολίχνης. Βρίσκεται εγκατεστημένος επί της οδού Ελπίδος και Φιλίππου 1, στο Πάρκο Κρύας Βρύσης, στην περιοχή της Πολίχνης.

Οι προβολές στο θερινό δημοτικό κινηματογράφο ξεκινούν από τα μέσα Ιουνίου και διαρκούν μέχρι και τα μέσα Σεπτεμβρίου. Η χωρητικότητα του κινηματογράφου είναι 200 θέσεων και προβάλλει ταινίες ευρωπαϊκού, ελληνικού και διεθνούς ρεπερτορίου, καθώς και παιδικές ταινίες, α' προβολής αλλά και β' προβολής.

Αναφέρεται στην ιστοσελίδα του Δήμου Πολίχνης⁶⁴:

«Ο χώρος εκπληρώνει τους στόχους του καθώς στη συνολική έκτασή του έχουν διαμορφωθεί ειδικοί χώροι αναψυχής για μικρούς και μεγάλους. Παράλληλα με το ταξίδι στον μαγικό κόσμο του σινεμά, δίδεται η μοναδική ευκαιρία επικοινωνίας με τους συνανθρώπους μας, πράγμα που έλειψε από την εποχή που έκλεισαν και οι 3 κινηματογραφικές αίθουσες στην Πολίχνη».

⁶⁴ Δήμος Πολίχνης, «Διοίκηση: Πολιτισμός: Σινέ Καρέζη: Θερινός κινηματογράφος Τζένη Καρέζη», <http://www.polichni.gr/administration/cinema/cine-karezi.html>.

1999 (κινηματογράφος «ΣΙΝΕ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΣΑΝΤΑΛΗ»)

«ΣΙΝΕ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΣΑΝΤΑΛΗ»

Λίγα μόνο χιλιόμετρα από το κέντρο της Θεσσαλονίκης, σε ένα πανοραμικό μέρος, στο 1ο χλμ Πανοράματος - Θέρμης, βρίσκεται ο θερινός κινηματογράφος «ΣΙΝΕ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΣΑΝΤΑΛΗ» μακριά από την πικνοκατοικημένη περιοχή, ο οποίος ιδρύθηκε το 1999 από το Δήμο Πανοράματος και λειτουργεί μέχρι και σήμερα. Ιδιοκτήτης του κινηματογράφου είναι ο Δημοτικός Κινηματογράφος Πανοράματος.

Διαθέτει 230 θέσεις και ειδική τέντα (σκέπαστρο) που προφυλάσσει 100 θέσεις περίπου. Περιλαμβάνει στερεοφωνικό σύστημα ανάγνωσης και μετάδοσης ήχου DOLBY DIGITAL. Καθημερινά γίνονται δύο προβολές στις 21:00 και στις 23:00, εκτός από ταινίες μεγάλης διάρκειας όπου τότε γίνεται καθημερινά μόνο μία προβολή στις 21:30 και προβάλλει ταινίες κυρίως α΄ προβολής και β΄ προβολής που είναι της προηγούμενης σεζόν.

Η λειτουργία του θερινού κινηματογράφου ξεκινά στα τέλη Μαΐου και συνεχίζεται μέχρι και αρχές Σεπτεμβρίου, ανάλογα με τις επιτρεπτές καιρικές συνθήκες.

Τέλος, διαθέτει άνετο parking καθώς επίσης και κυλικείο όπου σε κάθε διάλλειμα μπορεί ο επισκέπτης να απολαύσει το αναψυκτικό του.

2001 (κινηματογράφος «ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΕΥΟΣΜΟΥ»)

«ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΕΥΟΣΜΟΥ»

Ο Δημοτικός Κινηματογράφος του Δήμου Εύοσμου ιδρύθηκε στις αρχές του 2001. Πρόκειται για ένα σύγχρονο κινηματογράφο ο οποίος στεγάζεται στο Πολιτιστικό Κέντρο Ευόσμου στην οδό Μεγ. Αλεξάνδρου 57. Είναι εξοπλισμένος με σύγχρονα μηχανήματα ήχου και εικόνας, προσελκύοντας έτσι τους κατοίκους της περιοχής.

Οι προβολές ταινιών γίνονται δύο φορές την εβδομάδα, Παρασκευή και Κυριακή, ενώ παράλληλα από τις 8 Δεκεμβρίου 2001 λειτουργεί παιδικός κινηματογράφος, προβάλλοντας ταινίες μεταγλωττισμένες κάθε Κυριακή στις 11:30.

Στην ιστοσελίδα του Δήμου Ευόσμου αναφέρετε⁶⁵:

⁶⁵ Δήμος Ευόσμου, «Πολιτισμός: Δημοτικός Κινηματογράφος», http://www.evosmos.gr/index.php?option=com_content&task=blogcategory&id=116&Itemid=575.

«Στα πλαίσια του Δημοτικού Κινηματογράφου Εύοσμου λειτουργεί Κινηματογραφική Λέσχη με περίπου 100 μέλη. Η ενεργή συμμετοχή στην άνοδο του πολιτιστικού επιπέδου της περιοχής του Ευόσμου, καθώς και στην επιλογή των ταινιών αλλά και σε όλες γενικότερα τις δραστηριότητες της λέσχης είναι κάποια από τα προνόμια των μελών».

Υπεύθυνη του Δημοτικού Κινηματογράφου Ευόσμου είναι η κ. Ρίτσα Γεωργιάδου.

Εικόνα 76. Εξωτερική άποψη του Δήμου Ευόσμου. Πηγή: Δήμος Ευόσμου. <<http://www.evosmos.gr/>>

2.1.4 ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (χειμερινοί – θερινοί) : ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΣ ΕΝΑΡΞΗΣ ΜΕ ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΗ ΣΕΙΡΑ & ΕΙΔΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

2.1.4.1 Χειμερινοί Κινηματογράφοι :

(«ΑΓΓΕΛΙΚΑ», «ΑΕΛΛΩ», «ΑΚΡΟΠΟΛ», «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ», «ΑΛΦΑ», «ΑΝΤΑ», «ΑΝΤΑ», «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΝ», «ΑΣΤΥ», «ΒΑΚΟΥΡΑ», «ΒΙΛΜΑ», «ΓΑΛΑΞΙΑΣ», «ΓΑΝΟΥ», ΕΛΕΝΑ, «ΕΡΑΖ», «ΕΣΠΕΡΟΣ», «ΘΕΑΝΩ», «ΘΥΜΕΛΗ», «ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ», «ΚΑΠΙΤΟΛ», «ΚΛΕΙΩ», «ΚΟΛΟΣΣΑΙΟΝ», «ΚΩΣΤΗ», «ΚΩΤΟΥΛΑ», «ΛΑΙΚΟΝ», «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ», «ΜΑΞΙΜ», «ΜΕΛΠΩ», «ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ», «ΝΕΔΕΛΚΟ», «ΝΕΛΛΗ», «ΝΤΑΛΙΑ», «ΟΛΓΑ», «ΠΕΡΑΝ», «ΡΙΒΟΛΙ», «ΣΙΝΕ ΕΛΕΝΑ», «ΣΙΝΕ ΚΑΒΑΣΗ», «ΣΙΝΕ ΟΜΟΝΟΙΑ», «ΣΙΝΕΕΠ», «ΤΙΤΑΝΙΑ» & «ΦΑΡΓΚΑΝΗ»)

«ΑΓΓΕΛΙΚΑ»

Στην οδό Αγίου Δημητρίου λειτουργούσε ο χειμερινός κινηματογράφος α' προβολής «ΑΓΓΕΛΙΚΑ». Δεν είναι γνωστό για το πότε ακριβώς λειτούργησε για πρώτη φορά, υπολογίζεται από μαρτυρίες ότι ξεκίνησε περίπου στην δεκαετία του '60. Επίσης δεν είναι γνωστή η χρονολογία που έκλεισε. Σήμερα τη θέση του έχει πάρει γνωστό σούπερ μάρκετ της πόλης.

«ΑΕΛΛΩ»

Λίγο πιο κάτω στην οδό Ολύμπου & Πλάτωνος γωνία, στεγαζόταν ο χειμερινός κινηματογράφος «ΑΕΛΛΩ». Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν α' προβολής. Δεν είναι γνωστό το πότε λειτούργησε για πρώτη φορά και πότε έκλεισε ο κινηματογράφος «ΑΕΛΛΩ».

«ΑΚΡΟΠΟΛ»

Στην περιοχή Συκιές στην τοποθεσία Δροσιά ήταν εγκατεστημένος ο χειμερινός κινηματογράφος «ΑΚΡΟΠΟΛ». Χειμερινός αρχικά κινηματογράφος που στην συνέχεια μετεξελίχθηκε σε θερινός πρόβαλε ταινίες β' προβολής. Δεν είναι γνωστό το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου καθώς επίσης και το πότε λειτούργησε για πρώτη φορά και πότε έκλεισε.

«ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ»

Ο κινηματογράφος «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ» στεγάζεται μέχρι και σήμερα κάτω από την Λέσχη Αξιωματικών, κοντά στο Λευκό Πύργο Θεσσαλονίκης, επί της οδού Εθνικής Αμύνης 1. Πρόβαλε πάντα ταινίες α' προβολής και έχει μία αίθουσα χωρητικότητας 400 περίπου ατόμων. Ιδρύθηκε στη δεκαετία του 1990 και έκλεισε περίπου το 2000.

Περίπου το 2003 ανοίγει ξανά τις πύλες του ως κινηματοθέατρο «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ» υπό την εποπτεία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης. Σήμερα προβάλλει ταινίες α' προβολής και στο χώρο του πραγματοποιούνται και αρκετές θεατρικές παραστάσεις.

Εικόνα 77. Εξωτερική όψη του κινηματογράφου «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ»

«ΑΛΦΑ»

Στην περιοχή της Νέας Κρήνης ήταν εγκατεστημένος ο κινηματογράφος «ΑΛΦΑ», προβάλλοντας ταινίες β' προβολής. Δεν είναι γνωστό το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου καθώς επίσης και το πότε λειτούργησε για πρώτη φορά και πότε έκλεισε.

«ΑΝΤΑ»

Δυτικά της Θεσσαλονίκης, στην περιοχή των Αμπελοκήπων λειτουργούσε ο κινηματογράφος «ΑΝΤΑ». Χειμερινός κινηματογράφος, πρόβαλε ταινίες β' προβολής. Δεν είναι γνωστό το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου καθώς επίσης και το πότε λειτούργησε για πρώτη φορά και πότε έκλεισε.

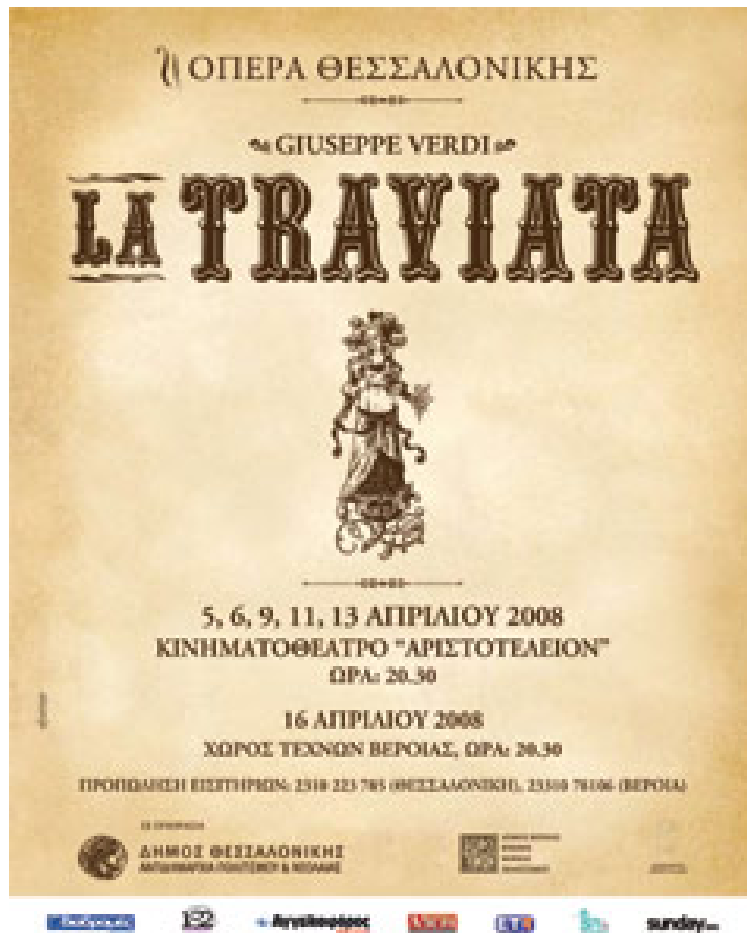
«ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΝ»

Απέναντι ακριβώς από τον κινηματογράφο «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ» επί της οδού Εθνικής Αμύνης 2, βρίσκεται ο κινηματογράφος «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΝ». Πρόκειται για ένα παλιό κινηματογράφο που λειτουργεί μέχρι και σήμερα υπό την μορφή πλέον του κινηματοθεάτρου. Βρίσκεται υπό την εποπτεία του Δήμου Θεσσαλονίκης.

Εικόνα 78. Εξωτερική άποψη του κινηματογράφου «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΝ»

Διαθέτει μία αίθουσα χωρητικότητας 800 θέσεων και με ήχο DOLBY DIGITAL. Πέραν των θεατρικών παραστάσεων που δίδονται, πραγματοποιούνται επίσης διάφορες συναυλίες καθώς επίσης και παραστάσεις όπερας.

Εικόνα 79. Διαφημιστικό banner στην ιστοσελίδα www.cityportal.gr του κινηματοθέατρου «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΝ». Πηγή: Οδηγός Θεσσαλονίκης, 2008. <www.cityportal.gr>

«ΑΣΤΥ»

Άλλος ένας χειμερινός κινηματογράφος ο οποίος βρισκόταν στην περιοχή των Συκεών, ήταν ο κινηματογράφος «ΑΣΤΥ». Δεν είναι γνωστό το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου καθώς επίσης και το πότε λειτούργησε για πρώτη φορά και πότε έκλεισε και ποιο το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΒΙΛΜΑ»

Στην περιοχή του Διοικητηρίου κοντά στο Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης, βρισκόταν ο χειμερινός κινηματογράφος «ΒΙΛΜΑ» β' προβολής. Δεν είναι γνωστό το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου καθώς επίσης και το πότε λειτούργησε για πρώτη φορά και πότε έκλεισε και ποιο το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΓΑΛΑΞΙΑΣ»

Ο κινηματογράφος «ΓΑΛΑΞΙΑΣ», βρισκόταν επί της οδού Λεωφ. Στρατού, λίγο πιο κάτω από το Γαλλικό Ινστιτούτο. Πρόκειται για χειμερινό κινηματογράφο, ο οποίος πρόβαλε ταινίες α' προβολής. Σήμερα τη θέση του κινηματογράφου την έχει πάρει γνωστό σούπερ μάρκετ της πόλης. Δεν γνωστό για την ακριβή χρονολογίας λειτουργίας του και λήξης.

«ΓΑΝΟΥ»

Στην περιοχή της Χαριλάου, δίπλα στο κοσμικό κέντρο ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ, βρισκόταν εγκατεστημένος ο χειμερινός κινηματογράφος, β' προβολών «ΓΑΝΟΥ». Δεν είναι γνωστό το πότε λειτούργησε για πρώτη φορά και πότε έκλεισε.

«ΕΛΕΝΑ»

Δυτικά της Θεσσαλονίκης, στην περιοχή της Νεάπολης, υπήρχε και ο κινηματογράφος «ΕΛΕΝΑ». Χειμερινός κινηματογράφος, ο οποίος πρόβαλε ταινίες β' προβολής. Δεν είναι γνωστό το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου καθώς επίσης και το πότε λειτούργησε για πρώτη φορά και πότε έκλεισε.

«ΕΡΑΖ»

Επί της οδού Μπότσαρη, κάτω από την Δελφών λειτούργουσε ο χειμερινός κινηματογράφος «ΕΡΑΖ». Υπήρξε από τους καλούς κινηματογράφους της περιοχής την εποχή της λειτουργίας του. Πρόβαλε ταινίες α' προβολής. Σήμερα την θέση του έχει πάρει γνωστό σούπερ μάρκετ της πόλης. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του κινηματογράφου.

«ΕΣΠΕΡΟΣ»

Ο κινηματογράφος «ΕΣΠΕΡΟΣ» ήταν εγκατεστημένος στην οδό Αλεξάνδρου Σβώλου 2, στο κέντρο της πόλης της Θεσσαλονίκης. Με μια μεγάλη πορεία στο χώρο του κινηματογράφου, ο χειμερινός κινηματογράφος «ΕΣΠΕΡΟΣ», ήταν από τους πρώτους κινηματογράφους της πόλης σε προβολή α' ταινιών. Διέθετε τα τελευταία χρόνια, ύστερα από ανακαίνιση που είχε υποστεί δύο αίθουσες, χωρητικότητας 350 και 160 θέσεων αντίστοιχα και με ήχο DOLBY DIGITAL και DOLBY SURROUND. Είναι στην ιδιοκτησία των Κ. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ – Γ. ΡΑΠΠΟΣ και συγκαταλέγονταν και

αυτός στην αλυσίδα των κινηματογράφων Movie Star Cinemas - Αλυσίδα Κινηματογράφων των επιχειρηματιών⁶⁶.

Εικόνα 80. Εσωτερική όψη του κινηματογράφου «ΕΣΠΕΡΟΣ». Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 < <http://www.moviestar.gr/esperos/index.asp> >

Εικόνα 81. Εσωτερική όψη του κινηματογράφου «ΕΣΠΕΡΟΣ» . Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 < <http://www.moviestar.gr/esperos/index.asp> >

Τα τελευταία χρόνια ο κινηματογράφος δεν λειτουργεί και την θέση του έχει πάρει μία επιχείρηση πάρκινγκ που έχει διατηρήσει το όνομα του κινηματογράφου.

⁶⁶ «Εσπερος», Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR <http://www.moviestar.gr/esperos/index.asp>.

«ΘΕΑΝΩ»

Ο κινηματογράφος «ΘΕΑΝΩ» βρίσκεται επί της οδού Κωνσταντινουπόλεως 75, στην περιοχή Μπότσαρη. Υπήρξε χειμερινός κινηματογράφος, χωρίς βέβαια να γνωρίζουμε το είδος των ταινιών που πρόβαλε. Επίσης δεν είναι γνωστή η χρονολογία έναρξης της λειτουργίας και κινηματογράφου. Σήμερα λειτουργεί ακόμη ως κινηματογράφος αλλά με διαφορετικό είδος προβολής ταινιών.

«ΘΥΜΕΛΗ»

Στην οδό Παλαιών Πατρών με Αλεξάνδρου Σβώλου, στο κέντρο της πόλης υπήρχε ο χειμερινός κινηματογράφος «ΘΥΜΕΛΗ». Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν πάντα α΄ προβολής.

«ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ»

Αριστοτέλους και Βασιλέως Ηρακλείου & Αριστοτέλους γωνία, βρισκόταν ο κινηματογράφος «ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ». Υπήρξε ένας από τους χειμερινούς κινηματογράφους, προβάλλοντας ταινίες α΄ προβολής. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του κινηματογράφου.

«ΚΑΠΙΤΟΛ»

Ο χειμερινός κινηματογράφος «ΚΑΠΙΤΟΛ» βρισκόταν στην οδό Κρήτης 37 & Μαρτίου γωνία. Ήταν ένας από τους παλιούς καλούς κινηματογράφους της πόλης, ο οποίος έκλεισε τα τελευταία χρόνια. Τη θέση του έχει πάρει γνωστό σούπερ μάρκετ της πόλης. Οι ταινίες που πρόβαλε ως κινηματογράφος ήταν πάντα α΄ προβολής. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του κινηματογράφου.

«ΚΛΕΙΩ»

Κοντά την εκκλησία του Αγίου Αθανασίου, στην Εγνατία βρισκόταν ο κινηματογράφος «ΚΛΕΙΩ». Χειμερινός κινηματογράφος, ο οποίος πρόβαλε ταινίες α΄ προβολής. Το 1990 έκλεισε και την θέση του πήρε γνωστό χρηματοπιστωτικό ίδρυμα της χώρας. Δεν είναι γνωστή η ακριβής ημερομηνία λειτουργίας του κινηματογράφου.

«ΚΟΛΟΣΣΑΙΟΝ»

Ο κινηματογράφος «ΚΟΛΟΣΣΑΙΟΝ» είναι και αυτός ένας από τους λίγους που λειτουργούν μέχρι και σήμερα. Βρίσκεται στην οδό Βασ. Όλγας 150 κοντά στη

περιοχή Μαρτίου. Πρόκειται για ένα χειμερινό κινηματογράφο με δυναμικότητα μιας αίθουσας 800 θέσεων. Ο ήχος του είναι DOLBY DIGITAL και εφοδιασμένο με σύγχρονα μηχανήματα προβολής.

Ο κινηματογράφος «ΚΟΛΟΣΣΑΙΟΝ» πέρασε και αυτός την κρίση που πέρασαν όλοι οι παραδοσιακοί κινηματογράφοι ενάντια των πολυσινεμά των multiplex. Από την έναρξη του μέχρι και σήμερα έχει κλείσει και ανοίξει αρκετές φορές, αλλάζοντας αρκετούς επιχειρηματίες. Τονίζεται δε ότι πλέον λειτουργεί και ως κινηματοθέατρο. Τέλος, δεν είναι γνωστή η χρονολογία έναρξης του κινηματογράφου.

Εικόνα 82. Τυχαία φωτογραφία

«ΚΩΣΤΗ»

Στην οδό Αλεξάνδρου Σβώλου βρισκόταν ο κινηματογράφος «ΚΩΣΤΗ». Ένας χειμερινός κινηματογράφος ο οποίος πρόβαλε ταινίες β' προβολής. Δεν είναι γνωστό το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου καθώς επίσης και το πότε λειτούργησε για πρώτη φορά και πότε έκλεισε.

«ΚΩΤΟΥΛΑ»

Επί της Νέας Εγνατίας (Κ. Καραμανλή σήμερα) με Μπότσαρη γωνία, βρισκόταν ο παλιός χειμερινός κινηματογράφος «ΚΩΤΟΥΛΑ», που σήμερα τη θέση του έχει πάρει μία επιχείρηση internet café, αφού αρχικά είχε γίνει κέντρο διασκέδασης.

Η είσοδός του ήταν από την Εγνατία και είχε μεγάλη πλατεία χωρητικότητας 600 θέσεων, με μεγάλη οθόνη. Χαρακτηριστικό του κινηματογράφου είναι ότι τις Κυριακές παίζοντας παιδικές ταινίες, στα διαλλείματα των ταινιών υπήρχε κάποιος κλόουν όπου διασκεδάζε τα παιδιά και έδινε δώρα στους μικρούς θεατές.

Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν πάντα α΄ προβολής. Δυστυχώς δεν είναι γνωστή η χρονολογία έναρξης του κινηματογράφου. Απ΄ ότι γνωρίζουμε έκλεισε και αυτός στα τέλη του 1996.

«ΛΑΙΚΟΝ»

Στην οδό Μοναστηρίου 2, στο Βαρδάρη βρίσκεται μέχρι και σήμερα ο κινηματογράφος «ΛΑΙΚΟΝ». Συγκεκριμένα είναι εγκατεστημένος στη στοά «ΟΔΥΣΣΕΩΣ». Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν β΄ προβολής και οι θεατές του ήταν λαϊκοί άνθρωποι. Τώρα έχει αλλάξει το στιλ του και προβάλλει ταινίες διαφορετικού είδους.

Εικόνα 83. Τυχαία φωτογραφία

«ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ»

Στην οδό Εθνικής Αμύνης & Αλεξάνδρου Σβώλου (πρώην Πρ. Νικολάου), λίγο πιο πάνω από το σημερινό κινηματογράφο «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ» λειτουργούσε ένας άλλος χειμερινός κινηματογράφος με το ίδιο όνομα. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του κινηματογράφου, καθώς επίσης και οι ταινίες οι οποίες πρόβαλε.

«ΜΑΞΙΜ»

Στο πάρκο της Κρήτης στο Ντεπώ, βρισκόταν ο κινηματογράφος «ΜΑΞΙΜ», προβάλλοντας ταινίες α' προβολής. Υπήρξε χειμερινός κινηματογράφος, που τώρα έχει πάρει την θέση γνωστό σούπερ μάρκετ της πόλης. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του κινηματογράφου.

«ΜΕΛΠΩ»

Άλλος ένας κινηματογράφος που δεν γνωρίζουμε ακριβώς το σημείο εγκατάστασης και το πότε λειτούργησε για πρώτη φορά και πότε έκλεισε είναι ο κινηματογράφος «ΜΕΛΠΩ» στην περιοχή της Τριανδρίας Θεσσαλονίκης. Ένας συνοικιακός κινηματογράφος, που πρόβαλε ταινίες β' προβολής.

«ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ»

Στην περιοχή Φλέμινγκ και συγκεκριμένα στην Βασ. Ολγας 65, πίσω από το σημερινό ξενοδοχείο ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ, υπήρχε ο κινηματογράφος «ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ» ο οποίος έκλεισε τα τελευταία 5 – 6 χρόνια. Χειμερινός κινηματογράφος με προβολή ταινιών α' προβολής. Υπήρχε μία αίθουσα 780 θέσεων. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης του κινηματογράφου.

«ΝΕΔΕΛΚΟ» & «ΝΤΑΛΙΑ»

Στην περιοχή του Αγ. Παντελεήμονος, υπήρχαν δύο χειμερινοί κινηματογράφοι το «ΝΕΔΕΛΚΟ» και η «ΝΤΑΛΙΑ». Ήταν κινηματογράφοι β' προβολών. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης των κινηματογράφων αυτών, καθώς και η ακριβής θέση εγκατάστασης τους.

«ΣΙΝΕ ΝΕΛΛΗ»

Στη Σταυρούπολη και συγκεκριμένα στην περιοχή Ομόνοια βρισκόταν ο χειμερινός – θερινός κινηματογράφος «ΝΕΛΛΗ». Ένας συνοικιακός κινηματογράφος που πρόβαλε πάντα ταινίες β' προβολής. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του κινηματογράφου, καθώς και η ακριβής θέση εγκατάστασης του.

«ΟΛΓΑ»

Στην Νέα Κρήνη Θεσσαλονίκης, στην παραλία Αρεστού ήταν εγκατεστημένος ο κινηματογράφος «ΟΛΓΑ». Ο κινηματογράφος «ΟΛΓΑ» ήταν χειμερινός κινηματογράφος και πρόβαλε ταινίες β΄ προβολής. Σήμερα τη θέση του έχει πάρει γνωστό σούπερ μάρκετ της πόλης. Υπολογίζεται ότι λειτούργησε και έκλεισε την δεκαετία του '80, ύστερα από μαρτυρίες. Βέβαια, δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του κινηματογράφου, καθώς και η ακριβής θέση εγκατάστασης του.

«ΠΕΡΑΝ»

Στην περιοχή της Μενεμένης λειτούργουσε ο κινηματογράφος «ΠΕΡΑΝ». Ένας χειμερινός κινηματογράφος για τον οποίο δεν γνωρίζουμε την ακριβή θέση εγκατάστασης του καθώς και την χρονολογία έναρξης και λήξης του κινηματογράφου. Γνωστό δεν είναι και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΡΙΒΟΛΙ»

Το «ΡΙΒΟΛΙ» βρισκόταν στην οδό Παύλου Μελά, κατεβαίνοντας την οδό πριν τον κινηματογράφο «ΗΛΥΣΙΑ». Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν πάντα α΄ προβολής και λειτούργουσε μόνο κατά τη διάρκεια του χειμώνα. Σήμερα στη θέση του υπάρχει ένα κέντρο διασκέδασης. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του κινηματογράφου.

«ΣΙΝΕ ΕΛΕΝΑ»

Ο κινηματογράφος «ΕΛΕΝΑ» βρισκόταν στην περιοχή της Νεάπολης και συγκεκριμένα μετά τον Κόκορα. Υπήρξε χειμερινός και θερινός κινηματογράφος και πρόβαλε ταινίες β΄ προβολής. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του κινηματογράφου, καθώς και η ακριβής θέση εγκατάστασης του.

«ΣΙΝΕ ΚΑΒΑΣΗ»

Στην οδό Καραολή & Δημητρίου στον Εύοσμο Θεσσαλονίκης, απέναντι από την Εμπορική Τράπεζα του Ευόσμου, βρισκόταν ο χειμερινός κινηματογράφος των ΑΦΩΝ ΚΑΒΑΣΗ, από τους οποίους πήρε και το όνομα του. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του κινηματογράφου, καθώς και το είδος των ταινιών που πρόβαλε. Σήμερα στην θέση του βρίσκεται κάποιο κέντρο διασκέδασης.

«ΣΙΝΕ ΟΜΟΝΟΙΑ»

Στην περιοχή της Ηλιούπολης, και συγκεκριμένα στο πασίγνωστο τρίγωνο του Βαρσάμη, ήταν εγκατεστημένος ο κινηματογράφος «ΣΙΝΕ ΟΜΟΝΟΙΑ». Χειμερινός κινηματογράφος για τον οποίο όμως δεν γνωρίζουμε πότε λειτούργησε πρώτη φορά και πότε έκλεισε, καθώς και το είδος των ταινιών που πρόβαλε. Σήμερα τη θέση του κινηματογράφου την έχει πάρει γνωστό σούπερ μάρκετ της πόλης μας.

«ΣΙΝΕΕΠ»

Ο κινηματογράφος «ΣΙΝΕΕΠ» βρισκόταν στην οδό Αλεξάνδρου Σβώλου στο κέντρο της πόλης. Χειμερινός κινηματογράφος πρόβαλε αρχικά ταινίες για μικρούς φίλους, ενώ αργότερα άλλαξε το είδος των ταινιών του, προβάλλοντας μεταμεσονύχτιες ταινίες διαφορετικού είδους. Χειμερινός κινηματογράφος, ο οποίος ήταν ο «κινηματογράφος των παιδιών» όπως λέγονταν, για το λόγο ότι πρόβαλε παιδικές ταινίες. Δεν είναι γνωστή η χρονολογία έναρξης και λήξης της λειτουργίας του κινηματογράφου. Σήμερα ο χώρος μένει ανεκμετάλλευτος.

«TITANIA»

Ο πιο καινούριος κινηματογράφος που άνοιξε τα τελευταία χρόνια στην πόλη μας ήταν ο κινηματογράφος «TITANIA». Υπολογίζεται ότι ξεκίνησε τη λειτουργία του περίπου το 2001, και έκλεισε περίπου το 2006. Βρισκόταν στην καρδιά της Θεσσαλονίκης, στην οδό Λαγκαδά 15. Διέθετε δύο μοντέρνες και πλήρως εξοπλισμένες αίθουσες, χωρητικότητας 380 και 130 θέσεων αντίστοιχα, με DOLBY DIGITAL η αίθουσα 1 και DOLBY SURROUND, η αίθουσα 2. Είχε άνετο φουαγιέ και πλήρως εξοπλισμένο μπαρ.

Στο ισόγειο λειτουργούσε video club 24ωρης εξυπηρέτησης της αλυσίδας FFF. Σήμερα δεν λειτουργεί και δεν γνωρίζουμε πια θα είναι η εξέλιξη του. Ήταν ιδιοκτησία των Κ. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ – Γ. ΡΑΠΠΟΣ και συγκαταλέγονταν στην αλυσίδα των κινηματογράφων Movie Star Cinemas - Αλυσίδα Κινηματογράφων των επιχειρηματιών⁶⁷.

⁶⁷ «Τιτάνια», Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR, <http://www.moviestar.gr/titania/index.asp>.

Εικόνα 84. Εξωτερική όψη του κινηματογράφου «ΤΙΤΑΝΙΑ». Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003
<<http://www.moviestar.gr/titania/index.asp>>

Εικόνα 85. Εσωτερική όψη του κινηματογράφου «ΤΙΤΑΝΙΑ» Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003
<<http://www.moviestar.gr/titania/index.asp>>

«ΦΑΡΓΚΑΝΗ»

Ο κινηματογράφος «ΦΑΡΓΚΑΝΗ» είναι επίσης ένας από τους παλιούς καλούς κινηματογράφους που λειτουργεί μέχρι και σήμερα. Βέβαια υπήρξε αρκετές φορές παύση του κινηματογράφου, αλλά έπειτα από αναδόμηση, άρχισε να λειτουργεί

κανονικά. Βρίσκεται στην οδό Αγ. Παντελεήμονος 10, στην καρδιά της πόλης, στην Καμάρα.

Υπάρχει μία αίθουσα προβολής 500 θέσεων και οι ταινίες του είναι α' προβολής. Τελευταία συχνά φιλοξενεί και διάφορες θεατρικές παραστάσεις. Ο ήχος του είναι DOLBY DIGITAL.

Εικόνα 86. Ο κινηματογράφος «ΦΡΑΓΚΑΝΗ» πριν το 2000

Εικόνα 87. Ο κινηματογράφος «ΦΑΡΓΚΑΝΗ» σήμερα

Εικόνα 88. Στο φουαγιέ του κινηματογράφου «ΦΑΡΓΚΑΝΗ»

2.1.4.2 Θερινοί Κινηματογράφοι :

Ο θερινός κινηματογράφος είναι ένας από τους πιο αγαπητούς θεσμούς της ελληνικού τύπου ψυχαγωγίας. Ο κινηματογράφος από την πρώτη στιγμή της εμφάνισής του στην Ελλάδα, ως είδος ψυχαγωγίας, έγινε ιδιαίτερα δημοφιλής στα πλήθη του κόσμου που συνέρρεαν στις αίθουσες για να παρακολουθήσουν ελληνικές και ξένες ταινίες.

Οι πρώτοι θερινοί κινηματογράφοι αποτελούσαν απλοϊκές κατασκευές με την αναγκαία οθόνη προβολής και τον χώρο με τις καρέκλες για το φιλοθεάμον κοινό, αλλά και το αναψυκτήριο, την καμπίνα προβολής και τους χώρους υγιεινής. Στις δεκαετίες μετά τον πόλεμο, κυρίως του '60 και '70 οι θερινοί κινηματογράφοι άνθησαν και έγιναν από τους πιο πολυσύχναστους χώρους συγκέντρωσης στα αστικά κέντρα. Ήταν ο χώρος όπου αναδείχθηκαν και λατρεύτηκαν οι δημοφιλέστεροι ηθοποιοί του ελληνικού και ξένου κινηματογράφου.

«Η μαγεία του θερινού κινηματογράφου» με τον ουράνιο θόλο από πάνω από τους θεατές να δημιουργεί μια δεύτερη σκηνή προς την οποία συχνά δραπετεύει το μάτι. Το θερινό σινεμά έχει μια γεύση νοσταλγίας. Μια νοσταλγία για τις δειλές αρχές του κινηματογράφου όταν ο χώρος του σινεμά ήταν χώρος συνάντησης, κοινωνικής συναναστροφής, κρυφών φιλιών, η μοναδική έξοδος που επιτρεπόταν. Μερικές φορές ήταν και η μοναδική διέξοδος από τη σκληρή βαρετή καθημερινότητα. Μια φυγή προς το όνειρο.

Υπάρχει μια νοσταλγία για εκείνη την εποχή, πριν εξοικειωθούμε με τα εντυπωσιακά οπτικοαουστικά μέσα τότε που λατρεύαμε ινδάλματα, ταυτιζόμασταν με τους αστέρες, ονειρευόμασταν τον εαυτό μας πρωταγωνιστή παράξενων ιστοριών. Θερινό σινεμά απλό ρομαντικό πράγμα που μπορεί να κάνει κάποιος στην εποχή μας, στη ζωή της σύγχρονης μεγαλούπολης. Κανείς δεν μπορεί να αντισταθεί στην ομορφιά μιας καλοκαιρινής νύχτας λουσομένης στο φως του φεγγαριού με μια ιστορία της έβδομης τέχνης να "ξεδιπλώνεται" στην οθόνη.⁶⁸

⁶⁸ Δήμος Θέρμης, «Ανακοινώσεις», <http://www.dimosthermis.gr/>.

(«ΑΑΡΟΝ», «ΑΘΗΝΑ», «ΑΙΑΣ», «ΑΙΓΑΙΟΝ», «ΑΚΤΑΙΟΝ», «ΑΛΕΞ», «ΑΛΚΥΟΝΙΣ», «ΑΛΣΟΣ», «ΑΜΑΛΙΑ», «ΑΝΕΣΙΣ», «ΑΝΝΑ», «ΑΠΟΜΩΝ», «ΑΡΓΩ», «ΑΡΖΕΝΤΙΝΑ», «ΔΗΜΟΥ ΣΥΚΕΩΝ», «ΕΛΛΑΣ», «ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΣ», «ΕΝΑ», «ΕΝΤΕΝ», «ΕΡΜΗΣ», «ΖΑΠΠΕΙΟΝ», «ΖΕΥΣ», «ΚΟΡΔΕΛΙΟΥ», «ΚΟΡΩΝΙΣ», «ΛΑΟΥΡΑ», «ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ», «ΛΗΤΩ», «ΛΟΥΞ», «ΜΑΞΙΜ», «ΜΑΡΙ», «ΜΕΤΡΟΠΟΛ», «ΣΙΝΕ ΜΟΝΗΣ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ», «ΝΑΠΟΛΙΤΑΝΑ», «ΝΕΑΠΟΛΙΣ», «ΝΤΩΒΙΛ», «ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ», «ΡΕΞ», «ΣΕΛΗΝΗ», «ΣΙΝΕ ΑΚΡΙΤΑΣ», «ΣΙΝΕ ΑΛΣΟΣ», «ΣΙΝΕ ΔΗΜΟΥ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ», «ΣΙΝΕ ΗΒΗ», «ΣΙΝΕ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ», «ΣΙΝΕ ΚΑΣΤΕΛΛΟ»)

«ΑΑΡΟΝ»

Ο θερινός κινηματογράφος «ΑΑΡΟΝ» βρισκόταν στην περιοχή Χαριλάου, κοντά στον Κήπο του Καλού. Ο κινηματογράφος στεγαζόταν σε ένα πολυχώρο που λεγόταν «Ααρόν Μπενσόα», όπου υπήρχε σινεμά, κέντρο διασκέδασης, τυχερά παιχνίδια κ.α.

Χαρακτηριστικό του κινηματογράφου ήταν ο πλούσιος μπουφές που υπήρχε στα διαλλείματα με τα ωραία γλυκίσματα και πασατέμπο, σπόρια, στραγάλια κτλ. Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν β' προβολής. Δεν είναι γνωστή η χρονολογία έναρξης και λήξης της λειτουργίας του κινηματογράφου.

«ΑΘΗΝΑ»

Επί της οδού Βασ. Όλγας βρισκόταν ο κινηματογράφος «ΑΘΗΝΑ», κοντά στην Μπότσαρη, στην Ανάληψη. Θερινός κινηματογράφος, σε ένα πολύ ωραίο χώρο, περικυκλωμένο με λουλούδια, πρόβαλε ταινίες α' προβολής. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου.

«ΑΙΑΣ»

Στην περιοχή των 40 Εκκλησιών, επί της οδού Σκοπών 12, υπήρχε ο θερινός κινηματογράφος «ΑΙΑΣ». Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΑΙΓΑΙΟΝ»

Στη περιοχή του Βότση, στην Κηφισιά, λειτουργούσε ο θερινός κινηματογράφος «ΑΙΓΑΙΟΝ». Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΑΚΤΑΙΟΝ»

Ένας επίσης παλιός κινηματογράφος, του '60 περίπου, είναι και ο θερινός κινηματογράφος «ΑΚΤΑΙΟΝ», ο οποίος βρισκόταν στην παραλία της Αρετσούς στη Νέα Κρήνη. Πλημμυρισμένος με λουλούδια, στην πλατεία του κινηματογράφου, πρόβαλε ταινίες α' προβολής του καλοκαιρινούς μήνες. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου.

«ΑΛΕΞ»

Επί της οδού Ολύμπου 106 & Αγίας Σοφίας γωνία βρισκόταν μέχρι και πέρυσι ο θερινός κινηματογράφος «ΑΛΕΞ». Ήταν επίσης ένας από τους παλιούς κινηματογράφους της Θεσσαλονίκης, ο οποίος μπόρεσε και αντιμετώπισε επάξια τα multiplex.

Λέγεται βέβαια, ότι το 2009 ο κινηματογράφος θα επαναλειτουργήσει με νέα διεύθυνση. Οι ταινίες που πρόβαλε ο κινηματογράφος «ΑΛΕΞ» ήταν α' προβολής. Για τον κινηματογράφο «ΑΛΕΞ» δεν είναι γνωστή η ακριβής ημερομηνία έναρξης του.

Εικόνα 89. Εξωτερική όψη του κινηματογράφου «ΑΛΕΞ» σήμερα

«ΑΛΚΥΟΝΙΣ»

Άλλος ένας θερινός κινηματογράφος στην Πλατεία Αριστοτέλους ήταν ο κινηματογράφος «ΑΛΚΥΟΝΙΣ». Δυστυχώς δεν υπάρχουν στοιχεία για την ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου, καθώς και τις ταινίες τις οποίες πρόβαλε και τότε λειτούργησε για πρώτη φορά και τότε έκλεισε.

«ΑΛΣΟΣ»

Ο θερινός κινηματογράφος «ΑΛΣΟΣ» βρισκόταν στη περιοχή της Νεάπολης, πίσω από την στάση του αστικού λεωφορείου Βαρσάμη. Δεν υπάρχουν στοιχεία για και τις ταινίες τις οποίες πρόβαλε και τότε λειτούργησε για πρώτη φορά και τότε έκλεισε.

«ΑΜΑΛΙΑ»

Στην οδό Αρχαιολογικού Μουσείου, στην περιοχή Φλέμινγκ υπήρχε ο θερινός κινηματογράφος «ΑΜΑΛΙΑ». Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν α΄ προβολής. Δεν υπάρχουν στοιχεία για το πότε λειτούργησε για πρώτη φορά και τότε έκλεισε.

«ΑΝΕΣΙΣ»

Στην Τριανδρία στην οδό Ύδρας 37, υπήρχε άλλος ένας θερινός κινηματογράφος το «ΑΝΕΣΙΣ». Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ANNA»

Κάπου στην Πλατεία Αριστοτέλους υπήρχε επίσης και ο θερινός κινηματογράφος «ANNA» στο κέντρο της πόλης. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΑΠΟΛΛΩΝ»

Στην οδό Σαρανταπόρου 4, βρίσκεται ο θερινός κινηματογράφος «ΑΠΟΛΛΩΝ». Είναι ένας από τους παλιούς καλούς παραδοσιακούς κινηματογράφους της πόλης. Οι ταινίες που προβάλλει είναι α΄ προβολής. Για τον θερινό κινηματογράφο δεν είναι γνωστή η χρονολογία έναρξης της λειτουργίας του.

«ΑΡΓΩ»

Στην Καλαμαριά βρισκόταν ο κινηματογράφος «ΑΡΓΩ». Θερινός κινηματογράφος, για τον οποίο δεν γνωρίζουμε το ακριβές σημείο εγκατάστασης του, καθώς επίσης και την ακριβή χρονολογία έναρξης και λήξης του κινηματογράφου και το είδος των ταινιών που πρόβαλε. Από δημοσιεύματα γράφεται ότι πλέον την θέση του κινηματογράφου την έχει πάρει γνωστό σούπερ μάρκετ της πόλης.

«ΑΡΖΕΝΤΙΝΑ»

Κινηματογράφος της Πλατείας Αριστοτέλους ήταν και το θερινό σινεμά «ΑΡΖΕΝΤΙΝΑ». Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου «ΑΡΖΕΝΤΙΝΑ», καθώς επίσης και το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΣΥΚΕΩΝ»

Επί της οδού Στρ. Σαράφη Ιωάννου Μιχαήλ στις Συκιές είναι εγκατεστημένος ο Δημοτικός θερινός Κινηματογράφος του Δήμου Συκεών. Ο κινηματογράφος περιλαμβάνει 150 υφασμάτινα, αναπαυτικά καθίσματα, δηλαδή έχει χωρητικότητα 150 θέσεων. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΕΛΛΑΣ»

Στην περιοχή της Τούμπας, στον Άγιο Φανούριο, υπήρχε ο θερινός κινηματογράφος «ΕΛΛΑΣ». Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΣ»

Ο θερινός κινηματογράφος «ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΣ», βρισκόταν στην οδό Αγγελάκη και πρόβαλε ταινίες α' προβολής. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου.

«ΕΝΑ»

Στη οδό Καρπενησιώτη στη περιοχή της Νεάπολης Θεσσαλονίκης, βρισκόταν ο κινηματογράφος «ΕΝΑ», ο οποίος λειτούργησε μόνο τρία χρόνια. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΕΝΤΕΝ»

Ο θερινός κινηματογράφος «ΕΝΤΕΝ» βρισκόταν κάπου στην παραλία Θεσσαλονίκης. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΕΡΜΗΣ»

Στην περιοχή του Ευόσμου, βρισκόταν ο θερινός κινηματογράφος «ΕΡΜΗΣ». Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΖΑΠΠΕΙΟΝ»

Στη οδό Λεωφ. Στρατού κοντά στην Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, βρισκόταν ο θερινός κινηματογράφος «ΖΑΠΠΕΙΟΝ». Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου. Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν α' προβολής.

«ΖΕΥΣ»

Κοντά στην Πλατεία Αριστοτέλους επίσης υπήρχε και ο θερινός κινηματογράφος «ΖΕΥΣ». Πρόβαλε ταινίες α' προβολής. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου.

«ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΔΗΜΟΥ ΚΟΡΔΕΛΙΟΥ»

Στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ελευθερίου – Κορδελιού στεγάζεται ο θερινός – χειμερινός κινηματογράφος. Προβάλλει ταινίες α' προβολής και είναι μία πρωτοβουλία

του Δήμου για την ψυχαγωγία των κατοίκων της περιοχής. Δεν είναι γνωστό το πότε ξεκίνησε τη λειτουργία του ο κινηματογράφος.

«ΚΟΡΩΝΙΣ»

Ο κινηματογράφος «ΚΟΡΩΝΙΣ» βρισκόταν στην Πλατεία Αριστοτέλους. Θερινός κινηματογράφος χωρίς να γνωρίζουμε περισσότερα στοιχεία για το σημείο εγκατάστασης του καθώς και την χρονολογία έναρξης και λήξης της λειτουργίας του και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΛΑΟΥΡΑ»

Στην Βασιλέως Γεωργίου 15 (προέκταση της Βασ. Όλγας), στην περιοχή Ευζώνων, ήταν εγκατεστημένος ο θερινός κινηματογράφος «ΛΑΟΥΡΑ». Έκλεισε στα τέλη 2000, ενώ δεν είναι γνωστή η χρονολογία έναρξης της λειτουργίας του. Πρόβαλε ταινίες α' προβολής. Σήμερα στο χώρο του κινηματογράφου στεγάζεται γνωστό κατάστημα ηλεκτρικών ειδών της πόλης μας.

«ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ»

Ο θερινός κινηματογράφος «ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ» βρισκόταν στην περιοχή Λευκού Πύργου. Υπολογίζεται ότι ήταν ένας από τους παλιούς κινηματογράφους της δεκαετίας του '20, σύμφωνα με την απλή αναφορά που γίνεται στην προβολή των ταινιών.⁶⁹

Δεν είναι γνωστό το πότε λειτούργησε πρώτη φορά και πότε έκλεισε. Το είδος των ταινιών του ήταν ταινίες α' προβολής. Επίσης, δεν είναι γνωστό και το σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου.

⁶⁹ Τομανάς, *Οι κινηματογράφοι της παλιάς Θεσσαλονίκης*, 68.

Εικόνα 90. Ο Λευκός Πύργος. Πηγή: Δήμος Θεσσαλονίκης < <http://culture.thessaloniki.gr>>

«ΛΗΤΩ»

Στην Πλατεία Αριστοτέλους υπήρχε επίσης και ο θερινός κινηματογράφος «ΛΗΤΩ». Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΛΟΥΞ»

Ο κινηματογράφος «ΛΟΥΞ» βρισκόταν στην οδό Καραολή & Δημητρίου στην περιοχή της Ηλιούπολης, απέναντι από το 11ο Δημοτικό Σχολείο Ευόσμου. Θερινός κινηματογράφος, που σήμερα έχει πάρει την θέση μία πολυώροφη πολυκατοικία που στο ισόγειο της λειτουργεί κατάστημα σουίπερ μάρκετ.

Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΜΑΞΙΜ»

Θερινός κινηματογράφος «ΜΑΞΙΜ» βρισκόταν στην Παναγία Φανερωμένη στην περιοχή Περιστερία, κοντά στο Διοικητήριο. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το είδος των ταινιών που πρόβαλε. Σήμερα λειτουργεί ως σουίπερ μάρκετ.

«ΜΑΡΙ»

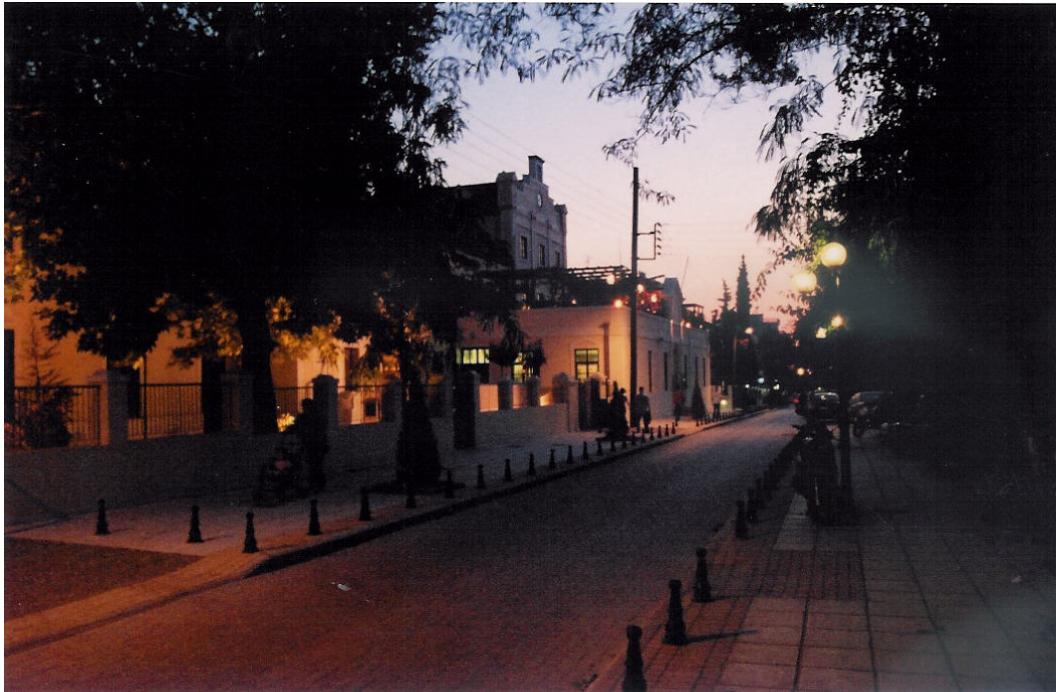
Κινηματογράφος «ΜΑΡΙ» λεγόταν άλλος ένας θερινός κινηματογράφος της Πλατείας Αριστοτέλους. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το ακριβές σημείο εγκατάστασης του κινηματογράφου και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΜΕΤΡΟΠΟΛ»

Το σινεμά «ΜΕΤΡΟΠΟΛ» βρισκόταν στην οδό Μεγάλου Αλεξάνδρου με Νυμφαίου γωνία, στην περιοχή του Ευόσμου. Πρόκειται για ένα κινηματογράφο ο οποίος ήταν χειμερινός, αλλά και θερινός. Σήμερα τη θέση έχει πάρει γνωστό σούπερ μάρκετ της πόλης. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΣΙΝΕ ΜΟΝΗΣ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ»

Ο θερινός κινηματογράφος «ΜΟΝΗΣ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ» ιδρύθηκε περίπου στις αρχές του 2000, με πρωτοβουλία της Αστικής Μη Κερδοσκοπικής Εταιρίας (Μ.Κ.Ο.) Μονή Λαζαριστών και λειτουργεί στην ταράτσα της Μονής επί της οδού Κολοκοτρώνη 21, μέχρι και σήμερα. Στο πλαίσιο του Φεστιβάλ της Μονής Λαζαριστών, κάθε Αύγουστο υπάρχει αφιέρωμα στον κινηματογράφο.

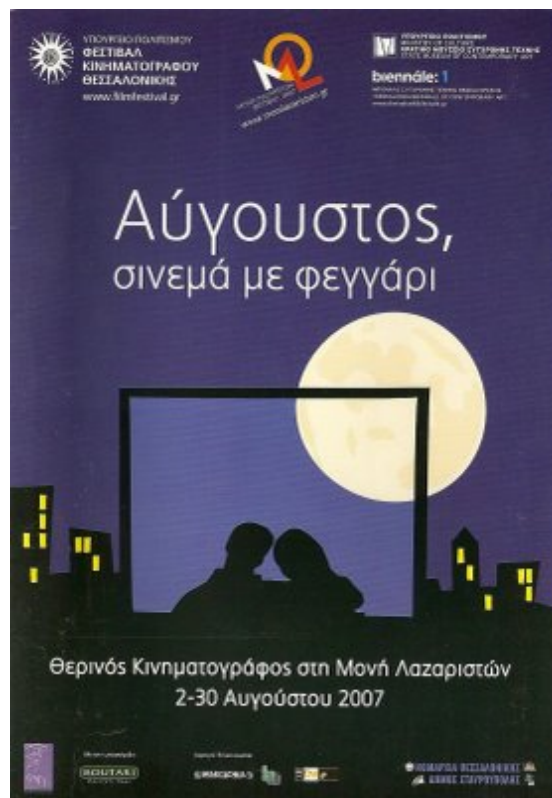

Εικόνα 91. Εξωτερικά του κτιρίου της Μονής Λαζαριστών. Πηγή: Μονή Λαζαριστών <<http://www.monilazariston.gr/>>

Καθημερινά γίνονται δύο προβολές ταινιών στην ταράτσα του κτιρίου. Συγκεκριμένα ο κινηματογράφος βρίσκεται σε ένα όμορφο περιβάλλον, εμπλουτισμένο με λουλούδια και αναπαυτικές υφασμάτινες καρέκλες, με μεγάλη οθόνη και ήχο DOLBY STEREO. Προβάλλει ταινίες α΄ & β΄ προβολής.

Εικόνα 92. Κινηματογράφος - Μπαλκόνι. Από αρχείο Μονής Λαζαριστών. Πηγή: Μονή Λαζαριστών <<http://www.monilazariston.gr/>>

Εικόνα 93. Διαφημιστικό φυλλάδιο της Μονής Λαζαριστών. Πηγή: Μονή Λαζαριστών <<http://www.monilazariston.gr/>>

«ΝΑΠΟΛΙΤΑΝΑ»

Ο θερινός κινηματογράφος «ΝΑΠΟΛΙΤΑΝΑ» βρισκόταν επί της οδού Λαγκαδά 146. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΝΕΑΠΟΛΙΣ»

Κινηματογράφος θερινός ο οποίος βρισκόταν στη Δυτική πλευρά της πόλης, στην περιοχή της Νεάπολης. Συγκεκριμένα, ο κινηματογράφος «ΝΕΑΠΟΛΙΣ» ήταν εγκατεστημένος επί της οδού Παπάγου 26. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΝΤΩΒΙΑ»

Ένας άλλος παραλιακός θερινός κινηματογράφος ήταν το «ΝΤΩΒΙΑ» ο οποίος βρισκόταν απέναντι από το Ναυτικό Όμιλο Θεσσαλονίκης, κοντά στην Μπότσαρη. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ»

Δίπλα στο ΑΛΛΑΤΙΝΗ στο Βότση Θεσσαλονίκης, βρισκόταν ο κινηματογράφος «ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ». Ένας επίσης θερινός κινηματογράφος για τον οποίο δεν γνωρίζουμε το είδος των ταινιών που πρόβαλε. Δεν είναι γνωστή επίσης η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου.

«ΡΕΞ»

Ο θερινός κινηματογράφος «ΡΕΞ» της Καλαμαριάς, βρισκόταν στην στάση Εκκλησία. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΣΕΛΗΝΗ»

Στη περιοχή της Χαριλάου, κοντά στη γνωστή ΑΛΥΣΙΔΑ, ήταν εγκατεστημένος ο κινηματογράφος «ΣΕΛΗΝΗ». Για τον θερινό κινηματογράφο «ΣΕΛΗΝΗ» δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το είδος των ταινιών που πρόβαλε και το ακριβές σημείο εγκατάστασης του.

«ΣΙΝΕ ΑΚΡΙΤΑΣ»

Ο κινηματογράφος «ΣΙΝΕ ΑΚΡΙΤΑΣ» βρισκόταν στην οδό Βενιζέλου στην περιοχή των Συκεών. Θερινός επίσης κινηματογράφος για τον οποίο δεν γνωρίζουμε το ακριβές σημείο εγκατάστασης του καθώς και το πότε λειτούργησε για πρώτη φορά και έκλεισε. Επίσης γνωστό δεν είναι και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΣΙΝΕ ΑΛΣΟΣ»

Ο κινηματογράφος «ΣΙΝΕ ΑΛΣΟΣ» υπάγεται στον Δήμο Συκεών, εφόσον ήταν πρωτοβουλία του Δήμου για την λειτουργία αυτού του θερινού κινηματογράφου. Βρίσκεται στον καταπράσινο χώρο της Δεντροφυτείας Συκεών έχοντας στα αριστερά το Επταπύργιο, πίσω το Σείχ Σου και στο βάθος του ορίζοντα το Θερμαϊκό και τον Όλυμπο όπου οι προβολές του ξεκινούν από αρχές Ιουνίου μέχρι και 10 Σεπτεμβρίου και προβάλλει ταινίες α' και β' προβολής.

Ο δήμαρχος του Δήμου Συκεών κ. Σίμος Δανηλίδης και ο πρόεδρος της Δημοτικής Κοινωφελούς Επιχείρησης Καλλιτεχνικής Παιδείας και Πολιτισμού Ιωάννης Δαλάτσης σημειώνουν σε Δελτίο Τύπου στις 9 Ιουνίου 2008 :

«Οι καλοκαιρινές νύχτες στην πόλη θέλουν το θερινό τους σινεμά. Ένας συνδυασμός ρομαντισμού, κοινωνικών σχέσεων και απόλαυσης της δροσερής πνοής του απόβραδου και της μυρωδιάς του πεύκου. Το σινέ «Άλσος» ετοιμάζεται να αποζημιώσει και πάλι τους φίλους της 7^{ης} Τέχνης με την αξεπέραστη γοητεία του και μια ποικιλία από τις καλύτερες κινηματογραφικές ταινίες και ερμηνείες. Αυτή τη χρονιά, με το φεγγάρι συντροφιά, θα κρατήσουμε τα μάτια στραμμένα στην οθόνη, εκεί όπου θα ξεδιπλώνεται το πάθος και η δημιουργικότητα του μεγάλου Έλληνα Ζυλ Ντασέν, του διανοούμενου και αγωνιστή της δημοκρατίας και του πολιτισμού»

«ΣΙΝΕ ΔΗΜΟΥ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ»

Τα τελευταία χρόνια στο χώρο του Δημαρχιακού Μεγάρου επί της οδού Πατρ. Γρηγορίου Ε' 12, λειτούργησε για πρώτη φορά ο θερινός Δημοτικός Κινηματογράφος Αμπελοκήπων. Ήταν μία πρωτοβουλία του Δ.Σ. του Δήμου Αμπελοκήπων. Αργότερα δημιουργήθηκε το κινηματοθέατρο του Δήμου με το όνομα «Α. Μινωτης». Το κινηματοθέατρο λειτουργεί ως κινηματογράφος κατά τους χειμερινούς μήνες μέχρι και σήμερα. Ο θερινός κινηματογράφος πρόβαλε ταινίες α' προβολής.

Εικόνα 94. Εξωτερική άποψη του κτιρίου του Δήμου Αμπελοκήπων. Πηγή: Δήμος Αμπελοκήπων
<<http://www.ampelokipoi.gr>>

«ΣΙΝΕ ΗΒΗ»

Εκεί που βρίσκεται σήμερα το ταχυδρομείο στις Συκιές, ήταν εγκατεστημένος ο θερινός κινηματογράφος «ΣΙΝΕ ΗΒΗ». Συγκεκριμένα, βρισκόταν επί της οδού Παπαναστασίου & Ευρυπίδου γωνία μετά το ΡΟΔΟΝ. Δεν είναι γνωστή επίσης η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΣΙΝΕ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ»

Κοντά στο ΙΚΑ της Ηλιούπολης, επί της οδού Κορυτσάς βρισκόταν ο θερινός κινηματογράφος «ΣΙΝΕ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ». Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

«ΣΙΝΕ ΚΑΣΤΕΛΛΟ»

Στην οδό Παπαναστασίου στην περιοχή των Συκεών, βρισκόταν ο κινηματογράφος «ΣΙΝΕ ΚΑΣΤΕΛΛΟ». Θερινός κινηματογράφος που τώρα την θέση του έχει πάρει γνωστό σούπερ μάρκετ της πόλης. Δεν είναι γνωστή η ακριβής χρονολογία έναρξης και λήξης του θερινού κινηματογράφου, καθώς επίσης και το είδος των ταινιών που πρόβαλε.

2.1.5 ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ MULTIPLEX (1997 – 2008)

1997 (πολυκινηματογράφος «VILLAGE CENTER» ή «VILLAGE WORLD»)

Το πρώτο multiplex της Θεσσαλονίκης ανοίγει στις 3 Οκτωβρίου του 1997 και αποτελεί πόλο έλξης για τη Βόρειο Ελλάδα με το όνομα «VILLAGE CENTER», στην Πυλαία Θεσσαλονίκης και συγκεκριμένα στο 11^ο χλμ Ε.Ο. Θεσσαλονίκης – Περαιάς.

Ήταν μία ιδέα και πρωτοβουλία της Αυστραλιανής πολυεθνικής εταιρείας VILLAGE ROADSHOW Ltd με έδρα τη Μελβούρνη της Αυστραλίας, με επιχειρηματική δραστηριότητα σε 16 χώρες του κόσμου, κατασκευάζοντας και διαχειρίζοντας πολυκινηματογράφους με συνολική δυναμικότητα ανά τον κόσμο 1500 αίθουσες. Πρόκειται για μία από τις μεγαλύτερες εταιρίες πολυκινηματογράφων στον κόσμο, εφόσον λειτουργεί από το 1954 μέχρι και σήμερα, σημειώνοντας σταθερή ανοδική πορεία. Δραστηριότητα της εταιρείας πέραν των πολυκινηματογράφων είναι επίσης το ραδιόφωνο, η κινηματογραφική παραγωγή, τα θεματικά πάρκα καθώς επίσης και οι προώθηση νέων τεχνολογιών που έχουν σχέση με την ψυχαγωγία του κοινού.

Το λεγόμενο εν συντομία “VILLAGE” όπως λέγετε, διέθετε αρχικά εννιά αμφιθεατρικές αίθουσες, εξοπλισμένες με τα καλύτερα συστήματα ήχου και εικόνας εκείνης της εποχής. Όλες οι αίθουσες ήταν εξοπλισμένες με ηχοσυστήματα DOLBY DIGITAL, ενώ οι αίθουσες 1,6 και 9 με DTS (Digital Theatre System). Επίσης η αίθουσα 5 διέθετε το σύστημα THX, το οποίο είχε άψογη ποιότητα ήχου και εικόνας. Οι ταινίες που πρόβαλε ήταν α’ προβολής. Η χωρητικότητα όλων των αιθουσών μαζί ήταν 2.280 θέσεις.

Για τους επισκέπτες του πολυσινεμά υπήρχε άνετο parking 800 θέσεων ενώ είχε καθιερωθεί ο θεσμός του “Happy Tuesdays” ο οποίος πρόσφερε μειωμένη τιμή εισιτηρίου κάθε Τρίτη. Το 2003 περίπου γίνεται ανακαίνιση του χώρου και εξοπλίζεται με νέα καθίσματα και επενδύεται με νέα έντονα χρώματα πρωτοτυπώντας τον κάθε επισκέπτη και στις αρχές του 2005 γίνεται μετεγκατάσταση του κινηματογράφου στο Εμπορικό Κέντρο Mediterranean Cosmos. Σήμερα στο χώρο του παλιού κινηματογράφου είναι εγκατεστημένο γνωστό κατάστημα επίπλων.

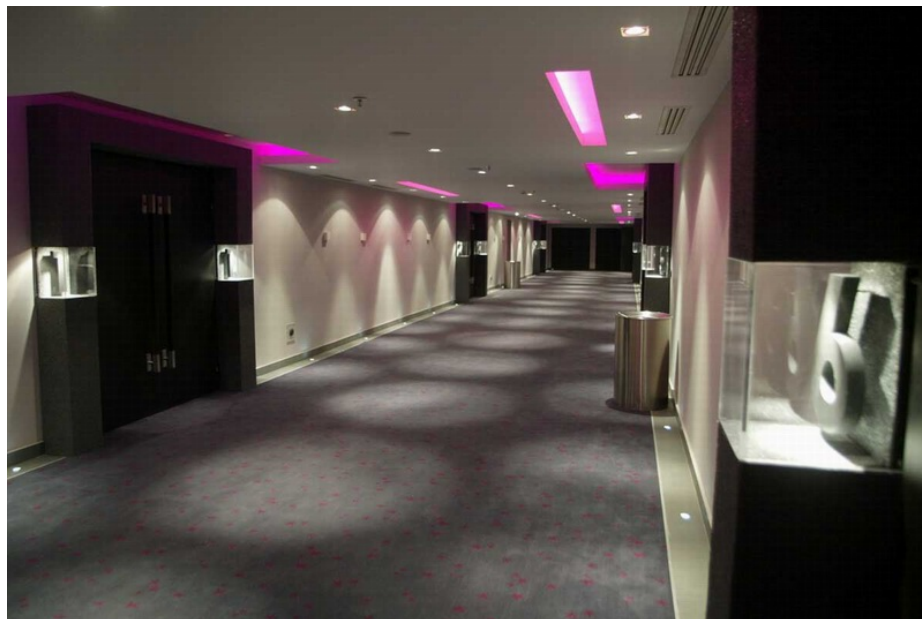
Από τις 18 Νοεμβρίου 2005 το πολυσινεμά «VILLAGE» αλλάζει όνομα και ονομάζεται πλέον «VILLAGE WORLD» και είναι πλέον εγκατεστημένος στο χώρο του εμπορικού κέντρου Mediterranean Cosmos, στο 11ο χλμ. Εθνικής Οδού Θεσσαλονίκης – Μουδανιών στην περιοχή της Πυλαίας, νοτιοανατολικά της

Θεσσαλονίκη, στο μεγαλύτερο εμπορικό και ψυχαγωγικό κέντρο του είδους του στη βόρεια Ελλάδα συνολικής επιφάνειας 250.000 τ.μ., προσφέροντας στους κατοίκους, ένα μοναδικό συνδυασμό ψυχαγωγικών, αγοραστικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων.

Εικόνα 95. Στο φουαγιέ του πολυσινεμά «VILLAGE WORLD». Πηγή: Village Cinemas <<http://www.villagecinemas.gr/>>

Επιπλέον, στο χώρο του πολυκινηματογράφου υπάρχουν εγκαταστάσεις Bowling διαθέτοντας 16 διαδρόμους, billiards & games, café, merchandise stores, juice..

Εικόνα 96. Εσωτερικός διάδρομος προς τις χειμερινές αίθουσες του πολυσινεμά «VILLAGE WORLD» . Πηγή: Village Cinemas <<http://www.villagecinemas.gr/>>

Διαθέτει πλέον 11 αίθουσες, από τις οποίες οι 10 είναι χειμερινές και 1 θερινή, συνολικής χωρητικότητας 2.660. Όλες οι αίθουσες διαθέτουν υπερσύγχρονα συστήματα ήχου DDS - EX (Dolby Digital Surround - EX) με τέλεια απόδοση ήχου, DTS (Digital Theatre Sound) και άψογη ακουστική και ευκρίνεια. Οι αίθουσες είναι εξοπλισμένες με οθόνες μεγάλων διαστάσεων 300 τ.μ οθόνη.

Ειδικότερα, η αίθουσα 1 είναι εξοπλισμένη με ήχο D.T.S. Sound, ενώ οι αίθουσες 2 – 5 και η 7 και 8 είναι εξοπλισμένες με ήχο Dolby Digital. Η αίθουσα 6 είναι εξοπλισμένη με ήχο Max screen Digital Sound D.T.S, η αίθουσα 9 και 10 με Digital D.T.S. Sound Gold Class.

Επίσης τονίζεται ότι το «VILLAGE WORLD» πέραν των τηλεφωνικών κρατήσεων, διαθέτει και σύστημα online κράτησης εισιτηρίων μέσω της ιστοσελίδας (www.villagecinemas.gr).

Εικόνα 97. Αίθουσα Gold Class του «VILLAGE WORLD». Πηγή: Village Cinemas <<http://www.villagecinemas.gr/>>

Εικόνα 98. Αίθουσα Gold Class του «VILLAGE WORLD». Πηγή: Village Cinemas <<http://www.villagecinemas.gr/>>

Εικόνα 99. Αίθουσα V-Max του «VILLAGE WORLD». Πηγή: Village Cinemas <<http://www.villagecinemas.gr/>>

Εικόνα 100. Η αίθουσα 11 (θερινή) του «VILLAGE WORLD». Πηγή: Village Cinemas <<http://www.villagecinemas.gr/>>

Η θερινή αίθουσα (αίθουσα 11), διαθέτει 266 καθίσματα εκ των οποίων 18 αναπαυτικούς και υπερπολυτελείς καναπέδες δύο ατόμων και τραπέζια με καρέκλες υφασμάτινες σκηνοθέτη και είναι εξοπλισμένη με ήχο Dolby Digital.

1998 (πολυκινηματογράφος «ΠΛΑΤΕΙΑ ODEON CINEPLEX»)

Στις 9 Οκτωβρίου 1998 ανοίγει τις πύλες το δεύτερο multiplex της πόλης, ο πολυκινηματογράφος «ΠΛΑΤΕΙΑ ALPHA ODEON» επί της οδού Τιμισική 43 & Βασ. Ηρακλείου 38, στο Εμπορικό Επιχειρηματικό Κέντρο Πλατεία, στο κέντρο. Ιδρύθηκε από δύο Αφρικανικές εταιρείες την ODEON και την STER SENTIO με την επωνυμία «ΠΛΑΤΕΙΑ ASSOS STER ODEON».

Το «ΠΛΑΤΕΙΑ ASSOS STER ODEON» λειτούργησε για πρώτη φορά και εξακολουθεί να λειτουργεί με οκτώ αίθουσες 1.400 θέσεων συνολικά. Η αίθουσα 1 και η 5 είναι χωρητικότητας 250 θέσεων, η αίθουσα 3 και 7 χωρητικότητας 180 θέσεων, η αίθουσα 4 και η 8 χωρητικότητας 150 θέσεων και η αίθουσα 2 και 6 χωρητικότητας 120 θέσεων. Οι αίθουσες ήταν επενδυμένες με μπλέ μοκέτες και κόκκινα αναπαυτικά βελούδινα καθίσματα. Κλιματιζόμενες αίθουσες που βρίσκονται στον τέταρτο και έκτο όροφο του κτιρίου. Κάθε όροφος επίσης διαθέτει ξεχωριστό κυλικείο.

Ο ήχος με τον οποίο ήταν εξοπλισμένες οι αίθουσες ήταν για την αίθουσα 1 DTS-Dolby Digital JBL 5000, για την αίθουσα 2 – 4 και 6 – 8 Dolby Digital, ενώ η αίθουσα 5 διαθέτει εξοπλισμό Dolby Digital JBL.

Εικόνα 101. Αίθουσα του «ΠΛΑΤΕΙΑ ODEON CINEPLEX». Πηγή: Odeon Cineplex <<http://www.odeon.gr>>

Στην συνέχεια ο πολυκινηματογράφος αλλάζει όνομα και γίνεται «ΠΛΑΤΕΙΑ ALPHA ODEON» και σήμερα πλέον ονομάζεται «ΠΛΑΤΕΙΑ ODEON CINEPLEX» της εταιρείας ODEON CINEPLEX A.E.

Εκτός των τηλεφωνικών κρατήσεων το «ΠΛΑΤΕΙΑ ODEON CINEPLEX», διαθέτει και σύστημα online κράτησης εισιτηρίων μέσω της ιστοσελίδας (www.odeon.gr). Επίσης υπάρχει και το club Μελών του πολυκινηματογράφου όπου παρέχονται εκπτώσεις και διάφορα δώρα.

Άλλη μία δραστηριότητα του «ΠΛΑΤΕΙΑ ODEON CINEPLEX», είναι η έκδοση του περιοδικού «PREMIERA» όπου ο κάθε αναγνώστης μπορεί να ενημερώνετε για τα δρώμενα του κινηματογράφου.

Το 2008 ο γίνεται ανακαίνιση του χώρου, εξοπλίζοντας την αίθουσα 1, με ένα νέο σύστημα ψηφιακής προβολής, που εξασφαλίζει μοναδική ποιότητα εικόνας και ήχου. Πρόκειται για ένα σύστημα τρισδιάστατης (3D) προβολής της εταιρίας Dolby, όπου μέσω αυτού του συστήματος, οι θεατές έχουν τη δυνατότητα, με τη χρήση ειδικών γυαλιών, να απολαμβάνουν την τρίτη διάσταση. Και υπόλοιπες αίθουσες διαθέτουν πλέον σύστημα ήχου Dolby Digital.

2000 (πολυκινηματογράφος «STER CINEMAS MAKEΔONIA»)

Το 2000 κάνει την εμφάνιση του το τρίτο κατά σειρά πολυσινεμά της πόλης με το όνομα «STER CINEMAS MAKEΔONIA», στην οδό Τομπάζη 15, στο Εμπορικό Κέντρο «Μακεδονία» στην Πυλαία. Το «STER CINEMAS MAKEΔONIA» είναι ιδιοκτησία της εταιρείας STER CINEMAS, μία από τις μεγαλύτερες αλυσίδες πολύ – κινηματογράφων στην Ελλάδα, με 51 αίθουσες και 2 θερινές.

Το «STER CINEMAS MAKEΔONIA» διαθέτει 11 αίθουσες χωρητικότητας 2.568 θέσεων. Οι αίθουσες είναι εξοπλισμένες με ειδικά σχεδιασμένα, άνετα, αμφιθεατρικά, πολυτελή καθίσματα, με άπλετο χώρο ανάμεσα στις σειρές των καθισμάτων για μεγαλύτερη άνεση, είναι εξοπλισμένες με συστήματα ήχου DTS (Dolby Theatre System) & EX (Extra Surround) για κρυστάλλινη και ρεαλιστική απόδοση σε κάθε σημείο της αίθουσας, με μεγάλη wall to wall οθόνη, από τη μία άκρη στην άλλη, σε συνδυασμό με ειδικούς φακούς, που εξασφαλίζουν προβολή χωρίς απώλειες στο χρώμα ή την εικόνα.

Ειδικότερα, ο ήχος στις αίθουσες 1 και 11 είναι Dolby Digital EX, D.T.S., ενώ στις αίθουσες 2 έως την 10 είναι Dolby Digital D.T.S.

Εικόνα 102. Στο φουαγιέ του «STER CINEMAS MAKEΔONIA». Πηγή: Ster Cinemas <<http://www.stercinemas.gr/>>

Επίσης διαθέτει άνετο χώρο parking, που φυλάσσονται με security και προσφέρεται δωρεάν σε όλους τους επισκέπτες, καθώς και σύγχρονα μέσα προστασίας, κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης σε όλους τους χώρους, εξόδους κινδύνου, φωτιζόμενους αριθμούς θέσεων σε όλες τις σειρές και προσωπικό ασφαλείας, πυροπροστασίας και πυρόσβεσης σε κάθε αίθουσα.

Η λειτουργία του κινηματογράφου είναι 364 ημέρες το χρόνο και διατίθεται κλιματισμός σε όλες τις αίθουσες και τους υπόλοιπους χώρους. Από Δευτέρα μέχρι Παρασκευή, η πρώτη προβολή ξεκινά στις 16:00 και η τελευταία στις 00:00. Τα Σαββατοκύριακα, οι προβολές αρχίζουν στις 11:00, ενώ το καλοκαιρινό πρόγραμμα ξεκινά από Δευτέρα - Παρασκευή στις 18:00 και τα Σαββατοκύριακα στις 16:00.

2006 (πολυκινηματογράφος «STER CITY GATE»)

Ο πολυκινηματογράφος «STER CITY GATE» ανήκει και αυτός στην εταιρεία STER CINEMAS και είναι εγκατεστημένος στην Δυτική πλευρά της Θεσσαλονίκης, στην οδό Γιαννιτσών & Κωλέτη, στο Εμπορικό κέντρο «CITY GATE».

Διαθέτει επτά πολυτελείς κλειστές αίθουσες, χωρητικότητας 1.647 θέσεων και μια σύγχρονη, υψηλής αισθητικής θερινή αίθουσα με 120 θέσεις. Όλες οι αίθουσες είναι

εξοπλισμένες με τεράστιες οθόνες «wall to wall», με συστήματα ψηφιακού ήχου (Dolby Digital, D.D. Surround EX, D.T.S.) και με άνετα και πολυτελή καθίσματα, σε αμφιθεατρική διάταξη και με μεγάλο χώρο ανάμεσα στις σειρές και κλιματισμό. Αναλυτικότερα, ο ήχος στην αίθουσα 1 είναι Dolby Digital Surround-EX, ενώ στις αίθουσες 2 έως και 7 είναι Dolby Digital Surround-D.T.S. και η θερινή (αίθουσα 8) είναι Dolby Digital Surround.

Εικόνα 103. Εσωτερική άποψη του «STER CITY GATE» . Πηγή: Ster Cinemas <<http://www.stercinemas.gr/>>

Επιπλέον, υπάρχει άνετο και δωρεάν πάρκινγκ, στα τρία υπόγεια επίπεδα του κτιρίου χωρητικότητας 1.200 θέσεων αυτοκινήτων. Επίσης, λειτουργεί στο χώρο του cafe, με την ονομασία «Ster Cafe» και διαθέτει ένα άνετο και μοντέρνο φουαγιέ, με το δικό του bar.

Το «STER CITY GATE» λειτουργεί 364 ημέρες το χρόνο και διαθέτει κλιματισμό σε όλες τις αίθουσες και τους υπόλοιπους χώρους. Από Δευτέρα μέχρι Παρασκευή, η πρώτη προβολή ξεκινά στις 16:00 και η τελευταία στις 00:00. Τα Σαββατοκύριακα, οι προβολές αρχίζουν στις 11:00, ενώ το καλοκαιρινό πρόγραμμα ξεκινά από Δευτέρα - Παρασκευή στις 18:00 και τα Σαββατοκύριακα στις 16:00.

3. ΚΕΦΑΛΑΙΟ

3.1 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Όπως αναφέρθηκε και αναλύθηκε σε προηγούμενα κεφάλαια, ο κινηματογράφος στη Θεσσαλονίκη γνώρισε μεγάλη άνθιση ήδη από την προπολεμική περίοδο. Η σημαντική αύξηση των αιθουσών, ιδιαίτερα την περίοδο 1930-1934 δείχνει τη μεγάλη προσέλευση του κοινού, που δικαιολογείται από το γεγονός ότι ο κινηματογράφος ήταν την εποχή εκείνη το μοναδικό είδος διασκέδασης. Το φθινό εισητήριο προσέλκυε μεγάλο αριθμό θεατών, που είχαν τη δυνατότητα να απολαύσουν ένα μοναδικό θέαμα σε χαμηλή τιμή.

Οι άνθρωποι που κατέκλυζαν τις κινηματογραφικές αίθουσες ήταν κάθε κοινωνικής τάξης και μορφωτικού επιπέδου. Υπήρχαν κινηματογράφοι απλοί, με υποτυπώδεις υποδομές αλλά και πολυτελείς, με αρχιτεκτονικές και τεχνικές καινοτομίες. Οι αίθουσες ήταν προσαρμοσμένες έτσι ώστε να καλύψουν όλες τις ανάγκες, τόσο των αριστοκρατών και των αστών όσο και των φαντάρων, των εργατών, των προσφύγων και των φοιτητών. Θα λέγαμε ότι υπήρχε ένας διαχωρισμός των κοινωνικών ομάδων, για παράδειγμα οι κινηματογράφοι «ΠΑΛΛΑΣ» και «ΠΑΤΕ» υπήρξαν από τους αριστοκρατικούς κινηματογράφους της εποχής για τους πλούσιους Έλληνες και Εβραίους. Ιδιαίτερα ο κινηματογράφος (κινηματοθέατρο) «ΠΑΤΕ» διέθετε βελούδινες πολυθρόνες και επίχρυση γύψινη διακόσμηση, σειρά θεωρείων, καθώς και γαλαρία. Αντίθετα, κινηματογράφοι όπως το «ΣΙΝΕ ΜΟΝΤΕΡΝ» ή «ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ», το «ΑΛΚΑΖΑΡ», το «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ», τα «ΟΛΥΜΠΙΑ» κ.λ.π. υπήρξαν κινηματογράφοι που προέβαλαν ταινίες κυρίως β' προβολής και απευθύνονταν σε ασθενέστερες οικονομικά ομάδες, όπως εργάτες, φαντάροι, πρόσφυγες, φοιτητές και μαθητές.

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι, εκτός από το κέντρο, κινηματογραφικές αίθουσες υπήρχαν σχεδόν σε κάθε συνοικία της Θεσσαλονίκης. Πολλοί από αυτούς μάλιστα λειτουργούσαν σε τελείως απίθανα μέρη, όπως παλιά καταστήματα, αποθήκες, χαμάμ, ενώ υπήρχε και πλωτός κινηματογράφος σε ιστιοφόρο, ο οποίος έγινε γνωστός σε όλη των Ευρώπη.

Τη μεγαλύτερη άνθιση φαίνεται να γνώρισε ο κινηματογράφος στη Θεσσαλονίκη τη δεκαετία του 1960. Τότε υπήρχαν περίπου 160 κινηματογράφοι, για πολλούς από τους οποίους δεν γνωρίζουμε τίποτα. Συγκρίνοντας τον αριθμό αυτό με τις 23 αίθουσες που λειτουργούν σήμερα, μπορεί κανείς να καταλάβει την απήχηση του κινηματογράφου την εποχή εκείνη.

Η κρίση της δεκαετίας του 1980 έκανε πολλούς κινηματογράφους να μην μπορέσουν να αντεπεξέλθουν. Ελάχιστοι από τους παραδοσιακούς κινηματογράφους κατόρθωσαν να επιβιώσουν, όπως το «ΟΛΥΜΠΙΟΝ», το «ΒΑΚΟΥΡΑ», το «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ», το «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΝ», το «ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ», κινηματογράφοι μακροβιότατοι, με συνεχή παρουσία για πάνω από 30 χρόνια.

Είναι προφανές ότι ο κινηματογράφος αποτελεί μία σπουδαία πολιτιστική κληρονομιά για την πόλη της Θεσσαλονίκης. Οι Θεσσαλονικείς αγκάλισαν από πολύ νωρίς τη νέα τέχνη, που έγινε ένας από τους βασικότερους τρόπους διασκέδασής τους. Οι κινηματογράφοι είναι ανασπώσπαστο στοιχείο της ιστορικής φυσιογνωμίας της πόλης. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο το γεγονός ότι από τη Θεσσαλονίκη ξεκίνησε και έγινε θεσμός το Φεστιβάλ Κινηματογράφου, που διεξάγεται κάθε χρόνο. Από την πόλη της Θεσσαλονίκης επίσης, αναδείχτηκαν σπουδαίοι καλλιτέχνες, όπως ηθοποιοί, σεναριογράφοι, σκηνοθέτες κ.λ.π., κάποιοι από τους οποίους έγιναν γνωστοί μέσα από τις ταινίες τους, όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά και στο εξωτερικό.

4. ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΝΕΡΓΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ (ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ – ΘΕΡΙΝΟΙ 2008)

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΙΑ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ	ΤΗΛΕΦΩΝΟ	WEB SITE	ΑΙΘΟΥΣΕΣ	ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΣ	ΘΕΡΙΝΟΣ	ΕΝΑΡΞΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
1	STER CINEMAS ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	Εμπορικό Κέντρο Μακεδονία, Πυλαία	2310469300	www.stercinemas.gr	11	√		2000
2	ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΝ	Εθνικής Αμύνης 2, Θεσσαλονίκη	2310262051	-	1	√		-
3	ΒΑΚΟΥΡΑ	Ι. Μιχαήλ 8, Θεσσαλονίκη	2310233665	-	2	√		1964
4	ΘΕΑΝΩ ⁷⁰	Κωνσταντινουπόλεως 75, Μπότσαρη	2310837587	-	1	√		-
5	ΛΑΙΚΟΝ ⁶⁵	Μοναστηρίου 2, Θεσσαλονίκη	2310513880	-	1	√		-
6	ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ	Δ. Μαργαρίτη και Φιλικής Εταιρείας 44-46, Θεσσαλονίκη	2310261727	www.moviestar.gr	1	√		1951
7	ΟΛΥΜΠΙΟΝ	Μητροπόλεως & Αριστοτέλους, Θεσσαλονίκη	2310378404	www.filmfestival.gr	2	√		1951
8	ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΔΕΟΝ CINERPLEX	Τσιμισκή 43 & Αριστοτέλους, Θεσσαλονίκη	2310290290	www.odeon.gr	8	√		1998
9	ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ	Παρασκευοπούλου 9,	2310819153	www.moviestar.gr	1	√		1963

⁷⁰ Προβολή ακατάλληλων ταινιών

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΙΑ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ	ΤΗΛΕΦΩΝΟ	WEB SITE	ΑΙΘΟΥΣΕΣ	ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΣ	ΘΕΡΙΝΟΣ	ΕΝΑΡΞΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
		Θεσσαλονίκη						
10	ΦΑΡΓΚΑΝΗ	Αγ. Παντελεημονος 10,	2310960063	-	1	√		
11	STER CINEMAS CITY GATE	Εμπορικό κέντρο City Gate, Γιαννιτσών & Κωλέτη, Θεσσαλονίκη	2310469310	www.stercinemas.gr	8	√	√	2006
12	VILLAGE CENTER MEDITERRANEAN COSMOS	Εμπορικό Κέντρο Mediterranean Cosmos, Πυλαία	2310499999	www.villagecinemas.gr	11	√	√	1997
13	ΑΙΓΛΗ	Αγ. Νικολάου 3 & Κασσάνδρου	2310270016	-	1		√	1925
14	ΑΠΟΛΛΩΝ	Σαρανταπόρου 4, Θεσσαλονίκη	2310828642	-	1		√	-
15	ΕΛΛΗΝΙΣ	Πλατεία Χ.Α.Ν.Θ., Θεσσαλονίκη	2310292304	-	1		√	1948
16	ΝΑΤΑΛΙ	Μεγ. Αλεξάνδρου 3, Θεσσαλονίκη	2310829457	www.moviestar.gr	1		√	1974
17	ΣΙΝΕ ΑΛΣΟΣ	Δεντροφυτεία Συκεών, Συκιές	2310200190	www.sykies.gr	1		√	-
18	ΣΙΝΕ ΑΥΡΑ	Πλαζ Αρετσούς, Καλαμαριά	2310454525	-	1		√	1985
19	ΣΙΝΕ ΘΕΡΜΑΪΣ	Δημητρίου- Καραολη & Καπεταν Χαφα, Πολιτιστικο Κέντρο Θέρμης	2310463423	www.dimosthermis.gr	1		√	1996

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΙΑ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ	ΤΗΛΕΦΩΝΟ	WEB SITE	ΑΙΘΟΥΣΕΣ	ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΣ	ΘΕΡΙΝΟΣ	ΕΝΑΡΞΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
20	ΣΙΝΕ ΜΟΝΗΣ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ	Κολοκοτρώνη 21, Σταυρούπολη	2310650999	www.monilazariston.gr	1		√	-
21	ΣΙΝΕ ΠΑΝΟΡΑΜΑ	1ο χλμ. οδού Πανοράματος – Θέρμης, Πανόραμα	2310346720	www.panorama.gr	1		√	1999
22	ΣΙΝΕ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ	Περιοχή Στρεμπενιώτη, Νεάπολη	2310631700	www.neapoli.gr	1		√	1993
23	ΣΙΝΕ ΤΖΕΝΗ ΚΑΡΕΖΗ	Μαυρομιχάλη - Φιλίππου, Πάρκο Κρύας Βρύσης, Πολίχνη	2310600696	www.polichni.gr	1		√	1997

5. ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (1903 – 2008)

α/α	Όνομασία Κινηματογράφου	Διεύθυνση	Χρον. Έναρξης	Χρον. Λήξης	Χειμερινός	Θερινός	Κινηματοθέατρο	Σελ.	Σχόλια
1	GERUSALEME	Παραλία Θεσσαλονίκης	1925			X		31	πλωτός κινηματογράφος β' προβολής
2	ODEON ΠΛΑΤΕΙΑ	Τσιμισκή 43 & Βασ. Ηρακλείου 38, Θεσσαλονίκη	1998		X			119	αίθουσες 1 - 8 α' προβολής τηλ. 2310290290
3	STER CINEMAS MAKEDONIA	Εμπορικό Κέντρο «Μακεδονία», Τομπάζη 15, Θεσσαλονίκη	2000		X			120	αίθουσες 1 - 11 α' προβολής τηλ. 2310469300
4	STER CITY GATE	Εμπορικό κέντρο City Gate, Γιαννιτσών & Κωλέτη, Θεσσαλονίκη	2006		X			121	αίθουσες 1 - 8 α' προβολής τηλ. 2310469310
5	VILLAGE WORLD MEDITERRANEAN	11ο χλμ. Εθνικής Οδού Θεσσαλονίκης – Μουδανιών, Πυλαία, Θεσσαλονίκη	1997		X	X		114	αίθουσες 1-11 α' προβολής 2310499999
6	AAPON	Χαριλάου, Θεσσαλονίκη				X		101	β' προβολής
7	ΑΓΓΕΛΙΚΑ	Αγίου Δημητρίου, Θεσσαλονίκη			X			85	α' προβολής τώρα σουπερ μάρκετ
8	ΑΕΛΛΩ	Ολύμπου & Πλάτωνος, Θεσσαλονίκη			X			85	α' προβολής
9	ΑΘΗΝΑ	Βασ. Όλγας, Θεσσαλονίκη				X		101	περιοχή ΑΝΑΛΗΨΗ α' προβολής
10	ΑΘΗΝΑΙΟΝ	Βασ. Όλγας 39, Θεσσαλονίκη	1927		X	X	X	38	στάση Σχολή Τυφλών α' προβολής τηλ. 2310832060
11	ΑΙΑΣ	Σκοπών 12, 40 Εκκλησιές, Θεσσαλονίκη				X		102	

α/α	Όνομασία Κινηματογράφου	Διεύθυνση	Χρον. Έναρξης	Χρον. Λήξης	Χειμερινός	Θερινός	Κινηματοθέατρο	Σελ.	Σχόλια
12	ΑΙΓΑΙΟΝ	Πλατεία Αριστοτέλους & Μητροπόλεως, Θεσσαλονίκη	1945	1947	X	X		55	Θ 1945 - 1947 ΑΙΓΑΙΟΝ, 1951 έως σήμερα, ΟΛΥΜΠΙΟΝ αίθουσες 1,2 α' προβολής 2310378404
13	ΑΙΓΑΙΟΝ	Βότση, Θεσσαλονίκη				X		102	
14	ΑΙΓΛΗ	Αγ. Νικολάου 5, Θεσσαλονίκη	1925	2008	X	X		29	X έως 1979, σήμερα λειτουργεί ως Θερινός β' προβολής τηλ. 2310270016
15	ΑΚΡΟΠΟΛ	Δροσιά Συκεών, Θεσσαλονίκη			X	X		85	β' προβολής
16	ΑΚΤΑΙΟΝ	Παραλία Αρετσού, Θεσσαλονίκη				X		102	
17	ΑΛΑΜΠΡΑ	Λεωφ. Νίκης, Θεσσαλονίκη	1924			X		27	β' προβολής τώρα Αμερ. Προξενείο
18	ΑΛΕΚΑ	Λαγκαδά , Θεσσαλονίκη	1961		X			69	β' προβολής
19	ΑΛΕΞ	Ολύμπου 106 & Αγίας Σοφίας, Θεσσαλονίκη				X		102	α' προβολής
20	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	Εθνικής Αμύνης 1, Θεσσαλονίκη			X		X	85	κάτω από τη Λέσχη Αξιωματικών στο Λευκό Πύργο α' προβολής
21	ΑΛΚΑΖΑΡ	Εγνατία 49, Χαζμα Μπεη Τζαμί, Θεσσαλονίκη	1920	1978	X			25	α' προβολής
22	ΑΛΚΥΟΝΙΣ	Πλατεία Αριστοτέλους, Θεσσαλονίκη				X		104	
23	ΑΛΣΟΣ	Νεάπολη, Θεσσαλονίκη				X		104	
24	ΑΛΦΑ	Νέα Κρήνη, Θεσσαλονίκη			X			86	β' προβολής
25	ΑΜΑΛΙΑ	Αρχαιολογικού Μουσείου, Θεσσαλονίκη				X		104	α' προβολής

α/α	Όνομασία Κινηματογράφου	Διεύθυνση	Χρον. Έναρξης	Χρον. Λήξης	Χειμερινός	Θερινός	Κινηματοθέατρο	Σελ.	Σχόλια
26	ΑΜΙΡΑΛ	Λεωφ. Νίκης, Θεσσαλονίκη	1965	1981		X		71	α' προβολής πρώην κινηματογράφος "ΑΣΤΟΡΙΑ"
27	ΑΝΑΤΟΛΙΑ	Δ. Γούναρη 55, Θεσσαλονίκη	1960		X			68	α' προβολής
28	ΑΝΕΣΙΣ	Ύδρας 37, Τριανδρία, Θεσσαλονίκη				X		104	
29	ΑΝΕΤΟΝ	Παρασκευοπούλου, Θεσσαλονίκη	1965			X		72	σε ταράτσα πολυκατοικίας β' προβολής
30	ΑΝΘΗ	Λαχανά & Παπάφη, Θεσσαλονίκη	1965		X			72	β' προβολής
31	ΑΝΝΑ	Πλατεία Αριστοτέλους, Θεσσαλονίκη				X		104	
32	ΑΝΤΑ	Αμπελόκηποι, Θεσσαλονίκη			X			86	β' προβολής
33	ΑΠΟΛΛΩΝ	Βασ. Γεωργίου 74Α, Θεσσαλονίκη	1926	1974	X			33	πρώην ΑΘΗΝΑΙΟΝ από 1926 και μετά με το όνομα του έως 1974 στάση ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑΣ α' προβολής
34	ΑΠΟΛΛΩΝ	Σαρανταπόρου 4, Θεσσαλονίκη				X		104	α' προβολής
35	ΑΡΓΩ	Καλαμαριά, Θεσσαλονίκη				X		105	τώρα είναι σούπερ μάρκετ
36	ΑΡΖΕΝΤΙΝΑ	Πλατεία Αριστοτέλους, Θεσσαλονίκη				X		105	
37	ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΝ	Εθνικής Αμύνης 2, Θεσσαλονίκη			X		X	87	α' προβολής τηλ. 2310262051
38	ΑΡΙΩΝ	Ελευθέρια, Θεσσαλονίκη	1960		X	X		67	πρώτα X και μετά Θ β' προβολής
39	ΑΣΤΗΡ	Άνω Τούμπα, Θεσσαλονίκη	1939		X	X		53	απέναντι από το Αστυνομικό Τμήμα από το 1939 X και μετά Θ β' προβολής

α/α	Όνομασία Κινηματογράφου	Διεύθυνση	Χρον. Έναρξης	Χρον. Λήξης	Χειμερινός	Θερινός	Κινηματοθέατρο	Σελ.	Σχόλια
40	ΑΣΤΟΡΙΑ	Λεωφ. Νίκης, Θεσσαλονίκη	1945	1965		X		55	δίπλα καφενείον πρώην ΤΟΤΤΗΣ, από 1965 - 1981 ως "ΑΜΙΡΑΛ" α' προβολής
41	ΑΣΤΡΟΝ	25ης Μαρτίου, Εύοσμος, Θεσσαλονίκη	1966		X			75	β' προβολής
42	ΑΣΤΥ	Συκιές, Θεσσαλονίκη			X			88	
43	ΑΤΤΙΚΟΝ	Εγνατία 3, Θεσσαλονίκη	1924	1970	X			26	β' προβολής απέναντι από το ξενοδοχείο ΒΙΕΝΝΗ
44	ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ	Αγ. Δημητρίου & Ευρυπίδου, Θεσσαλονίκη	1926	1955	X	X		33	Χειμερινός από το 1926 - 1940, από 1950 - 1955 θερινός απέναντι κιν. ΟΡΦΕΥΣ α' προβολής
45	ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ	Ελευθέρια, Θεσσαλονίκη	1966		X	X		75	β' προβολής πρώτα Θ και μετά Χ
46	ΒΑΚΟΥΡΑ	Ιωάννου Μιχαήλ 8, Καμάρα, Θεσσαλονίκη	1965		X		X	72	α' προβολής τηλ. 2310283777
47	ΒΙΛΜΑ	Διοικητήριο, Θεσσαλονίκη			X			88	β' προβολής
48	ΒΙΟΛΕΤΑ	Δυτική Θεσσαλονίκη	1965		X			73	β' προβολής
49	ΓΑΛΑΞΙΑΣ	Λεωφ. Στρατού, Θεσσαλονίκη			X			89	α' προβολής τώρα σουπέρ μάρκετ
50	ΓΑΝΟΥ	Χαριλάου, Θεσσαλονίκη			X			89	β' προβολής
51	ΔΑΦΝΗ	Αγίου Γεωργίου, Νεάπολη, Θεσσαλονίκη	1960		X			68	β' προβολής
52	ΔΕΛΦΟΙ	Μαντινείας 24, Μπότσαρη, Θεσσαλονίκη	1937			X		50	έκλεισε β' προβολής

α/α	Όνομασία Κινηματογράφου	Διεύθυνση	Χρον. Έναρξης	Χρον. Λήξης	Χειμερινός	Θερινός	Κινηματοθέατρο	Σελ.	Σχόλια
53	ΔΗΜΗΤΡΑ	28ης Οκτωβρίου, Θεσσαλονίκη	1966		X	X		75	Χ επί το πλείστον και για λίγο Θ στο πίσω μέρος του κινηματογράφου β' προβολής
54	ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΕΥΟΣΜΟΥ	Μεγ. Αλεξάνδρου 57, Εύοσμος, Θεσσαλονίκη	2001			X		83	
55	ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΣΥΚΕΩΝ	Στρ. Σαράφη Ιωάννου Μιχαήλ, Συκιές, Θεσσαλονίκη				X		105	Δημοτικός Κινηματογράφος
56	ΔΙΟΝΥΣΙΑ	Αγ. Σοφίας 17, Θεσσαλονίκη	1926	1973	X			34	α' προβολής
57	ΕΓΝΑΤΙΑ	Πατρ. Ιωακείμ 1 & Αγίας Σοφίας, Θεσσαλονίκη	1960		X		X	68	α' προβολής
58	ΕΔΙΣΣΩΝ	Βασ. Ολγας 166, Θεσσαλονίκη	1919			X		24	Κοντά στην Ανάληψη
59	ΕΘΝΙΚΟΝ	Λεωφ. Νίκης, Θεσσαλονίκη	1931	1988	X				από το 1931 ονομάζεται ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ έως 1988 δίπλα στο Αμερικανικό Προξενείο α' προβολής
60	ΕΚΛΑΙΡ	Αγ. Δημητρίου 162, Θεσσαλονίκη	1919			X		24	Κοντά στο Τουρκικό Προξενείο
61	ΕΛΕΝΑ	Νεάπολη, Θεσσαλονίκη			X			89	β' προβολής
62	ΕΛΛΑΣ	Άγιος Φανούριος, Θεσσαλονίκη				X		105	
63	ΕΛΛΗΝΙΣ	Πλατεία ΧΑΝΘ	1948	1954		X		60	1948 - 1954, ξαναλειτουργεί έως σήμερα α' προβολής τηλ. 2310230936
64	ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΣ	Αγγελάκη, Θεσσαλονίκη				X		105	α' προβολής
65	ΕΝΑ	Καρπενησιώτη, Νεάπολη, Θεσσαλονίκη				X		106	
66	ΕΝΤΕΝ	Παραλία Θεσσαλονίκης				X		106	

α/α	Όνομασία Κινηματογράφου	Διεύθυνση	Χρον. Έναρξης	Χρον. Λήξης	Χειμερινός	Θερινός	Κινηματοθέατρο	Σελ.	Σχόλια
67	ΕΡΑΖ	Μπότσαρη, Θεσσαλονίκη			X			89	α' προβολής κάτω από την Δελφών, τώρα σουπερ μάρκετ
68	ΕΡΜΗΣ	Εύοσμος, Θεσσαλονίκη				X		106	
69	ΕΣΠΕΡΟΣ	Αλεξάνδρου Σβώλου 2, Θεσσαλονίκη			X			89	α' προβολής τώρα πάρκινγκ
70	ΖΑΠΠΕΙΟΝ	Λεωφ. Στρατού, Θεσσαλονίκη				X		106	α' προβολής
71	ΖΕΥΣ	Πλατεία Αριστοτέλους, Θεσσαλονίκη				X		106	α' προβολής
72	ΖΕΦΥΡΟΣ	Πλατεία Αριστοτέλους & Λεωφ. Νίκης, Θεσσαλονίκη	1945	1961		X		56	α' προβολής
73	ΗΛΕΚΤΡΑ	Πυλαία, Θεσσαλονίκη	1965	1972	X	X		74	πρώτα X και μετά Θ β' προβολής
74	ΗΛΥΣΙΑ	Παύλου Μελά 8 & Μητροπόλεως, Θεσσαλονίκη	1930	1994	X	X		40	α' προβολής X 1930 - 1994, Θ 1931 - 1968 τώρα κατάσταση ενδυμάτων
75	ΗΛΥΣΙΑ	Πλατεία Αριστοτέλους, Θεσσαλονίκη	1931	1968		X		45	α' προβολής
76	ΗΡΑΙΟΝ	Θεσσαλονίκη	1965		X	X		74	από το 1965 X και μετά μόνο Θ β' προβολής
77	ΘΕΑΝΩ	Κωνσταντινουπόλεως 75, Θεσσαλονίκη			X			91	
78	ΘΕΡΜΑΙΚΟΝ	Καλαμαριά, Θεσσαλονίκη	1965		X			74	β' προβολής
79	ΘΥΜΕΛΗ	Παλαιών Πατρών & Αλεξάνδρου Σβώλου, Θεσσαλονίκη			X			91	α' προβολής

α/α	Όνομασία Κινηματογράφου	Διεύθυνση	Χρον. Έναρξης	Χρον. Λήξης	Χειμερινός	Θερινός	Κινηματοθέατρο	Σελ.	Σχόλια
80	ΙΛΙΟΝ	Λαγκαδά 12, Πλ. Βαρδαρίου, Θεσσαλονίκη	1926	1997	X			36	ξεκίνησε 1924 ως ΣΠΛΕΝΙΤ, το 1926 με το όνομα του έως 1997 β' προβολής
81	INTEAL	Αγίου Δημητρίου 210, Θεσσαλονίκη	1937	1986	X	X		50	απέναντι τούρκικο προξενείου Θ από 1937, X από 1959 - 1986 β' προβολής
82	ΙΟΝΙΟΝ	Καραολή & Δημητρίου, Εύοσμος, Θεσσαλονίκη	1960		X			68	κοντά στο γήπεδο του Αγροτικού Αστέρα, β' προβολής
83	ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ	Βασιλέως Ηρακλείου & Αριστοτέλους, Θεσσαλονίκη			X			91	α' προβολής
84	ΚΑΠΙΤΟΛ	Κρήτης 37 & Μαρτίου, Θεσσαλονίκη			X			91	α' προβολής τώρα σουπερ μάρκετ
85	ΚΑΤΕΡΙΝΑ	Κασάνδρου & Αγία Σοφίας, Θεσσαλονίκη	1965		X			74	β' προβολής
86	ΚΑΤΙΑ	Βασ. Όλγας & Καλιδοπούλου, Θεσσαλονίκη	1980		X			77	προβολής
87	ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΔΗΜΟΥ ΚΟΡΔΕΛΙΟΥ	Πνευματικό Κέντρο Δήμου Κορδελιού, Θεσσαλονίκη				X		106	α' προβολής
88	ΚΛΕΙΩ	Εγνατία, Θεσσαλονίκη		1990	X			91	στην εκκλησία Αγίου Αθανασίου α' προβολής
89	ΚΟΛΟΣΣΑΙΟΝ	Βασ. Όλγας 150, Θεσσαλονίκη			X		X	91	α' προβολής τηλ. 2310831565
90	ΚΟΡΩΝΙΣ	Πλατεία Αριστοτέλους, Θεσσαλονίκη				X		107	
91	ΚΟΣΜΙΚΟ	Αρχάγγελου Ιατρού & Ανατολική Ρωμυλίας, Νεάπολη, Θεσσαλονίκη	1960		X			69	β' προβολής

α/α	Όνομασία Κινηματογράφου	Διεύθυνση	Χρον. Έναρξης	Χρον. Λήξης	Χειμερινός	Θερινός	Κινηματοθέατρο	Σελ.	Σχόλια
92	ΚΡΟΝΟΣ	Γ. Νικολαΐδη 24, Ντεπό, Θεσσαλονίκη	1939	1978	X	X		53	μετά έγινε ντίσκο, X από 1939 και Θ από 1941 έως 1978 β' προβολής
93	ΚΥΒΕΛΕΙΑ	Κωνσταντινουπόλεως 62, Θεσσαλονίκη	1932	1968	X			46	στάση ΚΥΒΕΛΕΙΑ β' προβολής
94	ΚΩΣΤΗ	Αλεξάνδρου Σβώλου, Θεσσαλονίκη			X			92	β' προβολής
95	ΚΩΤΟΥΛΑ	Νέα Εγνατία & Μπότσαρη, Θεσσαλονίκη			X			92	α' προβολής
96	ΛΑΙΚΟΝ	Μοναστηρίου 2, Θεσσαλονίκη			X			93	στοά ΟΔΥΣΣΕΩΣ
97	ΛΑΟΥΡΑ	Βασιλέως Γεωργίου 15, Θεσσαλονίκη				X		107	α' προβολής
98	ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ	Λευκός Πύργος, Θεσσαλονίκη				X		107	α' προβολής
99	ΛΗΤΩ	Πλατεία Αριστοτέλους, Θεσσαλονίκη				X		108	
100	ΛΙΝΤΟ	Βότση, Θεσσαλονίκη	1964	1967	X	X		70	πρώτα X και μετά Θ β' προβολής
101	ΛΟΥΞ	Καραολή & Δημητρίου, Ηλιούπολη, Θεσσαλονίκη				X		108	τώρα σουπερ μάρκετ
102	ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ	Φιλ. Εταιρίας 44 & Δημ. Μαργαρίτη, Θεσσαλονίκη	1951	2008	X			62	β' προβολής τηλ. 2310261727
103	ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ	Εθνικής Αμύνης & Αλεξάνδρου Σβώλου, Θεσσαλονίκη			X			93	
104	ΜΑΞΙΜ	Πάρκο Κρήτης, Θεσσαλονίκη			X			94	α' προβολής τώρα σουπερ μάρκετ
105	ΜΑΞΙΜ	Παναγία Φανερωμένη, Θεσσαλονίκη				X		108	τώρα σουπερ μάρκετ
106	ΜΑΡΙ	Πλατεία Αριστοτέλους, Θεσσαλονίκη				X		109	
107	ΜΕΛΠΩ	Τριανδρία, Θεσσαλονίκη			X			94	β' προβολής

α/α	Όνομασία Κινηματογράφου	Διεύθυνση	Χρον. Έναρξης	Χρον. Λήξης	Χειμερινός	Θερινός	Κινηματοθέατρο	Σελ.	Σχόλια
108	ΜΕΤΡΟΠΟΛ	Μεγάλου Αλεξάνδρου & Νυμφαίου, Εύοσμος, Θεσσαλονίκη				Χ		109	τώρα σούπερ μάρκετ
109	ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ	Βασ. Ολγας 65, Θεσσαλονίκη			Χ			94	α' προβολής
110	ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ	Κολοκοτρώνη 21, Σταυρούπολη, Θεσσαλονίκη				Χ		109	α' & β' προβολής
111	ΜΟΣΚΩΦ	Βενιζέλου & Φιλίππου, Θεσσαλονίκη	1930	1959		Χ		43	β' προβολής
112	ΝΑΠΟΛΙΤΑΝΑ	Λαγκαδά 146, Θεσσαλονίκη				Χ		111	
113	ΝΑΤΑΛΙ	Πλατεία Αριστοτέλους, Θεσσαλονίκη	1970			Χ		76	β' προβολής
114	ΝΑΤΑΛΙ	Λεωφόρο Μεγάλου Αλεξάνδρου 3, Θεσσαλονίκη	1974			Χ		76	α' προβολής τηλ. 2310829458
115	ΝΑΥΑΡΙΝΟΝ	Πλατεία Ναυαρίνο, Θεσσαλονίκη	1964		Χ			71	α' προβολής τώρα είναι γυμναστήριο
116	ΝΕΑΠΟΛΙΣ	Παπάγου 26. Νεάπολη				Χ		111	
117	ΝΕΔΕΛΚΟ	Αγ. Παντελεήμονας, Θεσσαλονίκη			Χ			94	β' προβολής
118	ΝΤΑΛΙΑ	Αγ. Παντελεήμονας, Θεσσαλονίκη			Χ			94	β' προβολής
119	ΝΤΩΒΙΛ	Ναυτικός Όμιλος Θεσσαλονίκης				Χ		111	
120	ΟΔΥΣΣΕΙΑ	Κονίτσης, Θεσσαλονίκη	1965		Χ			74	β' προβολής
121	ΟΛΓΑ	Παραλία Αρετσού, Θεσσαλονίκη			Χ			95	β' προβολής τώρα σούπερ μάρκετ
122	ΟΛΥΜΠΙΑ	Λεωφ. Νίκης, Θεσσαλονίκη	1903				Χ	19	θέατρο ποικιλιών
123	ΟΛΥΜΠΙΑ	Μοναστηρίου 66, Θεσσαλονίκη	1924		Χ			28	β' προβολής δίπλα οδό ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ, Σιδηρ. Γραμμή
124	ΟΛΥΜΠΙΑ	Βασιλίσσης Όλγας 128, Θεσσαλονίκη	1947	1980		Χ		58	απέναντι εκκλησία της ΑΝΑΛΗΨΗΣ α' προβολής

α/α	Όνομασία Κινηματογράφου	Διεύθυνση	Χρον. Έναρξης	Χρον. Λήξης	Χειμερινός	Θερινός	Κινηματοθέατρο	Σελ.	Σχόλια
125	ΟΛΥΜΠΙΟΝ	Πλατεία Αριστοτέλους & Μητροπόλεως, Θεσσαλονίκη	1951	2008	X	X		64	Θ 1945 - 1947 ΑΙΓΑΙΟΝ, 1951 έως σήμερα, ΟΛΥΜΠΙΟΝ αίθουσες 1,2 από 850 θέσεις α' προβολής 2310378404
126	ΟΡΦΕΥΣ	Αγίου Δημητρίου 167, Θεσσαλονίκη	1938	1974	X	X		52	X από 1938 και Θ από 1960 έως 1974 β' προβολής
127	ΠΑΛΛΑΣ	Λεωφ. Νίκης 73, Θεσσαλονίκη	1917	2008	X			21	δίπλα στο παλαιό καφεν. ΠΤΙ ΠΑΛΛΑΙ, 1930 έως σήμερα α' προβολής τηλ. 2310278515
128	ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ	Εθνικής Αμύνης & Αλεξάνδρου Σβώλου, Θεσσαλονίκη	1920		X			26	Λειτουργούσε ως θέατρο από το 1912 ή 1913
129	ΠΑΝΘΕΟΝ	Δωδεκανήσου, Πλ. Βαρδαρίου, Θεσσαλονίκη	1926	1996	X	X		37	β' προβολής
130	ΠΑΡΘΕΝΩΝ	Επταλόφου, Αμπελόκηποι	1965		X			74	β' προβολής τώρα σουπερ μάρκετ
131	ΠΑΤΕ	Πλατεία Αριστοτέλους & Λεωφ. Νίκης, Θεσσαλονίκη	1917	1963	X		X	23	τώρα ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ, 1920 - 1963 α' προβολής
132	ΠΕΡΑΝ	Μενεμένη, Θεσσαλονίκη			X			95	
133	ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ	Βότση Θεσσαλονίκη				X		111	
134	ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ	Παρασκευοπούλου 9, Θεσσαλονίκη	1963	2008	X		X	69	α' προβολής τηλ. 2310824970
135	ΡΕΞ	Πλατεία Αριστοτέλους & Μητροπόλεως, Θεσσαλονίκη	1937	1957		X		50	α' προβολής
136	ΡΕΞ	Καλαμαριά, Θεσσαλονίκη				X		111	

α/α	Όνομασία Κινηματογράφου	Διεύθυνση	Χρον. Έναρξης	Χρον. Λήξης	Χειμερινός	Θερινός	Κινηματοθέατρο	Σελ.	Σχόλια
137	ΡΙΒΟΛΙ	Παύλου Μελά, Θεσσαλονίκη			X			95	α' προβολής τώρα κέντρο διασκέδασης
138	ΡΙΟ	Πλ. Αριστοτέλους, Θεσσαλονίκη	1947	1958		X		59	πρώην από 1947 ΔΙΟΝΥΣΙΑ, μετά με το όνομα "ΡΙΟ" έως 1958 β' προβολής
139	ΡΟΖΑΛΙ	Μενεμένη, Θεσσαλονίκη	1965		X	X		75	πρώτα Θ και μετά Χ β' προβολής
140	ΣΕΛΗΝΗ	Χαριλάου, Θεσσαλονίκη				X		111	έναντι Αλυσίδας
141	ΣΙΝΕ ΑΚΡΙΤΑΣ	Βενιζέλου, Συκιές, Θεσσαλονίκη				X		112	τώρα σουπερ μάρκετ
142	ΣΙΝΕ ΑΛΣΟΣ	Δεντροφυτεία Συκεών, Θεσσαλονίκη				X		112	α' & β' προβολής
143	ΣΙΝΕ ΑΥΡΑ	Πλαζ Αρετσού, Καλαμαριά, Θεσσαλονίκη	1985			X		78	α' προβολής τηλ. 2310454525
144	ΣΙΝΕ ΔΗΜΟΥ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ	Πατρ. Γρηγορίου Ε' 12, Αμπελόκηποι, Θεσσαλονίκη				X	X	112	α' προβολής
145	ΣΙΝΕ ΕΛΕΝΑ	Νεάπολη, Θεσσαλονίκη			X	X		95	β' προβολής
146	ΣΙΝΕ ΗΒΗ	Παπαναστασίου & Ευρυπίδου, Συκιές, Θεσσαλονίκη				X		113	τώρα ταχυδρομείο
147	ΣΙΝΕ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ	Κορυτσάς, Ηλιούπολη, Θεσσαλονίκη				X		113	
148	ΣΙΝΕ ΘΕΡΜΑΙΣ	Δημητρίου Καραολή & Καπετάν Χάψα, Θέρμη, Θεσσαλονίκη	1996			X		81	Δημοτικός Κινηματογράφος α' προβολής
149	ΣΙΝΕ ΚΑΒΑΣΗ	Καραολή & Δημητρίου, Εύοσμος, Θεσσαλονίκη			X			95	τώρα κέντρο διασκέδασης
150	ΣΙΝΕ ΚΑΣΤΕΛΛΟ	Παπαναστασίου, Συκιές, Θεσσαλονίκη				X		113	τώρα σουπερ μάρκετ
151	ΣΙΝΕ ΜΟΝΤΕΡΝ	Λεωφ. Νίκης 63, Θεσσαλονίκη	1915		X			20	ή ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
152	ΣΙΝΕ ΝΕΛΛΗ	Ομόνοια Σταυρούπολης, Θεσσαλονίκη			X	X		94	β' προβολής

α/α	Όνομασία Κινηματογράφου	Διεύθυνση	Χρον. Έναρξης	Χρον. Λήξης	Χειμερινός	Θερινός	Κινηματοθέατρο	Σελ.	Σχόλια
153	ΣΙΝΕ ΟΜΟΝΟΙΑ	στο τρίγωνο ΒΑΡΣΑΜΗ, ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ			X			96	τώρα σουπερ μάρκετ
154	ΣΙΝΕ ΠΑΝΟΡΑΜΑ	1ο χλμ Πανοράματος - Θέρμης, Πανόραμα, Θεσσαλονίκη	1999			X		83	α' προβολής & β' προβολής τηλ. 2310346720
155	ΣΙΝΕ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ	Στρατοπέδου Στρεμπενιώτη, Νεάπολη, Θεσσαλονίκη	1993			X		79	α' προβολής & β' προβολής τηλ. 2310547037
156	ΣΙΝΕ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ	Λαγκαδά 245, Σταυρούπολη, Θεσσαλονίκη	1965		X	X		75	περίπου απέναντι γηροκομείου, πρώτα ήταν Χ και μετά Θ β' προβολής τηλ. 2310656497
157	ΣΙΝΕ ΤΖΕΝΗ ΚΑΡΕΖΗ	Ελπίδος και Φιλίππου 1, Πολίχνη	1997			X		82	Δημοτικός Κινηματογράφος α' προβολής τηλ. 2310600696
158	ΣΙΝΕΕΠ	Αλεξάνδρου Σβώλου, Θεσσαλονίκη			X			96	
159	ΣΠΛΕΝΤΙΤ	Λαγκαδά 12, Πλ. Βαρδαρίου, Θεσσαλονίκη	1924	1926	X			28	το 1926 έγινε "ΙΛΙΟΝ" β' προβολής
160	ΤΙΤΑΝΙΑ	Τσιμισκή 48-50, Θεσσαλονίκη	1936	1972	X			49	τώρα πολυκατ. FOKAS, α' προβολής
161	ΤΙΤΑΝΙΑ	Λαγκαδά 15, Θεσσαλονίκη		2006	X			96	
162	ΦΑΛΗΡΟΝ	Βασιλίσσης Όλγας 18 & Παρασκευοπούλου, Θεσσαλονίκη	1945	1981		X		57	α' προβολής
163	ΦΑΡΓΚΑΝΗ	Αγ. Παντελεήμονος 10, Καμάρα, Θεσσαλονίκη			X			97	α' προβολής τηλ. 2310213929

α/α	Όνομασία Κινηματογράφου	Διεύθυνση	Χρον. Έναρξης	Χρον. Λήξης	Χειμερινός	Θερινός	Κινηματοθέατρο	Σελ.	Σχόλια
164	ΦΑΡΟΣ	Ξηροκρήνη, Θεσσαλονίκη	1939		X	X		54	κοντά στον ΟΣΕ, στάση Χαριλάου β' προβολής πρώτα Θ και μετά Χ
165	ΦΟΙΝΙΚΑΣ	Άνω Τούμπα, Θεσσαλονίκη	1930	1973	X	X		43	από το 1930 Χ και από το 1961 Θ κοντά στο γήπεδο του ΠΑΟΚ β' προβολής

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΕΙΚΟΝΩΝ

Αριθμός Εικόνας	Περιγραφή	Σελ.
Εικόνα 1.	Ο κινηματογράφος «Απόλλων» στην οδό Σταδίου στην Κατοχή, επιταγμένος από τους Γερμανούς. Βρισκόταν απέναντι από το «Ατικόν». Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_athina_021_Apolon01.htm >	2
Εικόνα 2.	Ο κινηματογράφος «Ατικόν» στην οδό Σταδίου στην Κατοχή όταν είχε επιταχθεί από τις Γερμανικές δυνάμεις. Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_athina_002_Atikon.htm >	3
Εικόνα 3.	Κινηματογράφος «Παλλάς» στη Βουκουρεστίου σε φωτογραφία του 1932. Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_athina_019_Pallas.htm >	3
Εικόνα 4.	Οι δύο όψεις του προγράμματος του «Σινεάκ» της Αθήνας την εβδομάδα 2 έως 8 Δεκεμβρίου 1940. Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_athina_008_sineak.htm >	6
Εικόνα 5.	Ιστορικό διατηρητέο μνημείο ο κινηματογράφος «ΑΣΤΥ» και με απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_athina_024_ASTY.htm >	6
Εικόνα 6.	Εσωτερικά του Μουσείου Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Πηγή: Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης < http://www.cinemuseum.gr/museum/ >	15
Εικόνα 7.	Εσωτερικά του Μουσείου Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Πηγή: Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης < http://www.cinemuseum.gr/museum/ >	16
Εικόνα 8.	Λογότυπο του Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Πηγή: Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης < http://www.filmfestival.gr/ >	17
Εικόνα 9.	Αριστερά διακρίνεται το θέατρο ποικιλιών «ΟΛΥΜΠΙΑ». Πηγή: Δήμος Θεσσαλονίκης < http://culture.thessaloniki.gr >	19
Εικόνα 10.	Κινηματογράφος «ΟΛΥΜΠΙΑ» στην παραλία. Πηγή: Δήμος Θεσσαλονίκης < http://culture.thessaloniki.gr >	20
Εικόνα 11.	Ο κινηματογράφος «ΠΑΛΛΑΣ» στο σημείο που βρισκόταν μέχρι και στις μέρες. Πηγή: Τα παλιά σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_001.htm >	21
Εικόνα 12.	Άλλη μία όψη του κινηματογράφου «ΠΑΛΛΑΣ». Πηγή: Τα παλιά σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_001.htm >	22
Εικόνα 13.	Ο κινηματογράφος «ΠΑΛΛΑΣ» το 1917. Πηγή: Δήμος Θεσσαλονίκης < http://culture.thessaloniki.gr >	22
Εικόνα 14.	Σινεμά «ΠΑΤΕ» μετά την πυρκαγιά του 1917. Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_003_Pathe.htm >	23
Εικόνα 15.	Σινεμά «ΠΑΤΕ». Πηγή: Δήμος Θεσσαλονίκης < http://culture.thessaloniki.gr >	24
Εικόνα 16.	Εξωτερική άποψη του τζαμί Χαμζά Μπέη. Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_009_ALKAZAR.htm >	25
Εικόνα 17.	Ο κινηματογράφος «ΑΛΚΑΖΑΡ» επί της Εγνατίας. Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000	26
Εικόνα 18.	Διαφημιστική καταχώρηση του κινηματογράφου «ΑΤΤΙΚΟΝ» στην εφημερίδα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» το 1936.	27

Αριθμός Εικόνας	Περιγραφή	Σελ.
	Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000	
Εικόνα 19.	Ο κινηματογράφος «ΟΛΥΜΠΙΑ». Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_002_Olympia.htm >	28
Εικόνα 20.	Εξωτερική όψη του κινηματογράφου «ΑΙΓΛΗ». Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_008_AIGLI.htm >	29
Εικόνα 21.	Ο κινηματογράφος «ΑΙΓΛΗ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000	30
Εικόνα 22.	Η «ΑΙΓΛΗ» σήμερα	31
Εικόνα 23.	Τυχαία φωτογραφία του λιμανιού Θεσσαλονίκης. Πηγή: Δήμος Θεσσαλονίκης < http://culture.thessaloniki.gr >	32
Εικόνα 24.	Διαφήμιση του κινηματογράφου «ΑΠΟΛΛΩΝ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.	33
Εικόνα 25.	Κινηματογράφος «ΔΙΟΝΥΣΙΑ». Πηγή: Θεοδοσίου, Νίκος. Στα Παλιά τα Σινεμά: Το Χρονικό των Κινηματογράφων στην Ελλάδα. Αθήνα: Εκδόσεις FINATEC Α.Ε., 2000.	34
Εικόνα 26.	Διαφημιστική Καταχώρηση του κινηματογράφου «ΔΙΟΝΥΣΙΑ» της εφημερίδας «ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ». Πηγή: Θεοδοσίου, Νίκος. Στα Παλιά τα Σινεμά: Το Χρονικό των Κινηματογράφων στην Ελλάδα. Αθήνα: Εκδόσεις FINATEC Α.Ε., 2000.	35
Εικόνα 27.	Η πρόσοψη του κινηματογράφου "Διονύσια", στην οδό Αγίας Σοφίας, λίγα χρόνια πριν δώσει τη θέση του σε κάποια σύγχρονη πολυώροφη οικοδομή. Πηγή: Δήμος Θεσσαλονίκης < http://culture.thessaloniki.gr >	36
Εικόνα 28.	Κινηματογράφος «ΙΛΙΟΝ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.	37
Εικόνα 29.	Ο Κινηματογράφος «ΠΑΝΘΕΟΝ» στον Βαρδάρη λίγο πριν γκρεμιστεί. Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_007_Pantheon.htm >	37
Εικόνα 30.	Διαφημιστική καταχώρηση στην εφημερίδα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΝΕΑ» 1933 του κινηματογράφου «ΠΑΝΘΕΟΝ» . Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.	38
Εικόνα 31.	Η είσοδος στην κινηματογραφική αίθουσα του «ΑΘΗΝΑΙΟΝ». Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 < http://www.moviestar.gr/athinaion/index.asp >	39
Εικόνα 32.	Εσωτερική όψη του κινηματογράφου «ΑΘΗΝΑΙΟΝ». Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 < http://www.moviestar.gr/athinaion/index.asp >	39
Εικόνα 33.	Στο βάθος ο Κινηματογράφος «Ηλύσια» την ημέρα της απελευθέρωσης της πόλης από τη ναζιστική κατοχή. Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_005_Ilisia.htm >.	40
Εικόνα 34.	Κοσμοσυρροή κατά την προβολή της ταινίας "Πύργος της Αγάπης" το 1948 στα «ΗΛΥΣΙΑ» .	41

Αριθμός Εικόνας	Περιγραφή	Σελ.
Εικόνα 35.	Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_005_llisia.htm > Διαφημιστικά φυλλάδια της δεκαετίας του '60 του κινηματογράφου «ΗΛΥΣΙΑ» . Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_005_llisia.htm >	41
Εικόνα 36.	Διαφημιστικό φυλλάδιο της δεκαετίας του '60 του κινηματογράφου «ΗΛΥΣΙΑ» . Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_005_llisia.htm >	42
Εικόνα 37.	Ο κινηματογράφος «ΗΛΥΣΙΑ» στην δεκαετία του 1980. Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_005_llisia.htm >	42
Εικόνα 38.	Διαφημιστική καταχώρηση του κινηματογράφου «ΜΟΣΚΩΦ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.	43
Εικόνα 39.	Απόσπασμα της εφημερίδας «Νέα Ευρώπη» 1943 για τον κινηματογράφο «ΦΟΙΝΙΞ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.	44
Εικόνα 40.	Πρόγραμμα από σινε «ΕΘΝΙΚΟΝ», συλλογή του κ. Γ. Μέγα. Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.	45
Εικόνα 41.	Πρόγραμμα από τα θερινά «ΗΛΥΣΙΑ» . Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.	46
Εικόνα 42.	Διαφημιστική καταχώρηση στην εφημερίδα «ΤΟ ΦΩΣ» 1955 του κινηματογράφου «ΚΥΒΕΛΕΙΑ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.	47
Εικόνα 43.	Διαφημιστικές καταχωρήσεις στην εφημερίδα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» 1955 του κινηματογράφου «ΤΙΤΑΝΙΑ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.	49
Εικόνα 44.	Ο κινηματογράφος «INTEAL». Αρχείο από την οικογένεια Βουλγαρόπουλου. Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.	50
Εικόνα 45.	Ο κινηματογράφος «ΡΕΞ» το 1957. Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.	51
Εικόνα 46.	Διαφημιστική καταχώρηση στην εφημερίδα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» το 1937 του κινηματογράφου «ΡΕΞ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000	51
Εικόνα 47.	Διαφημιστική καταχώρηση στο περιοδικό «Κινηματογραφικός Αστήρ» του κινηματογράφου «ΟΡΦΕΥΣ». Πηγή: Τα παλιά Σινεμά < http://www.cinefilip.gr/gr_salonica_010_orfeus.htm >	52
Εικόνα 48.	Ο κινηματογράφος «ΚΡΟΝΟΣ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι	53

Αριθμός Εικόνας	Περιγραφή	Σελ.
	κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.	
Εικόνα 49.	Ο κινηματογράφος «ΦΑΡΟΣ»	54
Εικόνα 50.	Από το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Αρχείο του «ΟΛΥΜΠΙΟΝ». Πηγή: Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. 2003. < http://www.filmfestival.gr/ >	55
Εικόνα 51.	Δίπλα από το καφενείο ΤΟΤΤΗΣ διακρίνεται ο κινηματογράφος «ΑΣΤΟΡΙΑ». Πηγή: Δήμος Θεσσαλονίκης < http://culture.thessaloniki.gr >	56
Εικόνα 52.	Κινηματογράφος «ΖΕΦΥΡΟΣ»	57
Εικόνα 53.	Απέναντι διακρίνεται η πινακίδα του θερινού κινηματογράφου "Ζέφυρος". Πηγή: Δήμος Θεσσαλονίκης < http://culture.thessaloniki.gr >	57
Εικόνα 54.	Διαφημιστική καταχώρηση στην εφημερίδα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» 1952 του κινηματογράφου «ΦΑΛΗΡΟΝ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.	58
Εικόνα 55.	Διαφημιστική καταχώρηση στην εφημερίδα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» 1959 του κινηματογράφου «ΟΛΥΜΠΙΑ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.	59
Εικόνα 56.	Διαφημιστική καταχώρηση στην εφημερίδα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» 1952 του κινηματογράφου «ΡΙΟ». Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.	60
Εικόνα 57.	Διαφημιστική καταχώρηση στην εφημερίδα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» του κινηματογράφου «ΕΛΛΗΝΙΣ» . Πηγή: Αναστασιάδης, Γεώργιος. Σινέ ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που άφησαν εποχή. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Ιανός, 2000.	61
Εικόνα 58.	Εξωτερική άποψη του σημερινού θερινού κινηματογράφου «ΕΛΛΗΝΙΣ».	61
Εικόνα 59.	«Ο κινηματογράφος «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ». Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 < http://www.moviestar.gr/makedoniko/index.asp >	62
Εικόνα 60.	«Ο κινηματογράφος «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ». Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 < http://www.moviestar.gr/makedoniko/index.asp >	63
Εικόνα 61.	Η κινηματογραφική αίθουσα του «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ». Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 < http://www.moviestar.gr/makedoniko/index.asp >	63
Εικόνα 62.	Ο κινηματογράφος «ΟΛΥΜΠΙΟΝ». Πηγή: Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης < http://www.filmfestival.gr/olympion/venues.htm >	64
Εικόνα 63.	Η αίθουσα «ΟΛΥΜΠΙΟΝ». Πηγή: Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. < http://www.filmfestival.gr/olympion/venues.htm >	65
Εικόνα 64.	Η αίθουσα «ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ» του «ΟΛΥΜΠΙΟΝ». Πηγή: Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης < http://www.filmfestival.gr/olympion/venues.htm >	66
Εικόνα 65.	Στο βιβλιοπωλείο του κινηματογράφου «ΟΛΥΜΠΙΟΝ». Πηγή: Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης < http://www.filmfestival.gr/olympion/venues.htm >	67

Αριθμός Εικόνας	Περιγραφή	Σελ.
Εικόνα 66.	Το «ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ» σήμερα. Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 < http://www.moviestar.gr/radio_city/index.asp >	70
Εικόνα 67.	Δεξιά διακρίνεται ο θερινός κινηματογράφος «ΑΜΙΡΑΛ»	72
Εικόνα 68.	Τυχαία εικόνα	73
Εικόνα 69.	Εσωτερική άποψη του θερινού κινηματογράφου «ΝΑΤΑΛΙ». Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 < http://www.moviestar.gr/natali/index.asp >	76
Εικόνα 70.	Εξωτερική άποψη του θερινού κινηματογράφου «ΝΑΤΑΛΙ». Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 < http://www.moviestar.gr/natali/index.asp >	77
Εικόνα 71.	Εξωτερική άποψη του θερινού κινηματογράφου «ΑΥΡΑ». Πηγή: Δήμος Καλαμαριάς. 2003. < www.kalamaria.gr >	78
Εικόνα 72.	Διαφημιστικό banner του θερινού κινηματογράφου «ΑΥΡΑ». Πηγή: Δήμος Καλαμαριάς. 2003. < www.kalamaria.gr >	79
Εικόνα 73.	Εξωτερική άποψη του κινηματογράφου «ΣΙΝΕ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ». Πηγή: Δήμος Νεαπόλεως. < http://www.neapoli.gr/ >	80
Εικόνα 74.	Διαφημιστικό φυλλάδιο του θερινού κινηματογράφου «ΣΙΝΕ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ» Πηγή: Δήμος Νεαπόλεως. < http://www.neapoli.gr/ >	81
Εικόνα 75.	Διαφημιστικό φυλλάδιο του θερινού κινηματογράφου «ΣΙΝΕ ΘΕΡΜΑΙΣ». Πηγή: Δήμος Θέρμης < http://www.dimosthermis.gr/ >	82
Εικόνα 76.	Εξωτερική άποψη του Δήμου Ευόσμου. Πηγή: Δήμος Ευόσμου. < http://www.evosmos.gr/ >	84
Εικόνα 77.	Εξωτερική όψη του κινηματογράφου «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ»	86
Εικόνα 78.	Εξωτερική άποψη του κινηματογράφου «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΝ»	87
Εικόνα 79.	Διαφημιστικό banner στην ιστοσελίδα www.cityportal.gr του κινηματοθέατρου «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΝ». Πηγή: Οδηγός Θεσσαλονίκης. 2008. < www.cityportal.gr/ >	88
Εικόνα 80.	Εσωτερική όψη του κινηματογράφου «ΕΣΠΕΡΟΣ». Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 < http://www.moviestar.gr/esperos/index.asp >	90
Εικόνα 81.	Εσωτερική όψη του κινηματογράφου «ΕΣΠΕΡΟΣ». Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 < http://www.moviestar.gr/esperos/index.asp >	90
Εικόνα 82.	Τυχαία φωτογραφία	92
Εικόνα 83.	Τυχαία φωτογραφία	93
Εικόνα 84.	Εξωτερική όψη του κινηματογράφου «ΤΙΤΑΝΙΑ». Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 < http://www.moviestar.gr/titania/index.asp >	97
Εικόνα 85.	Εσωτερική όψη του κινηματογράφου «ΤΙΤΑΝΙΑ». Πηγή: Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. 2003 < http://www.moviestar.gr/titania/index.asp >	97
Εικόνα 86.	Ο κινηματογράφος «ΦΡΑΓΚΑΝΗ» πριν το 2000	98
Εικόνα 87.	Ο κινηματογράφος «ΦΡΑΓΚΑΝΗ» σήμερα	99
Εικόνα 88.	Στο φουαγιέ του κινηματογράφου «ΦΡΑΓΚΑΝΗ»	99
Εικόνα 89.	Εξωτερική όψη του κινηματογράφου «ΑΛΕΞ» σήμερα	103
Εικόνα 90.	Ο Λευκός Πύργος. Πηγή: Δήμος Θεσσαλονίκης < http://culture.thessaloniki.gr >	108
Εικόνα 91.	Εξωτερικά του κτιρίου της Μονής Λαζαριστών. Πηγή: Μονή Λαζαριστών < http://www.monilazariston.gr/ >	109
Εικόνα 92.	Κινηματογράφος - Μπαλκόνι. Από αρχείο Μονής Λαζαριστών. Πηγή: Μονή Λαζαριστών < http://www.monilazariston.gr/ >	110

Αριθμός Εικόνας	Περιγραφή	Σελ.
Εικόνα 93.	Διαφημιστικό φυλλάδιο της Μονής Λαζαριστών. Πηγή: Μονή Λαζαριστών < http://www.monilazariston.gr/ >	110
Εικόνα 94.	Εξωτερική άποψη του κτιρίου του Δήμου Αμπελοκήπων. Πηγή: Δήμος Αμπελοκήπων < http://www.ampelokipoi.gr/ >	113
Εικόνα 95.	Στο φουαγιέ του πολυσινεμά «VILLAGE WORLD». Πηγή: Village Cinemas < http://www.villagecinemas.gr/ >	115
Εικόνα 96.	Εσωτερικός διάδρομος προς τις χειμερινές αίθουσες του πολυσινεμά «VILLAGE WORLD». Πηγή: Village Cinemas < http://www.villagecinemas.gr/ >	115
Εικόνα 97.	Αίθουσα Gold Class του «VILLAGE WORLD». Πηγή: Village Cinemas < http://www.villagecinemas.gr/ >	116
Εικόνα 98.	Αίθουσα Gold Class του «VILLAGE WORLD». Πηγή: Village Cinemas < http://www.villagecinemas.gr/ >	117
Εικόνα 99.	Αίθουσα V-Max του «VILLAGE WORLD». Πηγή: Village Cinemas < http://www.villagecinemas.gr/ >	117
Εικόνα 100.	Η αίθουσα 11 (θερινή) του «VILLAGE WORLD». Πηγή: Village Cinemas < http://www.villagecinemas.gr/ >	118
Εικόνα 101.	Αίθουσα του «ΠΛΑΤΕΙΑ ODEON CINEPLEX». Πηγή: Odeon Cineplex < http://www.odeon.gr/ >	119
Εικόνα 102.	Στο φουαγιέ του «STER CINEMAS MAKEDONIA». Πηγή: Ster Cinemas < http://www.stercinemas.gr/ >	121
Εικόνα 103.	Εσωτερική άποψη του «STER CITY GATE». Πηγή: Ster Cinemas < http://www.stercinemas.gr/ >	122
Διάγρ. α'	Δείκτης εξέλιξης αριθμού εισιτηρίων (1997=100) Πηγή: ICAP. Κινηματογραφικές Επιχειρήσεις & Παραγωγή Κινηματογραφικών Ταινιών. Αθήνα: ICAP, 2003.	11
Διάγρ. β'	Δείκτης εξέλιξης παραγωγής ταινιών μεγάλου μήκους και δείκτης χρηματοδότησης ΕΚΚ (1993=100) Πηγή: ICAP. Κινηματογραφικές Επιχειρήσεις & Παραγωγή Κινηματογραφικών Ταινιών. Αθήνα: ICAP, 2003.	12

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Έντυπες Πηγές

Αναστασιάδης, Γιώργος. *Σινεμά ο Παράδεισος: Οι κινηματογράφοι της Θεσσαλονίκης που αφήσαν εποχή*. Θεσσαλονίκη: Ιανός, 2000.

Γερασιμίδου, Ελένη. *Το Σινέ «Πανόραμα»*. Αθήνα: Περίπλους, 1996

Δημητριάδης, Αιμίλιος. *“Φοίνιξ Αγήρως”, η Θεσσαλονίκη του 1925-35*. Θεσσαλονίκη: Παρατηρητής, 1994.

Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών (ΕΚΚΕ) & Ινστιτούτο Πολιτικής Κοινωνιολογίας (Ι.ΠΟ.ΚΟΙΝΩ). *Η κατάσταση του συστήματος διανομής στην Ελλάδα*. Αθήνα: ΕΚΚΕ, 2000.

Θεοδοσίου, Νίκος. *Στα παλιά τα σινεμά: Το χρονικό των κινηματογράφων στην Ελλάδα*. Αθήνα: Εκδόσεις FINATEC, 2000.

ICAP. *Κινηματογραφικές επιχειρήσεις & παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών: Μελέτη*. Αθήνα: ICAP, 2003.

Κοκαλλίδου-Ναχμία, Νίνα. *Παλιά Θεσσαλονίκη και ιστορική διαδρομή της ΔΕΘ*. Θεσσαλονίκη: Παρατηρητής, 1996.

Τεγόπουλος Γεώργιος και Ανδρέας Φυτράκης. *Ελληνικό Λεξικό*. Αθήνα: Αρμονία., 1993.

Τομανάς, Κώστας. *Οι κινηματογράφοι της Παλιάς Θεσσαλονίκης: 1895-1944*. Θεσσαλονίκη: Νησίδες, 1993.

Πηγές στο Internet

Αλυσίδα Κινηματογράφων MOVIESTAR. <http://www.moviestar.gr/> (Φεβρουάριος, 2003).

Cinema Info. <http://www.cinemainfo.gr/> (Σεπτέμβριος, 2006).

CineekMagazine.

<http://www.cineek.gr/modules.php?name=News&file=article&sid=97>
(Φεβρουάριος, 2003).

CityPortal. <http://www.cityportal.gr/> (Ιούνιος, 2008).

Δήμος Αμπελοκήπων. <http://www.ampelokiroi.gr> (Απρίλιος, 2007).

Δήμος Ευόσμου.

http://www.evosmos.gr/index.php?option=com_content&task=blogcategory&id=116&Itemid=575 (Ιούνιος, 2008).

Δήμος Θέρμης. <http://www.dimosthermis.gr/> (Απρίλιος, 2007).

Δήμος Θεσσαλονίκης. <http://culture.thessaloniki.gr> (Ιούνιος, 2008).

Δήμος Καλαμαριάς. <http://www.kalamaria.gr> (Απρίλιος, 2003).

Δήμος Νεάπολης.

<http://www.neapoli.gr/index.php?act=viewCat&catId=43&ccSID=d6614e520296372320ed600a237c565b> (Ιούνιος, 2008).

Δήμος Πολίχνης. <http://www.polichni.gr/administration/cinema/cine-karezi.html> (Ιούνιος, 2008).

ICAP. <http://www.icap.gr/> (Νοέμβριος, 2004).

Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. <http://www.cinemuseum.gr/> (Ιούνιος, 2008).

Μονή Λαζαριστών. <http://www.monilazariston.gr/> (Απρίλιος, 2007).

Odeon Cineplex. <http://www.odeon.gr> (Φεβρουάριος, 2003 και Ιούνιος, 2008).

Ster Cinemas. <http://www.stercinemas.gr/> (Φεβρουάριος, 2007 και Ιούνιος, 2008).

Τα παλιά Σινεμά. <http://www.cinefilip.gr/> (Οκτώβριος, 2006).

Υπουργείο Μακεδονίας – Θράκης. «Επιχειρήσεις : Κ. Ζαφειρίου – Γ. Ράππος Α.Ε.». http://www.mathra.gr./266_447_3832.aspx (Ιούνιος, 2008).

Υπουργείο Πολιτισμού. «Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο: Το ΚΑΣ και τα έργα Γ' ΚΠΣ: Πίνακες». http://www.yppo.gr/0/kas/kas.kps_gr.jsp (Φεβρουάριος, 2005).

Village Cinemas. <http://www.villagecinemas.gr/> (Φεβρουάριος, 2003 και Ιούνιος, 2008).

Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. <http://www.filmfestival.gr/> (Ιούνιος, 2008).

Φωτογραφικό Αρχείο του Δήμου Θεσσαλονίκης. <http://www.thessalonikicity.gr/> (Ιούνιος, 2008).